

I

(Informācija)

PADOME

KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 10/2005

ko Padome pieņēmusi 2004. gada 21. decembrī

ar mērķi pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/... /EK par profesionālās kvalifikācijas atzīšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2005/C 58 E/01)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 40. pantu, 47. panta 1. punktu, 47. panta 2. punkta pirmo un trešo teikumu un 55. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā

- (1) saskaņā ar Līguma 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu viens no Kopienas uzdevumiem ir novērst dalībvalstu starpā personu brīvas pārvietošanās un pakalpojumu brīvas aprites šķēršļus. Attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem tas jo īpaši ietver tiesības nodarboties ar profesiju kā pašnodarbinātām personām vai darbiniekiem dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā viņi ieguvuši savu profesionālo kvalifikāciju. Turklāt Līguma 47. panta 1. punkts paredz to, ka attiecībā uz diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu savstarpēju atzīšanu pieņem direktīvas;

- (2) pēc Lisabonas Eiropadomes 2000. gada 23. un 24. marta sanāksmes Komisija pieņēma paziņojumu par "Iekšējā tirgus stratēģiju attiecībā uz pakalpojumiem", kuras mērķis jo īpaši ir pakalpojumu brīvu sniegšanu Kopienā padarīt tikpat vienkāršu kā atsevišķā dalībvalstī. Turklāt papildus Komisijas Paziņojumam "Jaunie Eiropas darba tirgi - atvērti visiem, pieejami visiem" Stokholmas Eiropadome 2001. gada 23. un 24. martā uzticēja Komisijai iesniegt 2002. gada pavasara Eiropadomei konkrētus priekšlikumus attiecībā uz vienotāku, caurredzamāku un elastīgāku kvalifikāciju atzīšanas režīmu;

- (3) garantija, ko personām, kuras savu profesionālo kvalifikāciju ieguvušas kādā no dalībvalstīm, šī direktīva sniedz attiecībā uz darbības sākšanu vai veikšanu tajā pašā profesijā citā dalībvalstī ar tādām pašām tiesībām kā šīs dalībvalsts pilsoņiem, neskar prasību, ka migrējošajam profesionālim jāievēro visi nediskriminējošie nosacījumi attiecībā uz šādu darbības veikšanu, kādus pēdējā minētā dalībvalsts varētu izvirzīt, ja šādi nosacījumi ir objektīvi pamatoti un samērīgi;

- (4) lai veicinātu pakalpojumu brīvu sniegšanu, vajadzētu būt īpašiem noteikumiem, kuru mērķis ir paplašināt iespēju veikt profesionālo darbību, lietojot sākotnējo profesionālo nosaukumu. Attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem, ko sniedz attālināti, būtu jāpiemēro arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ OV C 181 E, 30.07.2002., 183. lpp.

⁽²⁾ OV C 61, 14.03.2003., 67. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 11. februāra Atzinums (OV C 97 E, 22.4.2004., 231. lpp, Padomes Kopējā nostāja 21. decembrī 2004 un Eiropas Parlamenta ... Nostāja ("Oficiālajā Vēstnesī" vēl nav publicēta).

⁽⁴⁾ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

- (5) ņemot vērā dažādās sistēmas, kādas iedibinātas attiecībā uz, no vienas puses, pārrobežu pakalpojumu īslaicīgu un gadījuma rakstura sniegšanu un, no otras puses, uzņēmējdarbības veikšanu, būtu jāprecizē kritēriji abu minēto koncepciju nošķiršanai, ja pakalpojumu sniedzējs pārceļas uz uzņēmējas dalībvalsts teritoriju;
- (6) pakalpojumu sniegšanas atvieglināšana ir jānodrošina, paturot prātā sabiedrības veselības un drošības striktu ievērošanu un patērētāju aizsardzību. Tādēļ būtu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz reglamentētām profesijām, kurām ir ietekme uz sabiedrības veselību vai drošību un kurās nodrošina pārrobežu pakalpojumu īslaicīgu vai gadījuma rakstura sniegšanu;
- (7) uzņēmējas dalībvalstis var - vajadzības gadījumā un saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem - paredzēt deklarācijas prasības. Šīs prasības nedrīkstētu radīt pakalpojumu sniedzējiem nesamērīgu apgrūtinājumu un kavēt pakalpojumu sniegšanas brīvības īstenošanu vai padarīt to mazāk saistošu. Šādu prasību nepieciešamība būtu periodiski jāpārskata, ņemot vērā gūtos panākumus, izveidojot Kopienas sistēmu administratīvajai sadarbībai starp dalībvalstīm;
- (8) uz pakalpojumu sniedzēju vajadzētu attiekties uzņēmējas dalībvalsts disciplinārajiem noteikumiem, kam ir tieša un specifiska saistība ar profesionālo kvalifikāciju, piemēram, noteikumiem par profesijas definīciju, par to darbību loku, ko aptver profesija vai kas uz to attiecas, par profesionālo nosaukumu lietošanu un par nopietniem profesionāliem pārkāpumiem, kas tieši un specifiski saistīti ar patērētāju aizsardzību un drošību;
- (9) attiecībā uz uzņēmējdarbības veikšanas brīvību joprojām uzturot spēkā principus un aizsardzības pasākumus, kas ir dažādo atzīšanas sistēmu pamatā, šādu sistēmu noteikumi būtu jāpilnveido, ņemot vērā pieredzi. Turklāt attiecīgās direktīvas ir vairākkārt grozītas, un to noteikumus vajadzētu reorganizēt un racionalizēt, standartizējot piemērojamos principus. Tādēļ ir nepieciešams aizstāt Padomes Direktīvas 89/48/EEK ⁽¹⁾ un 92/51/EEK ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/42/EK ⁽³⁾, kuras attiecas uz vispārējo sistēmu profesionālās kvalifikācijas atzīšanai, kā arī Padomes Direktīvas 77/452/EEK ⁽⁴⁾, 77/453/EEK ⁽⁵⁾, 78/686/EEK ⁽⁶⁾, 78/687/EEK ⁽⁷⁾, 78/1026/EEK ⁽⁸⁾, 78/1027/EEK ⁽⁹⁾, 80/154/EEK ⁽¹⁰⁾, 80/155/EEK ⁽¹¹⁾, 85/384/EEK ⁽¹²⁾, 85/432/EEK ⁽¹³⁾, 85/433/EEK ⁽¹⁴⁾ un 93/16/EEK ⁽¹⁵⁾, kuras attiecas uz vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, veterinārārsta, vecmātes, arhitekta, farmaceita un ārsta profesijām, apvienojot tās vienā tekstā;
- (10) šī direktīva nerada šķērsli iespējai, ka dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem atzīst trešo valstu pilsoņu profesionālo kvalifikāciju, kas iegūta ārpus Eiropas Savienības teritorijas. Jebkādai atzīšanai būtu jāņem vērā minimālie apmācības nosacījumi attiecībā uz noteiktām profesijām;
- (11) to profesiju gadījumā, uz kurām attiecas kvalifikāciju atzīšanas vispārējā sistēma, turpmāk "vispārējā sistēma", dalībvalstīm būtu jā saglabā savas tiesības noteikt nepieciešamo minimālo kvalifikācijas līmeni, lai nodrošinātu savā teritorijā sniegto pakalpojumu kvalitāti. Tomēr saskaņā ar Līguma 10., 39. un 43. pantu dalībvalsts nedrīkstētu prasīt, lai dalībvalsts pilsonis iegūst kvalifikāciju, kādu tā parasti nosaka tikai atbilstīgi savai izglītības sistēmai izsniegtajiem diplomiem, ja attiecīgā persona šo kvalifikāciju pilnīgi vai daļēji jau ieguvusi kādā citā dalībvalstī. Attiecīgi ir būtu jānosaka, ka visām uzņēmējām dalībvalstīm, kurās kāda profesija tiek reglamentēta, jāņem vērā citā dalībvalstī iegūtā kvalifikācija un jāizvērtē, vai tā atbilst uzņēmējas dalībvalsts prasībām;

⁽¹⁾ OV L 19, 24.1.1989., 16. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/19/EK (OV L 206, 31.7.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 209, 24.7.1992., 25. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2004/108/EK (OV L 32, 5.2.2004., 15. lpp.).

⁽³⁾ OV L 201, 31.7.1999., 77. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 176, 15.7.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁵⁾ OV L 176, 15.7.1977., 8. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/19/EK.

⁽⁶⁾ OV L 233, 24.8.1978., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁷⁾ OV L 233, 24.8.1978., 10. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁸⁾ OV L 362, 23.12.1978., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/19/EK.

⁽⁹⁾ OV L 362, 23.12.1978., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/19/EK.

⁽¹⁰⁾ OV L 33, 11.2.1980., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽¹¹⁾ OV L 33, 11.2.1980., 8. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/19/EK.

⁽¹²⁾ OV L 223, 21.8.1985., 15. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽¹³⁾ OV L 253, 21.8.1985., 34. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/19/EK.

⁽¹⁴⁾ OV L 253, 21.8.1985., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽¹⁵⁾ OV L 165, 7.7.1993., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

- (12) gadījumos, kad nav saskaņoti minimālie apmācības nosacījumi attiecībā uz piekļuvi vispārējās sistēmas reglamentētajām profesijām, uzņēmējām dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai piemērot kompensācijas pasākumus. Šiem pasākumiem vajadzētu būt samērīgiem un jo īpaši ņemt vērā pretendenta profesionālo pieredzi. Pieredze rāda, ka ieceļotājiem izvirzītā prasība izvēlēties vai nu zināšanu pārbaudi, vai adaptācijas periodu, nodrošina atbilstošu aizsardzību saistībā ar ieceļotāja kvalifikācijas līmeni, un tādējādi jebkurai atkāpei no šīs izvēles katrā atsevišķajā gadījumā vajadzētu būt pamatoti ar obligātu prasību sabiedrības interesēs;
- (13) lai veicinātu profesionāļu brīvu pārvietošanos, vienlaikus nodrošinot atbilstošu kvalifikācijas līmeni, dažādas profesionālās asociācijas un organizācijas vai dalībvalstis var ierosināt kopīgas platformas Eiropas līmenī. Direktīvai konkrētos apstākļos būtu jāievēro dalībvalstu kompetence lemt par kvalifikāciju, kāda nepieciešama, lai veiktu attiecīgajās profesijās šo dalībvalstu teritorijā, kā arī šo valstu izglītības sistēmu un profesionālās apmācības saturs un organizācija, kā arī atbilstība Kopienas tiesību aktiem un jo īpaši Kopienas tiesību aktiem attiecībā uz konkurenci šajās iniciatīvās, vienlaikus šajā sakarā sekmējot automatiskāku atzišanas veidu saskaņā ar vispārējo sistēmu. Profesionālajām asociācijām, kuras var iesniegt kopīgās platformas, vajadzētu būt reprezentatīvām valsts un Eiropas līmenī. Kopīga platforma ir kritēriju komplekss, kas ļauj kompensēt pēc iespējas vairāk apmācību prasību atšķirību, kuras konstatētas vismaz divās trešdaļās dalībvalstu, tostarp visās dalībvalstīs, kas reglamentē attiecīgo profesiju. Kritērijos varētu iekļaut, piemēram, tādas prasības kā papildu apmācība, adaptācijas periods uzraudzītā praksē, zināšanu pārbaude vai noteikts profesionālās prakses minimālais līmenis, vai minēto prasību apvienojumus;
- (14) lai ņemtu vērā visas situācijas, kurās joprojām nav noteikumu attiecībā uz profesionālās kvalifikācijas atzišanu, vispārējā sistēma būtu jāpaplašina, attiecinot to uz gadījumiem, kurus neaptver kāda specifiska sistēma, ja profesija nav ietverta kādā no šīm sistēmām vai ja - lai gan profesija ir ietverta šādā specifiskā sistēmā - pretendents kāda īpaša un ārkārtēja iemesla dēļ neatbilst tās nosacījumiem;
- (15) ir nepieciešams vienkāršot noteikumus, kas ļauj sākt virkni rūpniecisku, komerciālu un amatniecības darbību dalībvalstīs, kurās šīs profesijas reglamentē, ja konkrētās darbības ir pietiekami ilgu un nesenu laikposmu veiktas citā dalībvalstī, vienlaikus attiecībā uz šādu darbību saglabājot spēkā automatiskas atzišanas sistēmu, pamatojoties uz profesionālo pieredzi;
- (16) ārstu, vispārējās aprūpes māsu, zobārstu, vecmāšu, farmaceitu un arhitektu pārvietošanās brīvībai un viņu kvalifikācijas apliecinājumu savstarpējai atzišanai būtu jābalstās uz kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu automatiskas atzišanas pamatprincipu, pamatojoties uz saskaņotiem minimālajiem apmācības nosacījumiem. Turklāt uz darbības sākšanu dalībvalstīs ārsta, vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, veterinārārsta, vecmātes un farmaceita profesijā būtu jāattiecina nosacījums, ka jābūt noteiktajai kvalifikācijai, kas nodrošina to, ka konkrētā persona ir saņēmusi apmācību, kas atbilst noteiktiem minimālajiem nosacījumiem. Šī sistēma būtu jāpapildina ar virkni iegūtu tiesību, kuras noteiktos apstākļos ir kvalificētiem profesionāļiem;
- (17) cenšoties vienkāršot sistēmu, jo īpaši ņemot vērā paplašināšanos, automatiskās atzišanas princips būtu jāattiecina vienīgi uz tām ārstu un zobārstu specialitātēm, kas ir kopīgas vismaz divām piektdaļām dalībvalstu. Ārstu un zobārstu specialitātes, kas ir kopīgas ļoti ierobežotam skaitam dalībvalstu, būtu jāietver vispārējā atzišanas sistēmā, neskarot iegūtās tiesības. Praksē šā grozījuma ietekmei uz ieceļotāju vajadzētu būt ierobežotai un attiekties vienīgi uz šādām situācijām, kurās nav iespējams piemērot kompensācijas pasākumus. Turklāt šī direktīva nedrīkstētu skart iespēju dalībvalstīm savstarpēji paredzēt - atbilstīgi to noteikumiem - noteiktu šīm valstīm kopīgu ārstu un zobārstu specialitāšu automatisku atzišanu;
- (18) ārsta ar pamatapmācību oficiālās kvalifikācijas automatiska atzišana nedrīkstētu skart dalībvalstu kompetenci noteikt, vai saistīt šo kvalifikāciju ar profesionālo darbību, vai nē;
- (19) visām dalībvalstīm būtu jāatzīst zobārsta profesija kā atsevišķa profesija, kas atšķiras no ārsta profesijas neatkarīgi no tā, vai ārsts ir specializējies odontostomatoloģijā, vai nav. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka zobārstu apmācība nodrošina viņus ar prasmēm, kādas nepieciešamas profilakses, diagnosticēšanas un ārstniecības darbā attiecībā uz zobu, mutes, žokļu un ar tiem saistīto audu anomālijām un slimībām. Zobārsta profesionālā darbība būtu jāveic personām ar tādu zobārsta kvalifikāciju, kāda noteikta šajā direktīvā;

- (20) netika uzskatīts par vēlamu noteikt vecmāšu standartizētu apmācību visām dalībvalstīm. Drīzāk dalībvalstīm būtu jā saglabā vislielākā iespējamā rīcības brīvība šīs apmācības organizēšanā;
- (21) šīs direktīvas vienkāršošanas nolūkā būtu jāizdara atsauce uz jēdzienu "farmaceits", lai norobežotu to noteikumu apjomu, kuri attiecas uz automātisku kvalifikācijas atzīšanu, neskarot īpašus attiecīgo valstu noteikumus, kas attiecas uz šo darbību;
- (22) personas ar farmaceita kvalifikāciju ir speciālisti zāļu jomā, un būtībā viņiem vajadzētu būt iespējai visās dalībvalstīs veikt minimālu darbības apjomu šajā nozarē. Nosakot šo minimālo apjomu, šī direktīva nedrīkstētu ne ierobežot farmaceitiem pieejamās darbības dalībvalstīs – jo īpaši attiecībā uz medicīniskās bioloģijas analizēm – ne arī radīt monopolu šiem profesionāļiem, jo tas joprojām ir tikai un vienīgi dalībvalstu kompetencē esošs jautājums. Šī direktīva neskar dalībvalstu iespēju izvirzīt papildu apmācības nosacījumus, lai sāktu darbību, kas nav ietverta saskaņotajā minimālajā darbības apjomā. Tādējādi uzņēmējai dalībvalstij vajadzētu būt tiesīgai izvirzīt šādus nosacījumus pilsoņiem ar tādu kvalifikāciju, uz ko attiecas automātiskā atzīšana šīs direktīvas nozīmē;
- (23) šī direktīva nekoordinē visus nosacījumus attiecībā uz darbības sākšanu un veikšanu farmācijas nozarē. Jo īpaši ģeogrāfiskais aptieku sadalījums un zāļu izsniegšanas monopols paliek dalībvalstu ziņā. Šī direktīva neskar dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus, ar ko uzņēmēj sabiedrībām aizliedz veikt noteiktu farmaceitisku darbību vai ar ko šādas darbības veikšanai izvirza konkrētus nosacījumus;
- (24) arhitektoniskā projektēšana, ēku kvalitāte, to harmoniska iekļaušana apkārtņē, cieņa pret dabas un pilsētas ainavām un pret sabiedrisko un privāto mantojumu ir sabiedrības interešu jautājums. Tāpēc kvalifikāciju savstarpējai atzīšanai būtu jābalstās uz kvalitatīviem un kvantitatīviem kritērijiem, kas nodrošina to, ka personas ar atzīto kvalifikāciju saprot un interpretē individu, sociālo grupu un iestāžu vajadzības attiecībā uz telpas plānošanu, projektēšanu, struktūru organizēšanu un īstenošanu, arhitektūras mantojuma saglabāšanu un ekspluatāciju un dabiska līdzsvara aizsardzību;
- (25) pastāv būtiskas atšķirības starp valstu noteikumiem, kas attiecas uz arhitektūras jomu un kas reglamentē arhitekta darbības sākšanu un veikšanu. Vairumā dalībvalstu arhitektūras jomā darbību veic, *de jure* vai *de facto*, personas, kurām ir vai nu tikai arhitekta profesionālais nosaukums, vai arī šis nosaukums apvienojumā ar kādu citu profesionālo nosaukumu, un šīm personām nav monopola šādas darbības veikšanā, ja vien tiesību aktos nav noteikts citādi. Šīs darbības vai dažās no tām var veikt arī citi profesionāļi, jo īpaši inženieri, kuri saņēmuši īpašu apmācību celtniecības nozarē vai būvniecības mākslā. Šīs direktīvas vienkāršošanas nolūkā būtu jāizdara atsauce uz jēdzienu "arhitekts", lai norobežotu to noteikumu apjomu, kuri attiecas uz automātisku kvalifikācijas atzīšanu arhitektūras nozarē, neskarot īpašus attiecīgo valstu noteikumus, kas attiecas uz šo darbību;
- (26) lai nodrošinātu profesionālās kvalifikācijas atzīšanas sistēmas efektivitāti, tās ieviešanai būtu jānosaka vienotas formalitātes un procedūras noteikumi, kā arī noteiktas detaļas attiecībā uz darbības veikšanu konkrētajās profesijās;
- (27) būtu vajadzīgs reorganizēt sadarbības līdzekļus, jo dalībvalstu savstarpējā sadarbība un to sadarbība ar Komisiju varētu sekmēt šīs direktīvas īstenošanu un no tās izrietošo saistību izpildi;
- (28) kontaktpunktu tīkla izveide uzdevumā sniegt dalībvalstu pilsoņiem informāciju un palīdzību, sekmēs to, ka atzīšanas sistēma ir caurredzama. Šie kontaktpunkti jebkuram pilsonim, kas šādu informāciju pieprasīs, un Komisijai sniegs visu informāciju un adreses attiecībā uz atzīšanas procedūru. Tas, ka katra dalībvalsts izveido vienu kontaktpunktu šī tīkla ietvaros, neskar kompetences sadalījumu valsts līmenī. Jo īpaši tas nekavē vairāku iestāžu izveidi valsts līmenī, un iepriekšminētā tīkla ietvaros izveidotais kontaktpunkts atbild par pārējo iestāžu darba koordināciju un, vajadzības gadījumā, pilsoņu informēšanu par attiecīgās kompetentās iestādes datiem;
- (29) dažādu atzīšanas sistēmu pārvaldība, kuras izveidotas ar nozaru direktīvām un vispārējo sistēmu, ir izrādījusies apgrūtināša un sarežģīta. Tādēļ nepieciešams vienkāršot šīs direktīvas pārvaldību un atjaunināšanu, lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas progresu, jo īpaši gadījumos, kad minimālos apmācības nosacījumus saskaņo, lai nodrošinātu kvalifikācijas automātisku atzīšanu. Šajā nolūkā būtu jāizveido atsevišķa profesionālo kvalifikāciju atzīšanas komiteja;

(30) šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Padomes Lēmumā 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾;

(31) tas, ja dalībvalstis sagatavotu periodiskus ziņojumus par šīs direktīvas īstenošanu, kuros būtu statistikas dati, nodrošinātu iespēju noteikt, kāda ietekme ir profesionālo kvalifikāciju atzīšanas sistēmai;

(32) vajadzētu būt piemērotai procedūrai, lai pieņemtu pagaidu pasākumus, ja kāda šīs direktīvas noteikuma piemērošana kādā dalībvalstī būtu būtiski apgrūtināta;

(33) šīs direktīvas noteikumi neiespaido dalībvalstu kompetenci attiecībā uz savas sociālā nodrošinājuma sistēmas organizēšanu un to darbību noteikšanu, kuras jāveic saskaņā ar šo sistēmu;

(34) ievērojot tehnoloģijas pārmaiņu un zinātnes attīstības ātrumu, mūžizglītībai ir īpaša nozīme daudzās profesijās. Šajā sakarā dalībvalstu ziņā ir pieņemt sīki izstrādātus noteikumus, atbilstoši kuriem profesionāli, izmantojot piemērotu tālākpmācību, sekotu tehnikas un zinātnes attīstībai;

(35) ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus - proti, profesionālo kvalifikāciju atzīšanas noteikumu racionalizāciju, vienkāršošanu un uzlabošanu - nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tāpēc šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai;

(36) šī direktīva neattiecas uz darbību tādās profesijās, kas ir tieši un specifiski saistītas ar oficiālu pilnvaru īstenošanu, pat ja tai ir gadījuma raksturs;

(37) šo direktīvu piemēro attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību un sniegt pakalpojumus, neskarot citus specifiskus juridiskus noteikumus attiecībā uz profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, piemēram, noteikumus transporta, apdrošināšanas starpnieku un zvērināto auditoru jomā. Šī direktīva neskar Padomes Direktīvu 77/249/EEK (1977. gada 22. marts) par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus⁽²⁾ vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/5/EK (1998. gada 16. februāris) par pasākumiem, lai

atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija⁽³⁾. Šai direktīvai vajadzētu attiekties uz juristu profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, lai nodrošinātu iespēju nepastarpināti iegūt tiesības veikt uzņēmējdarbību, lietojot uzņēmējā dalībvalstī paredzēto profesionālo nosaukumu;

(38) šī direktīva neskar pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu augstu līmeni veselības aizsardzībā un patērētāju aizsardzībā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis

Šī direktīva paredz noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalsts, kas darbības sākšanai vai veikšanai reglamentētā profesijā savā teritorijā izvirza nosacījumu, ka vajadzīgas specifiskas profesionālās kvalifikācijas, (turpmāk "uzņēmēja dalībvalsts") saistībā ar darbības sākšanu vai veikšanu šajā profesijā atzīst profesionālās kvalifikācijas, kuras iegūtas vienā vai vairākās citās dalībvalstīs (turpmāk "izcelsmes dalībvalsts") un kuras ļauj šo personai ar šādu kvalifikāciju veikt darbību tajā pašā profesijā šajā dalībvalstī.

2. pants

Joma

1. Šī direktīva attiecas uz visiem dalībvalstu pilsoņiem, kas vai nu kā pašnodarbinātas personas, vai kā darbinieki vēlas veikt darbību reglamentētā profesijā dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā viņi ieguvuši savu profesionālo kvalifikāciju.

2. Ikviens dalībvalsts savā teritorijā saskaņā ar saviem tiesību aktiem var atļaut dalībvalsts pilsoņiem, kuriem ir tādas profesionālās kvalifikācijas apliecinājums, kura nav iegūta šajā dalībvalstī, veikt darbību reglamentētā profesijā, kā tā paredzēta 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā. Attiecībā uz profesijām, ko aptver III sadaļas III nodaļa, šādā kvalifikācijas sākotnējā atzīšanā ievēro minimālos apmācības nosacījumus, kas noteikti minētajā nodaļā.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 78, 26.3.1977., 17. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽³⁾ OV L 77, 14.3.1998., 36. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

3. Ja attiecībā uz kādu noteiktu reglamentēto profesiju atsevišķā Kopienas tiesību aktā paredzēti citi specifiski pasākumi, kas tieši saistīti ar profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, tad attiecīgos šīs direktīvas noteikumus nepiemēro.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā lieto šādas definīcijas:

- a) "reglamentēta profesija": profesionāla darbība vai profesionālu darbību kopums, uz kuras sākšanu, veikšanu vai veikšanu kādā noteiktā veidā tieši vai netieši attiecas normatīvos vai administratīvos aktos paredzēta prasība par īpašas profesionālās kvalifikācijas esamību; jo īpaši par veikšanas veidu uzskata tāda profesionālā nosaukuma lietošanu, kuru normatīvie vai administratīvie akti atļauj lietot vienīgi personām ar noteiktu profesionālo kvalifikāciju. Gadījumos, uz kuriem neattiecas definīcijas pirmais teikums, šā panta 2. punktā minētās profesijas uzskata par reglamentētām profesijām;
- b) "profesionālās kvalifikācijas": kvalifikācijas, ko apstiprina kvalifikāciju apliecinošs dokuments, 11. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētais kompetences apliecinājums un/vai profesionālā pieredze;
- c) "kvalifikāciju apliecinošs dokuments": diploms, sertifikāts un cita veida apliecinājums, kuru izsniegusi dalībvalsts iestāde, kas norikota saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, un kurš apliecina tādas profesionālās apmācības sekmīgu pabeigšanu, kas apgūta galvenokārt Kopienā. Gadījumos, uz kuriem neattiecas definīcijas pirmais teikums, šā panta 3. punktā minētos apliecināšos dokumentus uzskata par kvalifikāciju apliecināšiem dokumentiem;
- d) "reglamentēta izglītība un apmācība": jebkāda apmācība, kas īpaši paredzēta darbības veikšanai kādā konkrētā profesijā un kas aptver kursu vai kursus, kurus atbilstīgos gadījumos papildina profesionālā apmācība, pārbaudes prakse vai profesionālā prakse.

Profesionālās apmācības, pārbaudes prakses vai profesionālās prakses struktūru un līmeni nosaka ar attiecīgās dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, vai arī to uzrauga vai apstiprina šim nolūkam norikota iestāde;
- e) "profesionālā pieredze": faktiskā un likumīga darbības veikšana attiecīgajā profesijā kādā dalībvalstī;
- f) "adaptācijas periods": darbības veikšana reglamentētā profesijā uzņēmējā dalībvalstī šīs profesijas kvalificēta pārstāvja

pārraudzībā; šādu pārraudzītas prakses periodu var papildināt turpmāka apmācība. Par šādu pārraudzītās prakses periodu sagatavo vērtējumu. Sīki izstrādātus noteikumus par adaptācijas periodu un tā vērtējumu, kā arī par pārraudzībā strādājošās iecelto personas statusu pieņem uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde.

Statusu, kāds uzņēmējā dalībvalstī ir personai, kura strādā pārraudzītu praksi, jo īpaši attiecībā uz šīs personas uzturēšanās tiesībām, kā arī pienākumiem, sociālajām tiesībām un priekšrocībām, pabalstiem un atalgojumu, nosaka attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas tiesību aktiem;

- g) "zināšanu pārbaude": pārbaude, kura attiecas vienīgi uz pretendenta profesionālajām zināšanām un kuru veic uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes nolūkā izvērtēt pretendenta spēju veikt darbību reglamentētā profesijā šajā dalībvalstī. Lai veiktu šo pārbaudi, kompetentās iestādes sagatavo to mācību priekšmetu sarakstu, uz kuriem - pamatojoties uz dalībvalstī prasītās izglītības un apmācības salīdzinājumu ar pretendenta iegūto izglītību un apmācību - neattiecas pretendenta diploms vai cits kvalifikāciju apliecināšais dokuments.

Zināšanu pārbaudē jāņem vērā tas, ka pretendents ir kvalificēts profesionālis viņa izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras viņš ieradies. Zināšanu pārbaudei jāattiecas uz mācību priekšmetiem, kurus izraugās no sarakstā esošajiem mācību priekšmetiem un kuru pārzināšana ir būtiski svarīga, lai nodarbotos ar attiecīgo profesiju uzņēmējā dalībvalstī. Pārbaudē var iekļaut arī to profesionālās darbības noteikumu zināšanas, kuri uzņēmējā dalībvalstī attiecas uz konkrēto darbību.

Sīki izstrādātus noteikumus par zināšanu pārbaudes veikšanu un par statusu, kāds uzņēmējā dalībvalstī ir pretendentam, kurš vēlas sagatavoties zināšanu pārbaudei šajā dalībvalstī, nosaka attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes;

- h) "uzņēmuma vadītājs": jebkura persona, kura attiecīgās darbības jomas uzņēmumā ir veikusi darbību
 - i) kā uzņēmuma vadītājs vai uzņēmuma filiāles vadītājs; vai
 - ii) kā uzņēmuma īpašnieka vai vadītāja vietnieks, ja šis amats ietver atbildību, kas ekvivalenta pārstāvētā īpašnieka vai vadītāja atbildībai; vai
 - iii) vadošā amatā ar komerciāla un/vai tehniska rakstura pienākumiem un ar atbildību par vienu vai vairākām uzņēmuma nodaļām.

2. Profesijas, kurās darbību veic I pielikumā uzskaitīto asociāciju vai organizāciju locekļi, uzskata par reglamentētām profesijām.

Šā punkta pirmajā daļā minēto asociāciju vai organizāciju mērķis ir jo īpaši veicināt un uzturēt augstus standartus attiecīgajā profesionālajā jomā. Šajā sakarā attiecīgā dalībvalsts tās atzīst īpašā veidā, un šīs asociācijas un organizācijas piešķir saviem locekļiem kvalifikāciju apliecinājošus dokumentus, nodrošina, ka locekļi ievēro to pieņemtos profesionālas darbības noteikumus, piešķir viņiem tiesības lietot profesionālo nosaukumu vai to apzīmējošus burtus vai tiesības uz statusu, kas atbilst šādai oficiālajai kvalifikācijai.

Ikvienā gadījumā, kad dalībvalsts atzīst kādu no šā punkta pirmajā daļā minētajām asociācijām vai organizācijām, tā informē Komisiju, kas publicē attiecīgu paziņojumu "Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī".

3. Kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu, ko izsniedz kāda trešā valsts, uzskata par kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu, ja attiecīgajai personai ir trīs gadu profesionālā pieredze attiecīgajā profesijā tās dalībvalsts teritorijā, kura šo kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu atzinusi saskaņā ar 2. panta 2. punktu, un ja attiecīgā dalībvalsts apliecinājusi šo profesionālo pieredzi.

4. pants

Atzīšanas ietekme

1. Profesionālās kvalifikācijas atzīšana no uzņēmējas dalībvalsts puses ļauj attiecīgajai personai šajā dalībvalstī sākt darbību tajā pašā profesijā, kurai viņš kvalificēts izcelsmes dalībvalstī, un veikt to uzņēmējā dalībvalstī atbilstoši tādiem pašiem nosacījumiem kā uzņēmējas dalībvalsts pilsoņiem.

2. Šīs direktīvas nolūkā profesija, kurā pretendents vēlas veikt darbību uzņēmējā dalībvalstī, ir tā pati profesija, kurai viņš kvalificēts izcelsmes dalībvalstī, ja tajā ietvertas darbības ir līdzvērtīgas.

II SADAĻA

BRĪVA PAKALPOJUMU SNIEGŠANA

5. pants

Brīvas pakalpojumu sniegšanas princips

1. Neskarot īpašus Kopienas tiesību aktu noteikumus, kā arī šīs direktīvas 6. un 7. pantu, dalībvalstis jebkāda iemesla dēļ attiecībā uz profesionālo kvalifikāciju neierobežo pakalpojumu brīvu sniegšanu citā dalībvalstī:

a) ja pakalpojumu sniedzējam kādā dalībvalstī ir likumīgs statuss nolūkā veikt darbību tajā pašā profesijā attiecīgajā dalībvalstī (turpmāk "statusa dalībvalsts"); un

b) gadījumos, kad pakalpojumu sniedzējs pārceļas - ja desmit gados pirms pakalpojumu sniegšanas viņš statusa dalībvalstī ir vismaz divus gadus pēc kārtas veicis darbību šajā profesijā, ar nosacījumu, ka attiecīgā profesija minētajā dalībvalstī nav reglamentēta. Nosacījumu attiecībā uz divus gadus ilgu darbību nepiemēro, ja reglamentēta ir vai nu profesija, vai arī izglītība un apmācība, kas nepieciešama attiecīgās profesijas apguvei.

2. Šīs sadaļas noteikumus piemēro gadījumos, kad pakalpojumu sniedzējs pārceļas uz uzņēmējas dalībvalsts teritoriju, lai veiktu īslaicīgu vai gadījuma rakstura darbību šā panta 1. punktā minētajā profesijā.

Pakalpojumu sniegšanas īslaicīgo vai gadījuma raksturu novērtē katrā gadījumā atsevišķi, jo īpaši attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas ilgumu, biežumu, regularitāti un nepārtrauktību.

3. Ja pakalpojumu sniedzējs pārceļas, uz viņu attiecas profesionāla vai administratīva rakstura disciplinārie noteikumi, kuriem ir tieša saistība ar profesionālo kvalifikāciju, piemēram, noteikumi par profesijas definīciju, par profesionālā nosaukuma lietošanu un par nopietniem profesionāliem pārkāpumiem, kas tieši un specifiski saistīti ar patērētāju aizsardzību un drošību, un kuri uzņēmējā dalībvalstī attiecas uz profesionāliem, kas šajā dalībvalstī veic darbību tajā pašā profesijā.

6. pants

Izņēmumi

Saskaņā ar 5. panta 1. punktu uzņēmēja dalībvalsts atbrīvo pakalpojumu sniedzējus, kuriem ir statuss citā dalībvalstī, no prasībām, ko tā profesionāliem, kam ir statuss tās teritorijā, izvirza attiecībā uz:

a) profesionālas organizācijas vai struktūras atļauju, reģistrāciju vai dalību tajā. Lai veicinātu to teritorijā spēkā esošo disciplināro noteikumu piemērošanu saskaņā ar 5. panta 3. punktu, dalībvalstis var paredzēt vai nu automātisku pagaidu reģistrāciju vai *pro forma* dalību šādā profesionālā organizācijā vai struktūrā, ja šāda reģistrācija vai dalība nekādā veidā nekavē vai nesarežģī pakalpojumu sniegšanu un nerada papildu izmaksām pakalpojumu sniedzējam. Šīs direktīvas 7. panta 1. punktā minētās deklarācijas kopiju un, attiecīgā gadījumā, tās atjaunojuma kopiju, kam - attiecībā uz 7. panta 4. punktā minētajām profesijām, kurām ir ietekme uz sabiedrības veselību un drošību vai uz kurām saskaņā ar III sadaļas III nodaļu attiecas automātiska atzīšana - pievieno 7. panta 2. punktā minēto dokumentu kopijas, kompetentā iestāde nosūta atbilstīgajai profesionālajai organizācijai vai struktūrai; to šādā nolūkā uzskata par automātisku pagaidu reģistrāciju vai *pro forma* dalību;

- b) reģistrāciju valsts sociālā nodrošinājuma iestādē, lai norēķinātos ar apdrošinātāju saistībā ar darbībām, kas veiktas apdrošināto personu labā.

Tomēr pakalpojumu sniedzējs iepriekš vai - steidzamos gadījumos - pēc tam informē b) apakšpunktā minēto iestādi par viņa sniegtajiem pakalpojumiem.

7. pants

Iepriekšēja deklarācija pakalpojumu sniedzēja pārcelšanās gadījumā

1. Gadījumos, kad pakalpojumu sniedzējs pirmo reizi pārceļas no vienas dalībvalsts uz citu, lai sniegtu pakalpojumus, dalībvalstis var prasīt, lai viņš, iesniedzot rakstisku iepriekšēju deklarāciju, informētu uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestādi, deklarācijā ietverot ziņas par jebkādu apdrošināšanas segumu vai citiem personiskas vai kolektīvas aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz profesionālo atbildību. Šādu deklarāciju atjauno reizi gadā, ja pakalpojumu sniedzējs paredz attiecīgajā gadā sniegt islaicīgus vai gadījuma rakstura pakalpojumus šajā dalībvalstī. Pakalpojumu sniedzējs var iesniegt deklarāciju, izmantojot jebkādus līdzekļus.

2. Turklāt attiecībā uz pirmreizēju pakalpojumu sniegšanu vai gadījumā, kad ar dokumentiem pamatotajā stāvoklī ir nozīmīgas izmaiņas, dalībvalstis var prasīt, lai deklarācijai tiek pievienoti šādi dokumenti:

- a) pakalpojumu sniedzēja valstspiederības apliecinājums;
- b) apliecinājums, kas pierāda, ka attiecīgajai personai dalībvalstī ir likumīgs statuss, lai veiktu attiecīgās darbības;
- c) profesionālās kvalifikācijas apliecinājums;
- d) attiecībā uz 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem gadījumiem – jebkāds apliecinājums tam, ka iepriekšējos desmit gados pakalpojumu sniedzējs ir vismaz divus gadus veicis attiecīgo darbību.

3. Pakalpojumus sniedz, lietojot statusa dalībvalstī paredzēto profesionālo nosaukumu tiktāl, ciktāl šāds nosaukums attiecīgajā dalībvalstī pastāv attiecībā uz konkrēto profesionālo darbību. Šo nosaukumu norāda statusa dalībvalsts valsts valodā vai vienā no valsts valodām tā, lai izvairītos no sajaukšanas ar uzņēmējā dalībvalstī paredzēto profesionālo nosaukumu. Ja statusa dalībvalstī šāda profesionālā nosaukuma nav, pakalpojumu sniedzējs norāda savu oficiālo kvalifikāciju šīs dalībvalsts valsts valodā vai vienā no valsts valodām. Gadījumos, kas minēti III sadaļas III nodaļā, pakalpojumu var izņēmuma kārtā sniegt, lietojot uzņēmējā dalībvalstī paredzēto profesionālo nosaukumu.

4. Attiecībā uz pirmreizēju pakalpojumu sniegšanu reglamentētās profesijās, kurām ir ietekme uz sabiedrības veselību vai drošību un uz kurām neattiecas automātiskā atzīšana saskaņā ar III sadaļas III nodaļu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var pārbaudīt pakalpojumu sniedzēja profesionālo kvalifikāciju, pirms pakalpojumi tiek sniegti pirmo reizi. Šāda iepriekšēja pārbaude iespējama vienīgi tad, ja pārbaudes mērķis ir izvairīties no smaga kaitējuma pakalpojumu saņēmēja veselībai vai drošībai, ko radītu pakalpojumu sniedzēja profesionālās kvalifikācijas trūkums, un ja pārbaude attiecas vienīgi uz šim nolūkam nepieciešamo.

Ilgākais, viena mēneša laikā pēc deklarācijas un tai pievienoto dokumentu saņemšanas kompetentā iestāde cenšas informēt pakalpojumu sniedzēju vai nu par savu lēmumu nepārbaudīt viņa kvalifikāciju, vai arī par šādas pārbaudes rezultātu. Ja pastāv grūtības, kas varētu radīt kavēšanos, kompetentā iestāde pirmā mēneša laikā informē pakalpojumu sniedzēju par kavēšanās iemeslu un lēmuma pieņemšanas termiņu, kas galīgi jāpieņem otrā mēneša laikā pēc pilnīgas dokumentācijas saņemšanas.

Gadījumos, kad starp pakalpojumu sniedzēja profesionālo kvalifikāciju un uzņēmējā dalībvalstī prasīto apmācību ir būtiska atšķirība, kas varētu kaitēt sabiedrības veselībai un drošībai, uzņēmēja dalībvalsts dod pakalpojumu sniedzējam iespēju parādīt, jo īpaši izmantojot zināšanu pārbaudi, ka viņš apguvis trūkstošās zināšanas vai kompetenci. Jebkurā gadījumā jābūt iespējai sniegt pakalpojumu viena mēneša laikā pēc lēmuma pieņemšanas saskaņā ar šā punkta iepriekšējo daļu.

Ja kompetentā iestāde nesniedz atbildi iepriekšējās šā punkta daļās paredzētajos termiņos, pakalpojumu drīkst sniegt.

Gadījumos, kad kvalifikācija ir pārbaudīta saskaņā ar šo punktu, pakalpojumu sniedz, lietojot uzņēmējā dalībvalstī paredzēto profesionālo nosaukumu.

8. pants

Administratīvā sadarbība

1. Attiecībā uz katru pakalpojumu sniegšanu uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var lūgt statusa dalībvalsts kompetentās iestādes sniegt jebkādu informāciju, kas attiecas uz pakalpojumu sniedzēja statusa likumību un viņa labu uzvedību, kā arī uz jebkādu profesionāla rakstura disciplināru vai soda sankciju neesamību. Statusa dalībvalsts kompetentās iestādes sniedz šo informāciju saskaņā ar 56. pantu.

2. Kompetentās iestādes nodrošina visas tādas informācijas apmaiņu, kura nepieciešama, lai pareizi izskatītu pakalpojumu saņēmēju sūdzības par pakalpojumu sniedzējiem. Saņēmējus informē par sūdzības izskatīšanas rezultātu.

9. pants

Pakalpojumu saņēmējiem sniedzamā informācija

Ja pakalpojumu sniedz, lietojot statusa dalībvalstī paredzēto profesionālo nosaukumu vai pakalpojumu sniedzēja profesionālās kvalifikācijas nosaukumu, tad papildus citām prasībām attiecībā uz informāciju, kuras paredzētas Kopienas tiesību aktos, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var prasīt, lai pakalpojumu sniedzējs sniedz pakalpojumu saņēmējam visu šādu informāciju vai tās daļu:

- a) ja pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts komercreģistrā vai līdzīgā valsts reģistrā – reģistra nosaukums, kurā viņš ir reģistrēts, viņa reģistrācijas numurs vai ekvivalents šajā reģistrā esošs identifikācijas līdzeklis;
- b) ja statusa dalībvalstī uz konkrēto darbību attiecas atļaujas saņemšanas prasība – kompetentās uzraudzības iestādes nosaukums un adrese;
- c) jebkura profesionālā asociācija vai līdzīga struktūra, kurā pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts;
- d) pakalpojumu sniedzēja profesionālais nosaukums vai, ja šāds nosaukums nepastāv, oficiālā kvalifikācija un dalībvalsts, kurā tā piešķirta;
- e) ja pakalpojumu sniedzējs veic darbību, uz kuru attiecas PVN – PVN identifikācijas numurs, kas minēts 22. panta 1. punktā Padomes Sestajā direktīvā 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze ⁽¹⁾;
- f) ziņas par jebkādu apdrošināšanas segumu vai citiem personiskās vai kolektīvās aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz profesionālo atbildību.

III SADAĻA

UZŅĒMĒJDARBĪBAS VEIKŠANAS BRĪVĪBA

I NODAĻA

VISPĀRĒJĀ SISTĒMA APMĀCĪBAS APLIECINĀJUMU ATZĪŠANAI

10. pants

Joma

Šī nodaļa attiecas uz visām profesijām, kas nav iekļautas šīs sadaļas II un III nodaļā, un uz turpmāk norādītajiem gadījumiem.

⁽¹⁾ OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/66/EK (OV L 168, 1.5.2004., 35. lpp.).

miem, kad pretendents īpašu un izņēmuma iemeslu dēļ neatbilst minētajās nodaļās paredzētajiem nosacījumiem:

- a) attiecībā uz IV pielikumā uzskaitītajām darbībām, ja iecelotājs neatbilst 17., 18. un 19. pantā noteiktajām prasībām;
- b) attiecībā uz ārstiem ar pamatapmācību, specializētiem ārstiem, vispārējās aprūpes māsām, zobārstiem, specializētiem zobārstiem, veterinārārstiem, vecmātēm, farmaceitiem un arhitektiem, ja iecelotājs neatbilst prasībām attiecībā uz faktisku un likumīgu profesionālo darbību, kuras minētas 23., 27., 33., 37., 39., 43. un 49. pantā;
- c) attiecībā uz arhitektiem, ja iecelotājam ir kvalifikāciju apliecinošais dokuments, kas nav uzskaitīts V pielikuma 5.7. punktā;
- d) neskarot 21. panta 1. punktu, 23. un 27. pantu, attiecībā uz ārstiem, māsām, zobārstiem, veterinārārstiem, vecmātēm, farmaceitiem un arhitektiem, kam ir tāda speciālista kvalifikāciju apliecinošs dokuments, kuram jāsaņem apmācība, pēc kuras pabeigšanas piešķir kādu no V pielikuma 5.1.1., 5.2.2., 5.3.2., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. un 5.7.1. punktā uzskaitītajiem profesionālajiem nosaukumiem, un vienīgi attiecīgās specialitātes atzīšanas nolūkā;
- e) attiecībā uz vispārējās aprūpes māsām un specializētajām māsām, kam ir tāda speciālista kvalifikāciju apliecinošs dokuments, kuram jāsaņem apmācība, pēc kuras pabeigšanas piešķir V pielikuma 5.2.2. punktā paredzēto profesionālo nosaukumu, ja iecelotājs vēlas saņemt atzīšanu citā dalībvalstī, kurā attiecīgo profesionālo darbību veic specializētās māsas bez vispārējās aprūpes māsas apmācības;
- f) attiecībā uz specializētajām māsām bez vispārējās aprūpes māsas apmācības, ja iecelotājs vēlas saņemt atzīšanu citā dalībvalstī, kurā attiecīgo profesionālo darbību veic vispārējās aprūpes māsas, specializētās māsas bez vispārējās aprūpes māsas apmācības vai specializētās māsas, kam ir tāda speciālista kvalifikāciju apliecinošs dokuments, kuram jāsaņem apmācība, pēc kuras pabeigšanas piešķir V pielikuma 5.2.2. punktā paredzēto profesionālo nosaukumu;
- g) attiecībā uz iecelotājiem, kas atbilst 3. panta 3. punktā izklāstītajām prasībām.

11. pants

Kvalifikācijas līmeņi

1. Šīs direktīvas 13. panta piemērošanas nolūkā ir noteikti četri profesionālās kvalifikācijas līmeņi.

2. Profesionālās kvalifikācijas A līmenis atbilst kompetences apliecinājumam, ko izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde, kas norīkota saskaņā ar šīs dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, izsniegusi pamatojoties uz:

- a) vai nu apmācības kursu, kas nav daļa no sertifikāta vai diploma 3., 4. un 5. punkta nozīmē, vai īpašu eksāmenu bez iepriekšējas apmācības, vai pilna laika darbību šajā profesijā kādā dalībvalstī trīs gadus pēc kārtas vai atbilstīgu laikposmu darbības daļlaika veikšanu iepriekšējo 10 gadu laikā,
- b) vai arī vispārējo pamatizglītību vai vidējo izglītību, kas apliecina, ka tās ieguvējs ir apguvis vispārējās zināšanas.

3. Profesionālās kvalifikācijas B līmenis atbilst sertifikātam, kas apliecina tāda vidējās izglītības kursa sekmīgu pabeigšanu, kurš

- a) vai nu ir vispārējs, un to papildina studiju kurss vai profesionālā apmācība, kas nav 4. punktā minētais kurss vai apmācība, un/vai pārbaudes prakse vai profesionālā prakse, kas nepieciešama papildus šim studiju kursam;
- b) vai arī ir tehnisks vai profesionāls, un to atbilstīgos gadījumos papildina a) apakšpunktā minētais studiju kurss vai profesionālā apmācība, un/vai pārbaudes vai profesionālā prakse, kas nepieciešama papildus šim studiju kursam.

4. Profesionālās kvalifikācijas C līmenis atbilst diplomam, kas apliecina to, ka sekmīgi pabeigta:

- a) vai nu apmācība pēcvidusskolas līmenī, kura nav 5. punktā minētā apmācība, kuras ilgums ir vismaz viens gads, kuras sākšanai viens no nosacījumiem parasti ir tāda vidējās izglītības kursa sekmīga pabeigšana, kas nepieciešams, lai stātos universitātē vai augstskolā, kā arī profesionālā apmācība, kas var būt vajadzīga papildus šādam pēcvidusskolas kursam;
- b) vai arī, reglamentētas profesijas gadījumā, tāda II pielikumā ietverta apmācība ar īpašu struktūru, kura ir ekvivalenta a) apakšpunktā paredzētajam apmācības līmenim, kura nodrošina līdzvērtīgu profesionālo standartu un kura sagatavo apmācāmo personu līdzvērtīgam pienākumu un funkciju līmenim. Sarakstu II pielikumā var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai ņemtu vērā apmācību, kas atbilst iepriekšējā teikumā paredzētajām prasībām.

5. Profesionālās kvalifikācijas D līmenis atbilst diplomam, kas apliecina to, ka sekmīgi pabeigta apmācība pēcvidusskolas līmenī universitātē vai augstskolā, vai citā mācību iestādē, kas nodrošina tādu pašu apmācības līmeni, kā arī profesionālā

apmācība, kura var būt vajadzīga papildus šādam pēcvidusskolas kursam.

12. pants

Kvalifikāciju vienlīdzība

Kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu vai kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu kopumu, ko izsniegusi kādas dalībvalsts kompetentā iestāde un kas apstiprina tādas apmācības sekmīgu pabeigšanu Kopienā, kuru šī dalībvalsts atzīst par ekvivalenta līmeņa apmācību, un kas personai ar šādu dokumentu vai dokumentu kopumu dod tādas pašas tiesības sākt vai veikt darbību attiecīgajā profesijā, vai kas sagatavo darbības veikšanai šajā profesijā, uzskata par tādu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu, uz kuru attiecas 11. pants, tostarp attiecīgais līmenis.

Ikvienu profesionālo kvalifikāciju, kas - lai gan neatbilst izcelsmes valstī spēkā esošajos normatīvajos vai administratīvajos aktos paredzētajām prasībām attiecībā uz iespēju sākt vai veikt darbību profesijā - saskaņā ar minētajiem aktiem piešķir attiecīgajai personai iegūtās tiesības, arī uzskata par šādu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu atbilstīgi tādiem pašiem nosacījumiem, kādi izklāstīti šā panta pirmajā daļā.

13. pants

Atzišanas nosacījumi

1. Ja attiecībā uz darbības sākšanu vai veikšanu reglamentētā profesijā uzņēmējā dalībvalstī pastāv nosacījums, ka vajadzīgas specifiskas profesionālās kvalifikācijas, tad šīs dalībvalsts kompetentā iestāde atļauj sākt vai veikt darbību šajā profesijā - ievērojot tādus pašus nosacījumus, kādi attiecas uz tās pilsoņiem - pretendentiem, kuriem ir kompetences apliecinājums vai kvalifikāciju apliecināšanas dokuments, kāds vajadzīgs citā dalībvalstī, lai sāktu un veiktu darbību šādā profesijā pēdējās minētās dalībvalsts teritorijā.

Kompetences apliecinājumi vai kvalifikāciju apliecināšanas dokumenti atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) tos ir izsniegusi dalībvalsts kompetentā iestāde, kas norīkota saskaņā ar šīs dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem;
- b) tie apliecina profesionālās kvalifikācijas līmeni, kas ir vismaz ekvivalents līmenim tieši pirms līmeņa, kurš ir vajadzīgs uzņēmējā dalībvalstī, kā aprakstīts 11. pantā.

2. Sākt un veikt darbību profesijā, kā aprakstīts 1. punktā, atļauj arī tiem pretendentiem, kas iepriekšējo 10 gadu laikā divus gadus veikuši pilna laika darbību minētajā punktā norādītajā profesijā citā dalībvalstī, kura nereglamentē šo profesiju, un ar nosacījumu, ka šiem pretendentiem ir viens vai vairāki kompetences apliecinājumi vai kvalifikāciju apliecinoši dokumenti.

Kompetences apliecinājumi un kvalifikāciju apliecinošie dokumenti atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) tos ir izsniegusi dalībvalsts kompetentā iestāde, kas norīkota saskaņā ar šīs dalībvalsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem;
- b) tie apliecina profesionālās kvalifikācijas līmeni, kas ir vismaz ekvivalents līmenim tieši pirms līmeņa, kurš ir vajadzīgs uzņēmējā dalībvalstī, kā aprakstīts 11. pantā;
- c) tie apliecina, ka attiecīgā persona ir sagatavota darbības veikšanai konkrētajā profesijā.

Tomēr šā punkta pirmajā daļā minēto divu gadu profesionālo pieredzi nevar prasīt, ja pretendenta kvalifikāciju apliecinošais dokuments apstiprina reglamentētu izglītību un apmācību 3. panta 1. punkta d) apakšpunkta nozīmē B, C vai D līmenī, kā aprakstīts 11. pantā. Šīs direktīvas III pielikumā uzskaitīto reglamentēto izglītību un apmācību uzskata par šādu reglamentētu izglītību un apmācību C līmenī. Sarakstu III pielikumā var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai ņemtu vērā reglamentētu izglītību un apmācību, kas nodrošina līdzvērtīgu profesionālo standartu un kas sagatavo apmācāmo personu līdzvērtīgam pienākumu un funkciju līmenim.

3. Uzņēmējai dalībvalstij nav pienākuma piemērot šo pantu, ja attiecībā uz darbības sākšanu reglamentētā profesijā tās teritorijā pastāv nosacījums, ka vajadzīga D līmeņa kvalifikācija, kas apliecina vairāk kā četrus gadus ilgas augstskolas vai universitātes izglītības sekmīgu pabeigšanu, un ja pretendents ir C līmeņa kvalifikācija.

14. pants

Kompensācijas pasākumi

1. Šīs direktīvas 13. pants neliedz uzņēmējai dalībvalstij prasīt, lai pretendents pabeidz adaptācijas periodu, kura ilgums ir līdz trim gadiem, vai veic zināšanu pārbaudi, ja:

- a) tās apmācības ilgums, kuras apliecinājumu viņš iesniedz saskaņā ar 13. panta 1. vai 2. punktu, ir vismaz par vienu gadu īsāks nekā uzņēmējā dalībvalstī prasītais;

- b) apmācība, ko viņš saņēmis, aptver mācību priekšmetus, kas būtiski atšķiras no tiem, ko aptver kvalifikāciju apliecinošais dokuments, kas nepieciešams uzņēmējā dalībvalstī;

- c) reglamentētā profesija uzņēmējā dalībvalstī ietver vienu vai vairākas reglamentētas profesionālās darbības, kas atbilstīgajā profesijā nepastāv pretendenta izcelsmes dalībvalstī, kā tā definēta 4. panta 2. punktā, un ja šī atšķirība ietver specifisku apmācību, kas ir nepieciešama uzņēmējā dalībvalstī un aptver mācību priekšmetus, kas būtiski atšķiras no tiem, ko aptver pretendenta kompetences apliecinājums vai kvalifikāciju apliecinošais dokuments.

2. Ja uzņēmēja dalībvalsts izmanto 1. punktā paredzēto iespēju, tai ir jādod pretendents tiesības izvēlēties starp adaptācijas periodu un zināšanu pārbaudi.

Ja attiecībā uz konkrēto profesiju dalībvalsts uzskata, ka nepieciešams atkāpties no šā punkta iepriekšējā daļā noteiktās prasības dot pretendents tiesības izvēlēties starp adaptācijas periodu un zināšanu pārbaudi, tad šī dalībvalsts iepriekš informē pārējās dalībvalstis un Komisiju un sniedz pietiekamu pamatojumu šādam atkāpei.

Ja pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas Komisija uzskata, ka šā punkta otrajā daļā minētā atkāpe nav atbilstoša vai ka tā neatbilst Kopienas tiesību aktiem, tad tā trīs mēnešu laikā lūdz attiecīgo dalībvalsti atturēties no paredzētā pasākuma īstenošanas. Ja iepriekšminētajā termiņā no Komisijas nav saņemta atbilde, atkāpi var piemērot.

3. Atkāpjoties no pretendenta izvēles tiesību principa, kā noteikts 2. punktā, attiecībā uz profesijām, darbības veikšanai kurās vajadzīga attiecīgās valsts tiesību aktu precīza pārzināšana un kurās konsultācijas un/vai palīdzības sniegšana saistībā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ir būtisks un pastāvīgs profesionālās darbības aspekts, uzņēmēja dalībvalsts var noteikt vai nu adaptācijas periodu, vai arī zināšanu pārbaudi.

Tas attiecas arī uz gadījumiem, kas paredzēti 10. panta b) un c) punktā; 10. panta d) punktā - attiecībā uz ārstiem un zobārstiem; 10. panta f) punktā - attiecībā uz gadījumiem, kad ieceļotājs vēlas saņemt atzīšanu citā dalībvalstī, kurā attiecīgo profesionālo darbību veic vispārējās aprūpes māsas vai specializētās māsas ar tāda speciālista kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, kas saņēmis apmācību, pēc kuras pabeigšanas piešķir V pielikuma 5.2.2. punktā paredzēto profesionālo nosaukumu; un 10. panta g) punktā.

Gadījumos, uz ko attiecas 10. panta a) punkts, uzņēmēja dalībvalsts var prasīt adaptācijas periodu vai zināšanu pārbaudi, ja ieceļotājs ir paredzējis kā pašnodarbinātā persona vai kā uzņēmuma vadītājs veikt profesionālo darbību, kurai ir nepieciešama specifisku spēkā esošo attiecīgās valsts tiesību normu pārzināšana un piemērošana, un ja sakarā ar šādas darbības veikšanu uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes prasību pārzināt un piemērot šīs tiesību normas izvirza arī saviem pilsoņiem.

4. Šā panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta piemērošanas nolūkā "mācību priekšmeti, kas būtiski atšķiras" nozīmē mācību priekšmetus, kuru pārzināšana ir būtiska darbības veikšanai attiecīgajā profesijā un attiecībā uz kuriem ieceļotāja saņemtā apmācība tās ilguma vai saturā nozīmē būtiski atšķiras no apmācības, kas vajadzīga uzņēmējā dalībvalstī.

5. Šā panta 1. punktu piemēro, atbilstīgi ņemot vērā proporcionalitātes principu. Jo īpaši, ja uzņēmēja dalībvalsts paredz prasīt, lai pretendents pabeidz adaptācijas periodu vai veic zināšanu pārbaudi, tad tai vispirms jāpārlicinās par to, vai zināšanas, ko pretendents apguvis savas profesionālās pieredzes gaitā dalībvalstī vai trešajā valstī, ir tādas zināšanas, kas pilnīgi vai daļēji aptver 4. punktā minēto būtisko atšķirību.

15. pants

Atteikšanās no kompensācijas pasākumiem kopīgu platformu gadījumā

1. Šā panta nolūkā "kopīgās platformas" ir definētas kā tādu profesionālās kvalifikācijas kritēriju komplekss, kuri ir piemēroti tam, lai kompensētu konstatētās būtiskās atšķirības starp apmācību prasībām, kas attiecīgās profesijas sakarā pastāv dažādās dalībvalstīs. Šīs būtiskās atšķirības nosaka, salīdzinot apmācību ilgumu un saturu vismaz divās trešdaļās dalībvalstu, tostarp visās dalībvalstīs, kas reglamentē attiecīgo profesiju. Apmācību satura atšķirību pamatā var būt būtiskas atšķirības profesionālās darbības jomā.

2. Šā panta 1. punktā definētās kopīgās platformas Komisijai var iesniegt vai nu dalībvalstis, vai arī profesionālās asociācijas, kas ir reprezentatīvas valsts un Eiropas līmenī. Ja Komisija, iepriekš apspriedusies ar dalībvalstīm, uzskata, ka attiecīgās kopīgās platformas projekts sekmē profesionālo kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu, tā var iesniegt pasākumu projektu, lai tos pieņemtu saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Ja pretendenta profesionālā kvalifikācija atbilst kritērijiem, kas noteikti pasākumā, kurš pieņemts saskaņā ar 2. punktu,

(*) Piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

uzņēmēja dalībvalsts atsakās no kompensācijas pasākumu piemērošanas saskaņā ar 14. pantu.

4. Šā panta 1. līdz 3. punkts neskar dalībvalstu kompetenci lemt par profesionālajām kvalifikācijām, kādas nepieciešamas darbības veikšanai profesijās tās teritorijā, kā arī par savu izglītības un profesionālās apmācības sistēmu saturu un organizāciju.

5. Ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar 2. punktu pieņemtā pasākumā noteiktie kritēriji vairs nesniedz atbilstošas garantijas attiecībā uz profesionālajām kvalifikācijām, tā attiecīgi informē Komisiju, kas vajadzības gadījumā iesniedz pasākuma projektu saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru.

6. Komisija līdz ... (*) iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šā panta darbību un, vajadzības gadījumā, atbilstošus priekšlikumus šā panta grozīšanai.

II NODAĻA

PROFESIONĀLĀS PIEREDZES ATZĪŠANA

16. pants

Prasības attiecībā uz profesionālo pieredzi

Ja kādā dalībvalstī attiecībā uz kādas IV pielikumā uzskaitītās darbības sāksanu vai veikšanu pastāv nosacījums, ka pretendents vajadzīgas vispārējas, komerciālas vai profesionālas zināšanas un prasmes, tad šī dalībvalsts par attiecīgo zināšanu un spēju pietiekamu apliecinājumu atzīst iepriekšēju šīs darbības veikšanu citā dalībvalstī. Šādi darbam jābūt veiktai saskaņā ar 17., 18. un 19. pantu.

17. pants

Darbības, kas minētas IV pielikuma I sarakstā

1. Attiecībā uz darbībām, kas minētas IV pielikuma I sarakstā, konkrētajai darbībai iepriekš jābūt veiktai:

a) sešus gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā; vai

b) trīs gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā, ja attiecīgā persona var pierādīt, ka viņa konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmusi vismaz trīs gadus ilgu apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu; vai

- c) četrus gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā, ja attiecīgā persona var pierādīt, ka viņa konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmusi vismaz divus gadus ilgu apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu; vai
- d) trīs gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas statusā, ja attiecīgā persona var pierādīt, ka viņa vismaz piecus gadus ir veikusi konkrēto darbību kā darbinieks; vai
- e) piecus gadus pēc kārtas vadošā amatā, no kuriem vismaz trīs gadi saistīti ar tehniskiem pienākumiem un atbildību par vismaz vienu uzņēmējdarbības nodaļu, ja attiecīgā persona var pierādīt, ka viņa konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmusi vismaz trīs gadus ilgu apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu.

2. Šā panta 1. punkta a) un d) apakšpunktā minētajos gadījumos darbība nedrīkst būt izbeigta vairāk kā 10 gadus pirms dienas, kad attiecīgā persona iesniegusi pilnīgu pieteikumu 56. pantā minētajai kompetentajai iestādei.

3. Šā panta 1. punkta e) apakšpunkts neattiecas uz darbībām, kas attiecas uz ISIC nomenklatūras ex 855. grupu "Frizētavas".

18. pants

Darbības, kas minētas IV pielikuma II sarakstā

1. Attiecībā uz darbībām, kas minētas IV pielikuma II sarakstā, konkrētajai darbībai iepriekš jābūt veiktai:

- a) piecus gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā; vai
- b) trīs gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā, ja saņēmējs var pierādīt, ka viņš konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmis vismaz trīs gadus ilgu apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu; vai
- c) četrus gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā, ja saņēmējs var pierādīt, ka viņš konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmis vismaz divus gadus ilgu apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu; vai
- d) trīs gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā, ja saņēmējs var pierādīt, ka viņš

vismaz piecus gadus ir veicis konkrēto darbību kā darbinieks; vai

- e) piecus gadus pēc kārtas darbinieka statusā, ja saņēmējs var pierādīt, ka viņš konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmis vismaz trīs gadus ilgu apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu; vai
- f) sešus gadus pēc kārtas darbinieka statusā, ja saņēmējs var pierādīt, ka viņš konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmis vismaz divus gadus ilgu apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu.

2. Šā panta 1. punkta a) un d) apakšpunktā minētajos gadījumos darbība nedrīkst būt izbeigta vairāk kā 10 gadus pirms dienas, kad attiecīgā persona iesniegusi pilnīgu pieteikumu 56. pantā minētajai kompetentajai iestādei.

19. pants

Darbības, kas minētas IV pielikuma III sarakstā

1. Attiecībā uz darbībām, kas minētas IV pielikuma III sarakstā, konkrētajai darbībai iepriekš jābūt veiktai:

- a) trīs gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā; vai
- b) divus gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā, ja saņēmējs var pierādīt, ka viņš konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmis apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu; vai
- c) divus gadus pēc kārtas pašnodarbinātas personas vai uzņēmuma vadītāja statusā, ja saņēmējs var pierādīt, ka viņš vismaz trīs gadus ir veicis konkrēto darbību kā darbinieks; vai
- d) trīs gadus pēc kārtas darbinieka statusā, ja saņēmējs var pierādīt, ka viņš konkrētās darbības jomā ir iepriekš saņēmis apmācību, ko apliecina sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai kuru kompetenta profesionālā organizācija uzskata par derīgu.

2. Šā panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā minētajos gadījumos darbība nedrīkst būt izbeigta vairāk kā 10 gadus pirms dienas, kad attiecīgā persona iesniegusi pilnīgu pieteikumu 56. pantā minētajai kompetentajai iestādei.

20. pants

Grozījumi IV pielikumā ietvertajos darbību sarakstos

Lai atjauninātu vai precizētu nomenklatūru, IV pielikumā ietvertos to darbību sarakstus, uz kurām attiecas profesionālās pieredzes atzīšana saskaņā ar 16. pantu, var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, un ar nosacījumu, ka šādi grozījumi nav saistīti ar izmaiņām darbībās, kuras attiecas uz vairākām kategorijām.

III NODAĻA

ATZĪŠANA, PAMATOJOTIES UZ MINIMĀLO APMĀCĪBAS NOSACĪJUMU SASKAŅOŠANU

1. SADAĻA

Vispārējie noteikumi

21. pants

Automātiskās atzīšanas princips

1. Ikviens dalībvalsts atzīst ārsta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kas ļauj sākt profesionālo darbību kā ārstam ar pamatapmācību un specializētām ārstam, kā arī vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, specializēta zobārsta, veterinārārsta, farmaceita un arhitekta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kuri attiecīgi uzskaitīti V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. un 5.7.1. punktā, kuri atbilst, attiecīgi, 24., 25., 31., 34., 35., 38., 44. un 46. pantā minētajiem minimālajiem apmācības nosacījumiem, un - saistībā ar profesionālās darbības sākšanu un veikšanu - tā piešķir šādiem dokumentiem savā teritorijā tādu pašu spēku, kāds ir šīs dalībvalsts izsniegtiem kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem.

Šiem kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem jābūt dalībvalstu kompetento iestāžu izsniegtiem, un attiecīgos gadījumos tiem jāpievieno sertifikāti, kas uzskaitīti, attiecīgi, V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. vai 5.7. punktā.

Šā punkta pirmā un otrā daļa neiespaido iegūtās tiesības, kas minētas 23., 27., 33., 37., 39. un 49. pantā.

2. Attiecībā uz vispārējās prakses ārsta darbības veikšanu attiecīgās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas ietvaros ikviens dalībvalsts atzīst V pielikuma 5.1.4. punktā uzskaitītos kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kas dalībvalstu pilsoņiem

izsniegti citā dalībvalstī saskaņā ar 28. pantā paredzētajiem minimālajiem apmācības nosacījumiem.

Šā punkta iepriekšējā daļa neiespaido iegūtās tiesības, kas minētas 30. pantā.

3. Ikviens dalībvalsts atzīst vecmātes kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kas dalībvalstu pilsoņiem izsniegti citā dalībvalstī, uzskaitīti V pielikuma 5.5.2. punktā, atbilst 40. pantā minētajiem minimālajiem apmācības nosacījumiem un atbilst 41. pantā noteiktajiem kritērijiem, un - saistībā ar profesionālās darbības sākšanu un veikšanu - tā piešķir šādiem dokumentiem savā teritorijā tādu pašu spēku, kāds ir šīs dalībvalsts izsniegtiem kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem. Šis noteikums neiespaido iegūtās tiesības, kas minētas 23. un 43. pantā.

4. Attiecībā uz jaunu publiski pieejamu aptieku izveidi dalībvalstīm nav pienākuma piešķirt spēku V pielikuma 5.6.2. punktā minētajiem kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem. Šā punkta nolūkā par jaunām aptiekām uzskata arī aptiekas, kas atvērtas mazāk nekā trīs gadus.

5. Arhitekta kvalifikāciju apliecinājošais dokuments, kas minēts V pielikuma 5.7.1. punktā un uz ko attiecas automātiskā atzīšana saskaņā ar 1. punktu, apliecina tāda apmācības kursa pabeigšanu, kurš sākts ne agrāk kā minētajā pielikumā norādītajā akadēmiskajā atsaucē gadā.

6. Attiecībā uz ārstu, vispārējās aprūpes māsu, zobārstu, veterinārārstu, vecmāšu un farmaceitu profesionālās darbības veikšanu ikviens dalībvalsts paredz nosacījumu, ka ir vajadzīgi kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, kuri attiecīgi minēti V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. un 5.6.2. punktā un kuri apstiprina, ka attiecīgā persona savas apmācības laikā, atbilstīgos gadījumos, ir apguvusi zināšanas un prasmes, kas minētas 24. panta 3. punktā, 31. panta 6. punktā, 34. panta 3. punktā, 38. panta 3. punktā, 40. panta 3. punktā un 44. panta 3. punktā.

Šīs direktīvas 24. panta 3. punktā, 31. panta 6. punktā, 34. panta 3. punktā, 38. panta 3. punktā, 40. panta 3. punktā un 44. panta 3. punktā minētās zināšanas un prasmes var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai tās pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Šādi atjauninājumi nevienai dalībvalstij nerada vajadzību izdarīt grozījumus savos pastāvošajos tiesiskajos principos, kas paredz profesiju struktūru, attiecībā uz fizisku personu apmācību un nosacījumiem profesionālās darbības sākšanai.

7. Katra dalībvalsts informē Komisiju par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, ko tā pieņem attiecībā uz kvalifikāciju apliecinošo dokumentu izsniegšanu jomā, uz kuru attiecas šī nodaļa. Turklāt attiecībā uz kvalifikāciju apliecinošo dokumentu izsniegšanu 8. sadaļā minētajā jomā šo paziņojumu nosūta arī pārējām dalībvalstīm.

Komisija publicē attiecīgu paziņojumu "Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī", norādot nosaukumus, ko dalībvalsts pieņemusi attiecībā uz kvalifikāciju apliecinošajiem dokumentiem, un - attiecīgos gadījumos - struktūru, kas izsniedz attiecīgo kvalifikāciju apliecinošo dokumentu, kā arī to papildinošo sertifikātu un atbilstīgo profesionālo nosaukumu, kas minēts, attiecīgi, V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. vai 5.7.1. punktā.

22. pants

Kopīgi noteikumi par apmācību

Attiecībā uz 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. un 46. pantā minēto apmācību:

- a) dalībvalstis var atļaut dalļaika apmācību atbilstoši nosacījumiem, ko paredz kompetentās iestādes; šīs iestādes nodrošina to, ka šādas apmācības kopējais ilgums, līmenis un kvalitāte nav zemāka par nepārtrauktas pilna laika apmācības kopējo ilgumu, līmeni un kvalitāti;
- b) saskaņā ar katras dalībvalsts specifiskajām procedūrām tālākizglītība un tālākapmācība nodrošina to, ka studijas pabeigušās personas spēj sekot attīstībai profesionālajā jomā tādā līmenī, lai nodrošinātu drošu un efektīvu profesionālās darbības veikšanu.

23. pants

Iegūtās tiesības

1. Neskarot iegūtās tiesības, kas ir specifiskas attiecīgajām profesijām, gadījumos, kad dalībvalstu pilsoņiem izsniegti ārsta kvalifikāciju apliecinošie dokumenti, kas ļauj sākt profesionālo darbību kā ārstam ar pamatapmācību un specializētam ārstam, kā arī vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, specializēta zobārsta, veterinārārsta, vecmātes un farmaceita kvalifikāciju apliecinošie dokumenti neatbilst visām 24., 25., 31., 33., 34., 38., 40. un 44. pantā noteiktajām apmācības prasībām, ikviena dalībvalsts atzīst par pietiekamiem apliecinājumiem šo dalībvalstu izsniegtos kvalifikāciju apliecinošos dokumentus, ja šie dokumenti apstiprina tādas apmācības sekmīgu pabeigšanu, kas sāka pirms V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. un 5.6.2. punktā paredzētajiem atsaucēs datumiem, un ja tiem pievienots sertifikāts, kurā apstiprina, ka

piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas attiecīgā persona ir vismaz trīs gadus pēc kārtas faktiski un likumīgi veikusi konkrēto profesionālo darbību.

2. Šie paši noteikumi attiecas uz ārsta kvalifikāciju apliecinošajiem dokumentiem, kas ļauj sākt profesionālo darbību kā ārstam ar pamatapmācību un specializētam ārstam, kā arī uz vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, specializēta zobārsta, veterinārārsta, vecmātes un farmaceita kvalifikāciju apliecinošajiem dokumentiem, kas izsniegti bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritorijā un kas neatbilst visām 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. un 44. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām, ja šie dokumenti apstiprina tādas apmācības sekmīgu pabeigšanu, kas sāka pirms:

- a) 1990. gada 3. oktobra - ārstiem ar pamatapmācību, vispārējās aprūpes māsām, zobārstiem ar pamatapmācību, specializētiem zobārstiem, veterinārārstiem, vecmātēm un farmaceitiem; un
- b) 1992. gada 3. aprīļa - specializētiem ārstiem.

Šā punkta pirmajā daļā minētie kvalifikāciju apliecinošie dokumenti attiecīgajām personām dod tiesības veikt profesionālo darbību visā Vācijas teritorijā atbilstoši tādiem pašiem nosacījumiem kā kvalifikāciju apliecinošie dokumenti, ko izsniegušas V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. un 5.6.2. punktā minētās Vācijas kompetentās iestādes.

3. Neskarot 37. panta 1. punktu, ikviena dalībvalsts atzīst dalībvalstu pilsoņu ārsta kvalifikāciju apliecinošos dokumentus, kas ļauj sākt profesionālo darbību kā ārstam ar pamatapmācību un specializētam ārstam, kā arī vispārējās aprūpes māsas, veterinārārsta, vecmātes, farmaceita un arhitekta kvalifikāciju apliecinošos dokumentus, kuri izsniegti bijušajā Čehoslovākijā vai kuru apmācība attiecībā uz Čehijas Republiku un Slovākiju sāka pirms 1993. gada 1. janvāra, ja vienas vai otras minētās dalībvalsts iestādes apstiprina, ka - attiecībā uz ārsta ar pamatapmācību, specializēta ārsta, vispārējās aprūpes māsas, veterinārārsta un vecmātes profesionālās darbības, 45. panta 2. punktā minētās farmaceita profesionālās darbības un 48. pantā minētās arhitekta profesionālās darbības sākšanu un veikšanu - tās teritorijā šiem kvalifikāciju apliecinošajiem dokumentiem ir tāds pats juridiskais spēks kā šo dalībvalstu izsniegtajiem kvalifikāciju apliecinošajiem dokumentiem un - attiecībā uz arhitektiem - kā kvalifikāciju apliecinošajiem dokumentiem, kas attiecībā uz šīm dalībvalstīm norādīti VI pielikuma 6.2. punktā.

Šādam apstiprinājumam jāpievieno to pašu iestāžu izsniegts sertifikāts, kurā apstiprina, ka piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas dienas attiecīgā persona konkrētās dalībvalsts teritorijā vismaz trīs gadus pēc kārtas ir faktiski un likumīgi veikusi konkrēto profesionālo darbību.

4. Ikviens dalībvalsts atzīst dalībvalstu pilsoņu ārsta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kas ļauj sākt profesionālo darbību kā ārstam ar pamatapmācību un specializētam ārstam, kā arī vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, specializēta zobārsta, veterinārārsta, vecmātes, farmaceita un arhitekta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kuri izsniegti bijušajā Padomju Savienībā vai kuru apmācība sākta:

a) attiecībā uz Igauniju – pirms 1991. gada 20. augusta;

b) attiecībā uz Latviju – pirms 1991. gada 21. augusta;

c) attiecībā uz Lietuvu – pirms 1990. gada 11. marta,

ja vienas, otras vai trešās minētās dalībvalsts iestādes apstiprina, ka - attiecībā uz ārstu ar pamatapmācību, specializētu ārstu, vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, specializēta zobārsta, veterinārārsta un vecmātes profesionālās darbības, 45. panta 2. punktā minētās farmaceita profesionālās darbības un 48. pantā minētās arhitekta profesionālās darbības sākšanu un veikšanu - tās teritorijā šiem kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem ir tāds pats juridiskais spēks kā šo dalībvalstu izsniegtajiem kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem un - attiecībā uz arhitektiem - kā kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem, kas attiecībā uz šīm dalībvalstīm norādīti VI pielikuma 6.2. punktā.

Šādam apstiprinājumam jāpievieno to pašu iestāžu izsniegts sertifikāts, kurā apstiprina, ka piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas dienas attiecīgā persona to teritorijā vismaz trīs gadus pēc kārtas ir faktiski un likumīgi veikusi konkrēto profesionālo darbību.

Attiecībā uz veterinārārstu kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem, kuri izsniegti bijušajā Padomju Savienībā vai kuru apmācība attiecībā uz Igauniju sākta pirms 1991. gada 20. augusta, šā punkta iepriekšējā daļā minētajam apstiprinājumam jāpievieno Igaunijas iestāžu izsniegts sertifikāts, kurā apstiprina, ka septiņos gados pirms sertifikāta izsniegšanas dienas attiecīgā persona šīs dalībvalsts teritorijā vismaz piecus gadus pēc kārtas ir faktiski un likumīgi veikusi konkrēto profesionālo darbību.

5. Ikviens dalībvalsts atzīst dalībvalstu pilsoņu ārsta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kas ļauj sākt profesionālo darbību kā ārstam ar pamatapmācību un specializētam ārstam, kā arī vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, specializēta zobārsta, veterinārārsta, vecmātes, farmaceita un arhitekta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kuri izsniegti bijušajā Dienvidslāvijā vai kuru apmācība attiecībā uz Slovēniju sākta pirms 1991. gada 25. jūnija, ja minētās dalībvalsts iestādes apstiprina, ka - attiecībā uz ārstu ar pamatapmācību, specializētu ārstu, vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, specializēta zobārsta, veterinārārsta un vecmātes profesionālās darbības, 45. panta 2. punktā minētās farmaceita profesionālās darbības un 48.

pantā minētās arhitekta profesionālās darbības sākšanu un veikšanu - tās teritorijā šiem kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem ir tāds pats juridiskais spēks kā šīs dalībvalsts izsniegtajiem kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem un - attiecībā uz arhitektiem - kā kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem, kas attiecībā uz šo dalībvalsti norādīti VI pielikuma 6.2. punktā.

Šādam apstiprinājumam jāpievieno to pašu iestāžu izsniegts sertifikāts, kurā apstiprina, ka piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas dienas attiecīgā persona šīs dalībvalsts teritorijā vismaz trīs gadus pēc kārtas ir faktiski un likumīgi veikusi konkrēto profesionālo darbību.

6. Ikviens dalībvalsts - attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem izsniegtiem ārstu, vispārējās aprūpes māsas, zobārsta, veterinārārsta, vecmātes un farmaceita kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem, kas neatbilst profesionālajiem nosaukumiem, kuri attiecībā uz šo dalībvalsti norādīti V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. un 5.6.2. punktā - atzīst par pietiekamiem apliecinājumiem šo dalībvalstu izsniegtos kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kuriem pievienots kompetento iestāžu vai struktūru izsniegts sertifikāts.

Šā punkta pirmajā daļā minētajā sertifikātā apstiprina, ka attiecīgais kvalifikāciju apliecinājošais dokuments apliecina sekmīgu apmācības pabeigšanu saskaņā ar, attiecīgi, 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40. un 44. pantu un ka dalībvalsts, kas izsniegusi šo kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu, tam piemēro tādas pašas noteikumus kā kvalifikācijām, kuru profesionālie nosaukumi uzskaitīti V pielikuma 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. un 5.6.2. punktā.

2. SADAĻA

Ārsti

24. pants

Ārstu pamatapmācība

1. Uz ārsta pamatapmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka jābūt diplomam vai sertifikātam, kas dod tiesības attiecīgo studiju nolūkā stāties universitātē.

2. Ārsta pamatapmācība ir kopā vismaz sešus gadus ilgas studijas vai 5500 stundas teorētiskās un praktiskās apmācības, ko nodrošina vai pārrauga universitāte.

Attiecībā uz personām, kuras sākušas studijas pirms 1972. gada 1. janvāra, šā punkta pirmajā daļā minētais apmācību kurss var ietvert sešus mēnešus ilgu pilna laika praktisko apmācību universitātes līmenī kompetentu iestāžu uzraudzībā.

3. Ārsta pamatapmācība garantē, ka attiecīgā persona ir apguvusi šādas zināšanas un prasmes:

- a) atbilstīgas zināšanas tajās zinātnēs, kas ir medicīnas pamatā, un labu izpratni par zinātniskajām metodēm, tostarp bioloģisko funkciju mērīšanas principiem, zinātniski noteiktu faktu vērtēšanu un datu analīzi;
- b) pietiekamu izpratni par vesela un slima cilvēka ķermeni, funkcijām un uzvedību, kā arī par saistību starp cilvēka veselības stāvokli un fizisko un sociālo vidi;
- c) atbilstīgas zināšanas par klīniskajām disciplinām un praksi, kas šai personai nodrošina visaptverošu priekšstatu par garīgajām un fiziskajām slimībām, par medicīnu tās profilakses, diagnosticēšanas un terapijas aspektos un par cilvēku reproduktīvo funkciju;
- d) piemērotu klīnisko pieredzi, kas iegūta slimnīcās atbilstīgā pārraudzībā.

25. pants

Specializēto ārstu apmācība

1. Uz specializētā ārsta apmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka jābūt pabeigtām un apstiprinātām sešus gadus ilgām studijām, kuras ir daļa no 24. pantā minētās apmācību programmas un kuru gaitā attiecīgā persona ir apguvusi atbilstīgas zināšanas medicīnas pamatdisciplinās.

2. Specializētā ārsta apmācība ir teorētiskā un praktiskā apmācība universitātē vai apmācītītiesīgā slimnīcā, vai - attiecīgā gadījumā - ārstniecības iestādē, ko šādam nolūkam apstiprinājušas kompetentas iestādes vai struktūras.

Dalībvalstis nodrošina to, ka minimālais ilgums specializēto ārstu apmācības kursiem, kas minēti V pielikuma 5.1.3. punktā, nav mazāks par minētajā punktā noteikto ilgumu. Apmācība notiek kompetentu iestāžu vai struktūru uzraudzībā. Tā ietver apmācāmā specializētā ārsta personisku dalību darbībā un pienākumos saistībā ar attiecīgajiem pakalpojumiem.

3. Apmācību nodrošina kā pilna laika apmācību īpašās iestādēs, ko atzinušas kompetentās iestādes. Apmācība paredz tādu dalību visās ārstniecības darbībās tajā nodaļā, kurā notiek apmācība, tostarp dežūrās, lai saskaņā ar kompetento iestāžu noteiktajām procedūrām apmācāmais speciālists visas darba

nedēļas laikā un visu gadu visu profesionālo darbību veltītu savai praktiskajai un teorētiskajai apmācībai. Tāpēc uz šiem amatiem attiecas atbilstošs atalgojums.

4. Attiecībā uz specializētā ārsta apmācības apliecinājuma izsniegšanu dalībvalstis piemēro nosacījumu, ka ir vajadzīgs V pielikuma 5.1.1. punktā minētais ārsta pamatapmācības apliecinājums.

5. Šīs direktīvas V pielikuma 5.1.3. punktā minētos minimālos apmācības periodus var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai tos pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

26. pants

Specializēto ārstu apmācības veidi

Šīs direktīvas 21. pantā minētais specializētā ārsta kvalifikāciju apliecinošais dokuments ir tāds dokuments, kuru piešķirušas V pielikuma 5.1.2. punktā minētās kompetentās iestādes vai struktūras un kurš attiecībā uz konkrēto specializēto apmācību atbilst profesionālajiem nosaukumiem, kas lietoti dažādās dalībvalstīs un uzskaitīti V pielikuma 5.1.3. punktā.

Lai atjauninātu šo direktīvu, ņemot vērā izmaiņas dalībvalstu tiesību aktos, par jaunu medicīnas specialitāšu, kas kopīgas vismaz divām piektdaļām dalībvalstu, iekļaušanu V pielikuma 5.1.3. punktā var lemt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru.

27. pants

Specializēto ārstu specifiskās iegūtās tiesības

1. Attiecībā uz specializētajiem ārstiem, kuru specializētā ārsta dalļaika apmācību reglamentēja 1975. gada 20. jūnijā spēkā esošie normatīvie un administratīvie akti un kuri savu specializētā ārsta apmācību sāka ne vēlāk kā 1983. gada 31. decembrī, uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai viņu kvalifikāciju apliecinošajiem dokumentiem tiktu pievienots sertifikāts, kurā apstiprina, ka piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas attiecīgā persona vismaz trīs gadus pēc kārtas ir faktiski un likumīgi veikusi konkrēto profesionālo darbību.

2. Ikviens dalībvalsts atzīst specializēta ārsta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kas Spānijā piešķirti ārstiem, kuri savu speciālista apmācību pabeiguši līdz 1995. gada 1. janvārim, pat ja šī apmācība neatbilst 25. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām, ja šo kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu papildina sertifikāts, kuru izsniegušas Spānijas kompetentās iestādes un kurā apstiprina, ka attiecīgā persona ir nokārtojusi specifiskās profesionālās kompetences pārbaudījumu, kas veikts atbilstīgi Karaliskajā Dekrētā 1497/99 noteiktajiem izņēmuma pasākumiem attiecībā uz atzīšanu, lai pārliecinātos par to, ka attiecīgajai personai ir zināšanu un prasmju līmenis, kas līdzvērtīgs to ārstu zināšanu un prasmju līmenim, kuriem ir specializēta ārsta kvalifikācija, kas attiecībā uz Spāniju noteikta V pielikuma 5.1.2. un 5.1.3. punktā.

3. Ikviens dalībvalsts, kas piemēro attiecīgus normatīvos vai administratīvos aktus, akceptē kā pietiekamus apliecinājumus specializēta ārsta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, ko izsniegušas citas dalībvalstis un kas attiecībā uz konkrēto speciālistu apmācību atbilst VI pielikuma 6.1. punktā uzskaitītajiem profesionālajiem nosaukumiem, ja tie apstiprina apmācības kursu, kas sākas pirms V pielikuma 5.1.2. punktā minētā atsaucē datuma un ja tiem pievienots sertifikāts, kurā apstiprina, ka piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas attiecīgā persona ir vismaz trīs gadus pēc kārtas ir faktiski un likumīgi veikusi konkrēto darbību.

Šie paši noteikumi attiecas uz specializēta ārsta kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem, kas iegūti bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritorijā, ja tie apstiprina apmācību kursu, kas sākas pirms 1992. gada 3. aprīļa, un dod attiecīgajām personām tiesības veikt profesionālo darbību visā Vācijas teritorijā atbilstoši tādiem pašiem nosacījumiem kā kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, ko izsniegušas VI pielikuma 6.1. punktā minētās Vācijas kompetentās iestādes.

4. Ikviens dalībvalsts, kas piemēro attiecīgus normatīvos vai administratīvos aktus, akceptē specializēta ārsta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kuri attiecībā uz konkrēto speciālistu apmācību atbilst VI pielikuma 6.1. punktā uzskaitītajiem nosaukumiem, kurus piešķirušas minētajā punktā uzskaitītās dalībvalstis un kuri apstiprina apmācību kursu, kas sākas pēc V pielikuma 5.1.2. punktā minētā atsaucē datuma un pirms ... (*), un - saistībā ar specializēta ārsta darbības sākšanu un veikšanu - tā piešķir šādiem dokumentiem savā teritorijā tādu pašu spēku, kāds ir šīs dalībvalsts izsniegtiem kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem.

5. Ikviens dalībvalsts, kura ir atcēlusi savus normatīvos vai administratīvos aktus attiecībā uz specializēta ārsta kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu piešķiršanu, kas minēti V pielikuma

5.1.2. punktā un VI pielikuma 6.1. punktā, un kura pieņemusi pasākumus attiecībā uz iegūtajām tiesībām, kas attiecas uz tās pilsoņiem, piešķir tiesības citu dalībvalstu pilsoņiem izmantot šādus pasākumus, ja šāds kvalifikāciju apliecinājošais dokuments ir izsniegts pirms datuma, kad uzņēmēja dalībvalsts pārtrauca izsniegt šādus dokumentus attiecībā uz konkrēto specialitāti.

Datumi, kad šādi noteikumi ir atcelti, ir norādīti V pielikuma 5.1.3. punktā un VI pielikuma 6.1. punktā.

28. pants

Vispārējās prakses ārstu specifiskā apmācība

1. Uz vispārējās prakses ārstu specifisko apmācību sākšanu attiecas nosacījums, ka jābūt pabeigtām un apstiprinātām sešus gadus ilgām studijām, kas ir daļa no 24. pantā minētās apmācību programmas.

2. Vispārējās prakses ārsta specifiskā apmācība, pēc kuras pabeigšanas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu, ko izsniedz laikposmā līdz 2006. gada 1. janvārim, ir vismaz divus gadus ilga pilna laika apmācība. Attiecībā uz kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem, ko izsniedz pēc minētā datuma, apmācība ir vismaz trīs gadus ilga pilna laika apmācība.

Ja 24. pantā minētā apmācības programma ietver praktisko apmācību, ko nodrošina vai nu apstiprinātā slimnīcā, kuras rīcībā ir atbilstīgs vispārējais medicīniskais aprīkojums un kurā sniedz atbilstīgus pakalpojumus, vai apstiprinātā vispārējā medicīniskajā praksē, vai arī apstiprinātā centrā, kur ārsti sniedz primāro veselības aprūpi, tad šādas praktiskās apmācības ilgumu līdz, ilgākais, vienam gadam var iekļaut apmācības ilgumā, kas šā punkta pirmajā daļā paredzēts attiecībā uz kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem, kurus izsniedz 2006. gada 1. janvārī vai pēc tam.

Šā punkta otrajā daļā paredzēto iespēju var izmantot vienīgi tās dalībvalstis, kurās 2001. gada 1. janvārī vispārējās prakses ārstu specifiskās apmācības ilgums ir divi gadi.

3. Vispārējās prakses ārsta specifisko apmācību nodrošina kā pilna laika apmācību kompetento iestāžu vai struktūru uzraudzībā. Tā ir vairāk praktiska nekā teorētiska.

Praktisko apmācību nodrošina, no vienas puses, vismaz sešus mēnešus apstiprinātā slimnīcā, kuras rīcībā ir atbilstīgs aprīkojums un kurā sniedz atbilstīgus pakalpojumus, un, no otras puses, vismaz sešus mēnešus apstiprinātā vispārējā medicīniskajā praksē vai apstiprinātā centrā, kur ārsti sniedz primāro veselības aprūpi.

(*) Piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Praktiskā apmācība notiek saistībā ar pārējām veselības aprūpes iestādēm vai struktūrām, kas saistītas ar vispārējo ārstniecību. Neskarot šā punkta otrajā daļā noteiktos minimālos periodus, ne ilgāk kā sešus mēnešus praktisko apmācību tomēr var nodrošināt citās apstiprinātās iestādēs vai veselības aprūpes struktūrās, kas saistītas ar vispārējo medicīnu.

Apmācība prasa apmācāmās personas personisku dalību profesionālajā darbībā un to personu pienākumos, ar kurām apmācāmā persona strādā.

4. Attiecībā uz vispārējās prakses ārsta kvalifikāciju apliecināšanu izsniegšanu dalībvalstis paredz nosacījumu, ka ir vajadzīga ārsta ar pamatapmācību kvalifikāciju apliecinātais dokuments, kas minēts V pielikuma 5.1.1. punktā.

5. Dalībvalstis var V pielikuma 5.1.4. punktā minētos kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus izsniegt ārstam, kas nav pabeidzis šajā pantā paredzēto apmācību, bet kurš ir pabeidzis citu papildu apmācību, ko apstiprina kādas dalībvalsts kompetento iestāžu izsniegts kvalifikāciju apliecinājošs dokuments. Tomēr dalībvalstis var piešķirt kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu vienīgi tad, ja tas apstiprina zināšanu līmeni, kas kvalitātes aspektā ir ekvivalents zināšanu līmenim, kuru iegūst šajā pantā paredzētajā apmācībā.

Dalībvalstis nosaka, *inter alia*, to, ciktāl pretendenta iepriekš iegūtā papildu apmācība un profesionālā pieredze var aizstāt šajā pantā paredzēto apmācību.

Dalībvalstis var izsniegt V pielikuma 5.1.4. pantā minēto kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu vienīgi tad, ja pretendents ir vismaz sešus mēnešus ilga vispārējās ārstniecības pieredze vispārējā medicīniskajā praksē vai centrā, kur ārsti sniedz 3. punktā minēto veidu primāro veselības aprūpi.

29. pants

Vispārējās prakses ārstu profesionālās darbības veikšana

Ievērojot noteikumus par iegūtajām tiesībām, ikviena dalībvalsts attiecībā uz vispārējās prakses ārsta darbības veikšanu attiecīgās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas ietvaros paredz nosacījumu, ka ir vajadzīgs kāds no V pielikuma 5.1.4. punktā minētajiem kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem.

Dalībvalstis šo nosacījumu var neattiecināt uz personām, kas attiecīgajā laikā apgūst vispārējās prakses ārsta specifisko apmācību.

30. pants

Vispārējās prakses ārstu specifiskās iegūtās tiesības

1. Ikviena dalībvalsts nosaka iegūtās tiesības. Tomēr dalībvalsts kā vienas no iegūtajām tiesībām nosaka tiesības veikt vispārējās prakses ārsta darbību šīs dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas ietvaros bez V pielikuma 5.1.4. punktā minētā kvalifikāciju apliecinājošā dokumenta attiecībā uz visiem ārstiem, kuriem minētajā punktā noteiktajā atsaucē datumā ir šīs tiesības saskaņā ar noteikumiem par medicīnas profesijām, kas ļauj sākt profesionālo darbību kā ārstam ar pamatapmācību, un kuriem minētajā datumā atbilstīgi 21. vai 23. pantam ir statuss attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

Ārstiem, kuriem ir iegūtās tiesības saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, ikvienas dalībvalsts kompetentās iestādes pēc pieprasījuma izsniedz sertifikātu, kurā apstiprina, ka attiecīgajai personai ir tiesības veikt vispārējās prakses ārsta darbību attiecīgās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas ietvaros bez V pielikuma 5.1.4. punktā minētā kvalifikāciju apliecinājošā dokumenta.

2. Ikviena dalībvalsts atzīst 1. punkta otrajā daļā minētos sertifikātus, ko dalībvalstu pilsoņiem izsniegušas citas dalībvalstis, un piešķir šādiem sertifikātiem savā teritorijā tādu pašu spēku, kāds ir šīs dalībvalsts izsniegtiem kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem, kuri ļauj veikt vispārējās prakses ārsta darbību šīs dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas ietvaros.

3. SADAĻA

Vispārējās aprūpes māsas

31. pants

Vispārējās aprūpes māsas apmācība

1. Uz vispārējās aprūpes māsas apmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka jābūt pabeigtai 10 gadus ilgai vispārējai izglītībai, ko apliecina vai nu dalībvalsts kompetentu iestāžu vai struktūru izsniegts diploms, sertifikāts vai cita veida apliecinājums, vai arī sertifikāts par eksāmena sekmīgu nokārtošanu ekvivalentā līmenī, lai iestātos māsas skolā.

2. Vispārējās aprūpes māsas apmācība ir pilna laika apmācība un aptver vismaz V pielikuma 5.2.1. punktā aprakstīto programmu.

Šīs direktīvas V pielikuma 5.2.1. punktā uzskaitīto saturu var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Šādi atjauninājumi nevienai dalībvalstij nerada vajadzību izdarīt grozījumus savos pastāvošajos tiesiskajos principos, kas paredz profesiju struktūru, attiecībā uz fizisku personu apmācību un nosacījumiem profesionālās darbības sākšanai.

3. Vispārējās aprūpes māsas apmācība ir vismaz trīs gadus ilgas studijas vai 4600 stundu ilga teorētiskā un klīniskā apmācība, kurā teorētiskās apmācības ilgums ir vismaz viena trešdaļa un klīniskās apmācības ilgums – vismaz puse no apmācības minimālā ilguma. Dalībvalstis var attiecināt daļējus atbrīvojumus uz personām, kas daļu apmācības saņēmušas kursos, kuru līmenis ir vismaz ekvivalents šādai apmācībai.

Dalībvalstis nodrošina to, ka iestādes, kas nodrošina māsu apmācību, ir atbildīgas par teorētiskās un klīniskās apmācības saskaņošanu visā studiju programmas gaitā.

4. Teorētiskā apmācība ir tā māsu apmācības daļa, kurā apmācāmās māsas apgūst profesionālās zināšanas, priekšstatus un prasmes, kas nepieciešamas vispārējās veselības aprūpes organizēšanai, īstenošanai un izvērtēšanai. Apmācību nodrošina pacientu aprūpes skolotāji un citas kompetentas personas māsu skolās un citās apmācību iestādēs, ko izraugās apmācību iestāde.

5. Klīniskā apmācība ir tā māsu apmācības daļa, kurā apmācāmās māsas, būdamas daļa no komandas un tiešā saskarē ar veselu vai slimu personu un/vai sabiedrības daļu, apgūst to, kā organizēt, īstenot un izvērtēt nepieciešamo pacientu aprūpi, pamatojoties uz viņu apgūtajām zināšanām un prasmēm. Apmācāmās māsas apgūst ne vien darbu komandā, bet arī to, kā vadīt komandu un organizēt pacientu aprūpi – tostarp personu un nelielu grupu veselības izglītību – veselības aprūpes iestādē vai sabiedrībā.

Šī apmācība notiek slimnīcās un citās veselības aprūpes iestādēs, un sabiedrībā pacientu aprūpes skolotāju pārraudzībā un sadarbībā ar citām kvalificētām māsām, kuras nodrošina palīdzību. Mācību procesā var piedalīties arī citi kvalificēti darbinieki.

Apmācāmās māsas piedalās attiecīgās nodaļas darbā tiktāl, ciktāl šī darbība atbilst viņu apmācībai, dodot viņām iespēju apgūt ar pacientu aprūpi saistītos pienākumus.

6. Vispārējās aprūpes māsas apmācība garantē, ka attiecīgā persona ir apguvusi šādas zināšanas un prasmes:

- a) atbilstīgas zināšanas tajās zinātnēs, kas ir vispārējās aprūpes māsas darbības pamatā, tostarp pietiekamu izpratni par vesela un slimā cilvēka ķermeni, funkcijām un uzvedību, kā arī par saistību starp cilvēka veselības stāvokli un fizisko un sociālo vidi;
- b) pietiekamas zināšanas par profesijas būtību un ētiku, kā arī par vispārējiem veselības un pacientu aprūpes principiem;
- c) atbilstošu klīnisko pieredzi; šāda pieredze, kuru izraugās tās apmācības vērtības dēļ, būtu jāiegūst kvalificēta māsu personāla pārraudzībā un tādās vietās, kur kvalificēta personāla skaits un aprīkojums ir atbilstošs pacienta aprūpei;
- d) spēju piedalīties veselības aprūpes personāla praktiskajā apmācībā un pieredzi darbā ar šādu personālu;
- e) pieredzi darbā ar citu profesiju pārstāvjiem veselības aprūpes sektorā.

32. pants

Vispārējās aprūpes māsu profesionālās darbības veikšana

Šīs direktīvas nolūkā vispārējās aprūpes māsu profesionālā darbība ir tāda darbība, ko veic kā profesionālo darbību un kas minēta V pielikuma 5.2.2. punktā.

33. pants

Vispārējās aprūpes māsu specifiskās iegūtās tiesības

1. Ja uz vispārējās aprūpes māsām attiecas vispārējie noteikumi par iegūtajām tiesībām, tad 23. pantā minētajām darbībām ir jāietver pilna atbildība par pacientam sniegtās aprūpes plānošanu, organizēšanu un īstenošanu.

2. Attiecībā uz Polijā piešķirtu vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju piemēro tikai turpmāk izklāstītos noteikumus par iegūtajām tiesībām. Ciktāl tas attiecas uz dalībvalstu pilsoņiem, kuru vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju apliecinošie dokumenti izsniegti vai kuru apmācība sākta Polijā pirms 2004. gada 1. maija, un kas neatbilst 31. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām, dalībvalstis atzīst par pietiekamiem apliecinājumiem turpmāk norādītos vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju apliecinošos dokumentus, ja tiem pievienots sertifikāts, kurā apstiprina, ka attiecīgais dalībvalsts pilsonis norādīto laikposmu Polijā ir faktiski un likumīgi veicis vispārējās aprūpes māsas darbību:

- a) māsas bakalaura diploms (*dypłom licencjata pielęgniarstwa*) – vismaz trīs gadus pēc kārtas piecu gadu laikposmā pirms sertifikāta izsniegšanas dienas;
- b) māsas diploms, kas apliecina medicīnas skolā iegūtu pēcvisskolas izglītību (*dypłom pielęgniarzi albo pielęgniarzi dyplomowanej*) – vismaz piecus gadus pēc kārtas septiņu gadu laikposmā pirms sertifikāta izsniegšanas dienas.

Minētajā darbībā jābūt ietvertai pilnai atbildībai par pacienta aprūpes plānošanu, organizēšanu un īstenošanu.

3. Dalībvalstis atzīst māsas kvalifikāciju apliecinošos dokumentus, kuri Polijā piešķirti māsām, kas līdz 2004. gada 1. maijam pabeigušas apmācību, kura neatbilst 31. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām un kuru apliecina bakalaura diploms, kas iegūts, pamatojoties uz īpašu kvalifikācijas celšanas programmu, kura paredzēta 11. pantā 2004. gada 20. aprīļa Aktā par grozījumiem Aktā par māsas un vecmātes profesiju un par dažiem citiem normatīvajiem aktiem (Polijas Republikas Oficiālais Vēstnesis, 2004. gada 30. aprīlis, Nr. 92, 885. poz.), un pamatojoties uz veselības ministra 2004. gada 11. maija Noteikumiem par sīki izstrādātiem nosacījumiem studiju nodrošināšanai māsām un vecmātēm, kurām ir vidusskolas atestāts (gala eksāmens – *matura*) un kuras ir beigušas medicīnas liceju un medicīnas skolu, kas apmāca māsas un vecmātes profesijā (Polijas Republikas Oficiālais Vēstnesis, 2004. gada 13. maijs, Nr. 110, 1170. poz.), lai tādējādi pārliecinātos, vai attiecīgajai personai ir zināšanu un kompetences līmenis, kas līdzvērtīgs to māsu zināšanu un kompetences līmenim, kurām ir kvalifikācija, kas attiecībā uz Poliju noteikta V pielikuma 5.2.2. punktā.

4. SADAĻA

Zobārsti

34. pants

Zobārstu pamatapmācība

1. Uz zobārsta pamatapmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka jābūt diplomam vai sertifikātam, kas dalībvalstī dod tiesības attiecīgo studiju nolūkā stāties universitātēs vai augstskolās, kuru līmenis atzīts par ekvivalentu universitātes līmenim.

2. Zobārsta pamatapmācība ir kopā vismaz piecus gadus ilgas pilna laika teorētiskās un praktiskās studijas, kuras aptver vismaz V pielikuma 5.3.1. punktā aprakstīto programmu un kuras nodrošina universitāte vai augstskola, kas nodrošina

apmācību, kuras līmenis atzīts par ekvivalentu universitātes līmenim, vai kuras nodrošina universitātes pārraudzībā.

Šīs direktīvas V pielikuma 5.3.1. punktā uzskaitīto saturu var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Šādi atjauninājumi nevienai dalībvalstij nerada vajadzību izdarīt grozījumus savos pastāvošajos tiesiskajos principos, kas paredz profesiju struktūru, attiecībā uz fizisku personu apmācību un nosacījumiem profesionālās darbības sākšanai.

3. Zobārsta pamatapmācība garantē, ka attiecīgā persona ir apguvusi šādas zināšanas un prasmes:

- a) atbilstīgas zināšanas tajās zinātnēs, kas ir zobārstniecības pamatā, un labu izpratni par zinātniskajām metodēm, tostarp bioloģisko funkciju mērīšanas principiem, zinātniski noteiktu faktu vērtēšanu un datu analīzi;
- b) pietiekamu izpratni par vesela un slima cilvēka ķermeni, funkcijām un uzvedību, kā arī par saistību starp cilvēka veselības stāvokli un fizisko un sociālo vidi, ciktāl tas ietekmē zobārstniecību;
- c) atbilstīgas zināšanas gan par veselu, gan slimu zobu, mutes, žokļu un ar tiem saistīto audu uzbūvi un funkcijām un par to ietekmi uz pacienta vispārējo veselības stāvokli un fizisko un sociālo labklājību;
- d) atbilstīgas zināšanas par klīniskajām disciplinām un praksi, kas zobārstam nodrošina visaptverošu priekšstatu par zobu, mutes, žokļu un ar tiem saistīto audu anomālijām, bojājumiem un slimībām, kā arī zināšanas par profilaktisko, diagnostisko un terapeitisko zobārstniecību;
- e) piemērotu klīnisko pieredzi atbilstīgā pārraudzībā.

Šī apmācība nodrošina, ka zobārstam ir nepieciešamās prasmes, lai veiktu visas darbības saistībā ar zobu, mutes, žokļu un ar tiem saistīto audu anomāliju un slimību profilaksi, diagnosticēšanu un ārstēšanu.

35. pants

Specializēto zobārstu apmācība

1. Uz specializētā zobārsta apmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka ir jābūt pabeigtai un apstiprinātai piecus gadus ilgai teorētiskajai un praktiskajai apmācībai, kas ir daļa no 34. pantā minētās apmācības, vai ka ir jābūt 23. un 37. pantā minētajiem dokumentiem.

2. Specializētā zobārsta apmācība ir teorētiskā un praktiskā apmācība universitātes centrā, ārstniecības mācību un pētījumu centrā vai, attiecīgos gadījumos, veselības aprūpes iestādē, ko šādam nolūkam apstiprinājušas kompetentās iestādes vai struktūras.

Specializētā zobārsta pilna laika kursi ir vismaz trīs gadus ilgi kursi, ko nodrošina kompetento iestāžu vai struktūru uzraudzībā. Tie ietver apmācāmā specializētā zobārsta personisku dalību attiecīgās iestādes darbībā un pienākumos.

Šā punkta otrajā daļā minēto apmācības minimālo ilgumu var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

3. Attiecībā uz specializētās zobārsta apmācības apliecinājuma izsniegšanu dalībvalstis piemēro nosacījumu, ka ir vaja- dzīgs V pielikuma 5.3.2. punktā minētais zobārsta pamatapmā- cības apliecinājums.

36. pants

Zobārstu profesionālās darbības veikšana

1. Šis direktīvas nolūkā zobārsta profesionālās darbības, kuras definētas 3. punktā un kuras veic atbilstoši V pielikuma 5.3.2. punktā uzskaitītajām profesionālajām kvalifikācijām.

2. Zobārsta profesija pamatojas uz 34. pantā minēto zobārsta apmācību, un tā ir atsevišķa profesija, kas ir nošķirta no citām vispārējās vai specializētās medicīnas profesijām. Zobārsta profesionālās darbības veikšanai ir nepieciešams V pielikuma 5.3.2. punktā minētais kvalifikāciju apliecinājošais dokuments. Personām ar šādu kvalifikāciju apliecinājošo doku- mentu piemēro tādu pašus noteikumus kā personām, uz ko attiecas 23. vai 37. pants.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka zobārstiem ir vispārēji nodrošināta iespēja sākt un veikt profilakses, diagnosticēšanas un ārstēšanas darbības attiecībā uz zobu, mutes, žokļu un ar tiem saistīto audu ietekmējošām anomālijām un slimībām, atbil- stīgi ievērojot reglamentējošos noteikumus un profesionālās ētikas noteikumus, kas ir spēkā V pielikuma 5.3.2. punktā minētajos atsaucē datumos.

37. pants

Zobārstu specifiskās iegūtās tiesības

1. Attiecībā uz zobārsta profesionālās darbības veikšanu ikviena dalībvalsts atbilstoši V pielikuma 5.3.2. punktā minē-

tajai kvalifikācijai atzīst ārsta kvalifikāciju apliecinājošos doku- mentus, kuri Itālijā, Spānijā, Austrijā, Čehijas Republikā un Slovākijā izsniegti personām, kas sākušas ārsta apmācību atsaucē datumā, kurš attiecībā uz konkrēto dalībvalsti norādīts minētajā pielikumā, vai pēc minētā datuma, un kuriem pievie- nots attiecīgās dalībvalsts kompetento iestāžu izsniegts certifi- kāts.

Sertifikātā jāapstiprina, ka ir izpildīti šādi divi nosacījumi:

- a) piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas attiecīgā persona vismaz trīs gadus pēc kārtas šajā dalībvalstī ir faktiski, liku- mīgi un galvenokārt veikusi 36. pantā minēto darbību;
- b) attiecīgajai personai ir atļauts veikt minēto darbību atbilstoši tādiem pašiem nosacījumiem kā personām, kam ir kvalifikā- ciju apliecinājošie dokumenti, kas attiecībā uz šo dalībvalsti norādīti V pielikuma 5.3.2. punktā.

Personām, kuras sekmīgi pabeigušas vismaz trīs gadus ilgas studijas, ko attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes apstip- rina kā ekvivalentas 34. pantā minētajai apmācībai, neprasa trīs gadu praktiskā darba pieredzi, kas minēta šā punkta otrās daļas a) punktā.

Attiecībā uz Čehijas Republiku un Slovākiju kvalifikāciju aplie- cinošajiem dokumentiem, kas piešķirti bijušajā Čehoslovākijā, piemēro tādu pašu atzīšanas līmeni kā Čehijas Republikā un Slovākijā piešķirtiem kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem un saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi izklāstīti šā punkta iepriekšējās daļās.

2. Ikviena dalībvalsts atzīst ārsta kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus, kas Itālijā izsniegts personām, kuras savu universi- tātes medicīnisko apmācību sākušas pēc 1980. gada 28. janvāra un ne vēlāk kā 1984. gada 31. decembrī, ja tam pievienots Itālijas kompetento iestāžu izsniegts sertifikāts.

Sertifikātā jāapstiprina, ka ir izpildīti šādi trīs nosacījumi:

- a) attiecīgā persona ir nokārtojusi atbilstošu zināšanu pārbaudi, ko veikušas Itālijas kompetentās iestādes, lai pārliecinātos par to, ka attiecīgajai personai ir zināšanu un prasmju līmenis, kas ir līdzvērtīgs to personu zināšanu un prasmju līmenim, kurām ir kurām ir kvalifikāciju apliecinājošie doku- menti, kas attiecībā uz Itāliju norādīti V pielikuma 5.3.2. punktā;

- b) piecus gadus pirms sertifikāta izsniegšanas attiecīgā persona vismaz trīs gadus pēc kārtas Itālijā ir faktiski, likumīgi un galvenokārt veikusi 36. pantā minēto darbību;
- c) attiecīgajai persona ir atļauts veikt vai arī viņa arī faktiski, likumīgi un galvenokārt veic 36. pantā minēto darbību atbilstoši tādiem pašiem nosacījumiem kā personas, kam ir kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, kas attiecībā uz Itāliju norādīti V pielikuma 5.3.2. punktā.

Personām, kuras sekmīgi pabeigušas vismaz trīs gadus ilgas studijas, ko kompetentas iestādes apstiprina kā ekvivalentas 34. pantā minētajai apmācībai, neprasa zināšanu pārbaudi, kas minēta šā punkta otrās daļas a) punktā.

Personām, kuras sākušas savu universitātes medicīnisko apmācību pēc 1984. gada 31. decembra, piemēro tādus pašus noteikumus kā iepriekšminētajām personām, ja iepriekšminētās trīs gadus ilgās studijas sāktas pirms 1994. gada 31. decembra.

5. SADAĻA

Veterinārārsti

38. pants

Veterinārārstu apmācība

1. Veterinārārsta apmācība ir kopā vismaz piecus gadus ilgas pilna laika teorētiskās un praktiskās studijas, kuras aptver vismaz V pielikuma 5.4.1. punktā minēto studiju programmu un kuras nodrošina universitāte vai augstskola, kas nodrošina apmācību, kuras līmenis atzīts par ekvivalentu universitātes līmenim, vai kuras nodrošina universitātes pārraudzībā.

Šis direktīvas V pielikuma 5.4.1. punktā uzskaitīto saturu var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Šādi atjauninājumi nevienai dalībvalstij nerada vajadzību izdarīt grozījumus savos pastāvošajos tiesiskajos principos, kas paredz profesiju struktūru, attiecībā uz fizisku personu apmācību un nosacījumiem profesionālās darbības sākšanai.

2. Uz veterinārārsta apmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka jābūt diplomam vai sertifikātam, kas attiecīgajai personai dod tiesības attiecīgo studiju nolūkā stāties universitātēs vai augstskolās, kuru līmeni attiecīgo studiju sakarā dalībvalsts ir atzinusi par ekvivalentu universitātes līmenim.

3. Veterinārārsta apmācība garantē, ka attiecīgā persona ir apguvusi šādas zināšanas un prasmes:

- a) atbilstīgas zināšanas tajās zinātnēs, kas ir veterinārārsta darbības pamatā;

- b) atbilstīgas zināšanas par veselu dzīvnieku ķermeni un funkcijām, par to kopšanu, reproduktīvo funkciju un higiēnu vispār, kā arī par dzīvnieku ēdināšanu, tostarp par barības ražošanā un konservēšanā izmantoto tehnoloģiju, kas saistīta ar dzīvnieku vajadzībām;

- c) atbilstīgas zināšanas par dzīvnieku uzvedību un aizsardzību;

- d) atbilstīgas zināšanas par dzīvnieku - atsevišķi vai grupās - slimību cēloņiem, raksturu, norisi, sekām, diagnosticēšanu un ārstēšanu, tostarp speciālas zināšanas par slimībām, ko iespējams pārnest uz cilvēkiem;

- e) atbilstīgas zināšanas profilaktiskajā medicīnā;

- f) atbilstīgas zināšanas par higiēnu un tehnoloģiju, kas saistīta ar dzīvnieku barības vai cilvēku patēriņam paredzētu dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu ražošanu, izgatavošanu un laišanu apgrozībā;

- g) atbilstīgas zināšanas par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem attiecībā uz iepriekš uzskaitītajiem jautājumiem;

- h) atbilstīgu klīnisko vai citu praktiskā pieredze attiecīgā pārraudzībā.

39. pants

Veterinārārstu specifiskās iegūtās tiesības

Neskarot 23. panta 4. punktu, attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem, kuru veterinārārsta kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti izsniegt vai kuru apmācība sāka Igaunijā pirms 2004. gada 1. maija, dalībvalstis atzīst šādu veterinārārsta kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu, ja tam pievienots sertifikāts, kurā apstiprina, ka septiņos gados pirms sertifikāta izsniegšanas attiecīgā persona vismaz piecus gadus pēc kārtas Igaunijā ir faktiski un likumīgi veikusi konkrēto darbību.

6. SADAĻA

Vecmātes

40. pants

Vecmāšu apmācība

1. Vecmāšu apmācība ir kopā vismaz:

- a) specifiska vecmātes pilna laika apmācība, kas ir vismaz trīs gadus ilgas teorētiskās un praktiskās studijas (I virziens), kuras aptver vismaz V pielikuma 5.5.1. punktā minēto programmu;

vai

- b) 18 mēnešus ilga specifiska vecmātes pilna laika apmācība (II virziens), kura aptver vismaz V pielikuma 5.5.1. punktā minēto studiju programmu, kas nav bijusi daļa no vispārējās aprūpes māsu ekvivalentas apmācības.

Dalībvalstis nodrošina to, ka iestādes, kas nodrošina vecmāšu apmācību, ir atbildīgas par teorētiskās un klīniskās apmācības saskaņošanu visā studiju programmas gaitā.

Šīs direktīvas V pielikuma 5.5.1. punktā uzskaitīto saturu var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Šādi atjauninājumi nevienai dalībvalstij nerada vajadzību izdarīt grozījumus savos pastāvošajos tiesiskajos principos, kas paredz profesiju struktūru, attiecībā uz fizisku personu apmācību un nosacījumiem profesionālās darbības sākšanai.

2. Attiecībā uz vecmāšu apmācības sākšanu piemēro vienu no šādiem nosacījumiem:

- a) I virzienam - jābūt pabeigtiem vismaz pirmajiem desmit gadiem vispārējās izglītības, vai
- b) II virzienam - jābūt vispārējās aprūpes māsu kvalifikāciju apliecināšanai dokumentam, kā minēts V pielikuma 5.2.2. punktā.

3. Vecmātes apmācība garantē, ka attiecīgā persona ir apguvusi šādas zināšanas un prasmes:

- a) atbilstīgas zināšanas tajās zinātnēs, kas ir vecmāšu darbības pamatā, jo īpaši dzemdniecībā un ginekoloģijā;
- b) atbilstīgas zināšanas par profesijas ētiku un tiesību aktiem profesionālajā jomā;
- c) detalizētas zināšanas par bioloģiskajām funkcijām, anatomiju un fizioloģiju dzemdniecības jomā un attiecībā uz jaundzimušajiem, kā arī zināšanas par saistību starp cilvēka veselības stāvokli un fizisko un sociālo vidi un par cilvēka uzvedību;
- d) atbilstīgu klīnisko pieredzi, kas iegūta apstiprinātās iestādēs vecmātes darbā un dzemdniecībā kvalificēta personāla pārraudzībā;
- e) atbilstīgu izpratni par veselības aprūpes personāla apmācību un pieredzi darbā ar šādu personālu.

41. pants

Vecmātes kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu atzīšanas procedūras

1. Uz V pielikuma 5.5.2. punktā minētajiem vecmātes kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem attiecas automātiska

atzīšana saskaņā ar 21. pantu tiktāl, ciktāl šie dokumenti atbilst vienam no šādiem kritērijiem:

- a) vecmātes pilna laika apmācība, kuras ilgums ir vismaz trīs gadi un:
- i) uz kuru attiecas nosacījums, ka jābūt diplomam, sertifikātam vai citam kvalifikāciju apliecināšanai dokumentam, kas dod tiesības stāties universitātēs vai augstskolās vai kā citādi garantē ekvivalentu zināšanu līmeni; vai
- ii) kuru papildina divus gadus ilga profesionālā prakse, par ko ir izsniegts sertifikāts saskaņā ar 2. punktu;

b) vismaz divus gadus vai 3600 stundas ilga vecmātes pilna laika apmācība, uz kuras sākšanu attiecas nosacījums, ka vajadzīgi V pielikuma 5.2.2. punktā minētie vispārējās aprūpes māsu kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti;

c) vismaz astoņpadsmit mēnešus vai 3000 stundas ilga vecmātes pilna laika apmācība, uz kuras sākšanu attiecas nosacījums, ka vajadzīgi V pielikuma 5.2.2. punktā minētie vispārējās aprūpes māsu kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, un pēc kuras ir pabeigta vienu gadu ilga profesionālā prakse, par ko izsniegts sertifikāts saskaņā ar 2. punktu.

2. Šā panta 1. punktā minēto sertifikātu izsniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes. Tas apstiprina, ka attiecīgā persona pēc vecmātes kvalifikāciju apliecinājošā dokumenta iegūšanas ir apmierinoši veicis visas vecmātes darbības atbilstošu laika periodu slimnīcā vai šim nolūkam apstiprinātā veselības aprūpes iestādē.

42. pants

Vecmātes profesionālās darbības veikšana

1. Šīs sadaļas noteikumi attiecas uz vecmāšu darbību, kuras - neskarot 2. punktu - nosaka katra dalībvalsts un kuras veic, lietojot V pielikuma 5.5.2. punktā noteiktos profesionālos nosaukumus.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka vecmātēm ir iespēja sākt un veikt vismaz šādas darbības:

- a) informācijas un konsultāciju sniegšana attiecībā uz pareizu ģimenes plānošanu;
- b) grūtniecības diagnosticēšana un normālas grūtniecības novērošana; normālas grūtniecības attīstības novērošanā nepieciešamo izmeklējumu veikšana;
- c) tādu izmeklējumu nozīmēšana vai ieteikšana, kuri nepieciešami, lai pēc iespējas ātrāk diagnosticētu riska grūtniecības;

- d) programmu nodrošināšana, lai sagatavotu vecāku pienākumiem un bērna piedzimšanai, tostarp konsultācijas par higiēnu un barošanu;
- e) aprūpes un palīdzības sniegšana mātei dzemdību laikā, kā arī augļa stāvokļa novērošana dzemdē, izmantojot atbilstošu klīniskos un tehniskos līdzekļus;
- f) spontānu dzemdību pieņemšana, tostarp tādu dzemdību, kurās nepieciešama epiziotomija, un neatliekamās gadījumos dzemdību pieņemšana ar ķeizargrieziena palīdzību;
- g) tādu anomālijas draudu pazīmju atpazīšana mātei vai bērnam, kuru gadījumā nepieciešams vērsties pie ārsta, un nepieciešamības gadījumā palīdzība ārstam; nepieciešamo neatliekamās medicīniskās palīdzības pasākumu veikšana ārsta prombūtnē, jo īpaši placentas manuāla izdalīšana, kam iespējami seko dzemdes dobuma manuāla izmeklēšana;
- h) jaundzimušā bērna izmeklēšana un aprūpe; jebkāda iniciatīva, kāda varētu būt nepieciešama, un, nepieciešamības gadījumā, tūlītēja mākslīgās elpināšanas veikšana;
- i) mātes aprūpe un atlabšanas novērošana pēcdzemdību periodā un visas nepieciešamās konsultācijas mātei par bērna aprūpi, lai ļautu viņai nodrošināt jaundzimušā bērna optimālu attīstību;
- j) ārstu nozīmētās ārstēšanas veikšana;
- k) nepieciešamo rakstisko ziņojumu sagatavošana.

43. pants

Vecmāšu specifiskās iegūtās tiesības

1. Attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem, kuru vecmātes kvalifikāciju apliecinošais dokuments atbilst visām 40. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām, taču saskaņā ar 41. pantu netiek atzīts, ja tam nav pievienots sertifikāts par praktiskā darba pieredzi, kā minēts 41. panta 2. punktā, ikviena dalībvalsts atzīst par pietiekamu apliecinājumu tādu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, ko šīs dalībvalsts izsniegušas pirms V pielikuma 5.5.2. punktā minētā atsauces datuma, ja šim dokumentam pievienots sertifikāts, kurā apstiprina, ka piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas attiecīgā persona vismaz divus gadus pēc kārtas ir faktiski un likumīgi veikusi konkrēto darbību.

2. Šā panta 1. punktā paredzētie nosacījumi attiecas uz dalībvalstu pilsoņiem, kuru vecmātes kvalifikāciju apliecinošie dokumenti apstiprina apmācības pabeigšanu, kas saņemta bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritorijā, un kuri atbilst visām 40. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām, taču saskaņā ar 41. pantu netiek atzīts, ja tam nav pievienots praktiskā darba pieredzi, kā minēts 41. panta 2. punktā, ja šie kvalifikāciju apliecinošie dokumenti apstiprina apmācību kursu, kas sāks pirms 1990. gada 3. oktobra.

3. Attiecībā uz Polijā piešķirti vecmātes kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem piemēro tikai turpmāk izklāstītos noteikumus par iegūtajām tiesībām.

Ciktāl tas attiecas uz dalībvalstu pilsoņiem, kuru vecmātes kvalifikāciju apliecinošie dokumenti izsniegti vai kuru apmācība sāka Polijā pirms 2004. gada 1. maija, un kas neatbilst 40. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām, dalībvalstis atzīst par pietiekamiem apliecinājumiem turpmāk norādītos vecmātes kvalifikāciju apliecinošos dokumentus, ja tiem pievienots sertifikāts, kurā apstiprina, ka attiecīgais dalībvalsts pilsonis norādīto laikposmu Polijā ir faktiski un likumīgi veicis vecmātes darbību:

- a) vecmātes bakalaura diploms (*dypłom licencjata położnictwa*) - vismaz trīs gadus pēc kārtas piecu gadu laikposmā pirms sertifikāta izsniegšanas dienas;
- b) vecmātes diploms, kas apliecina medicīnas skolā iegūtu pēcdzemdību izglītību (*dypłom położnej*) - vismaz piecus gadus pēc kārtas septiņu gadu laikposmā pirms sertifikāta izsniegšanas dienas.

4. Dalībvalstis atzīst vecmāšu kvalifikāciju apliecinošos dokumentus, kuri Polijā piešķirti vecmātēm, kas līdz 2004. gada 1. maijam pabeigušas apmācību, kura neatbilst 40. pantā noteiktajām minimālajām apmācības prasībām un kuru apliecina bakalaura diploms, kas iegūts, pamatojoties uz īpašu kvalifikācijas celšanas programmu, kura paredzēta 11. pantā 2004. gada 20. aprīļa Aktā par grozījumiem Aktā par māsas un vecmātes profesiju un par dažiem citiem normatīvajiem aktiem (Polijas Republikas Oficiālais Vēstnesis, 2004. gada 30. aprīlis, Nr. 92, 885. poz.), un pamatojoties uz veselības ministra 2004. gada 11. maija Noteikumiem par sīki izstrādātiem nosacījumiem studiju nodrošināšanai māsām un vecmātēm, kurām ir vidusskolas atestāts (gala eksāmens – *matura*) un kuras ir beigušas medicīnas liceju un medicīnas skolu, kas apmāca māsas un vecmātes profesijā (Polijas Republikas Oficiālais Vēstnesis, 2004. gada 13. maijs, Nr. 110, 1170. poz.), lai tādējādi pārliecinātos, vai attiecīgajai personai ir zināšanu un kompetences līmenis, kas līdzvērtīgs to vecmāšu zināšanu un kompetences līmenim, kurām ir kvalifikācija, kas attiecībā uz Poliju noteikta V pielikuma 5.5.2. punktā.

7. SADAĻA

Farmaceiti

44. pants

Farmaceitu apmācība

1. Uz farmaceita apmācības sākšanu attiecas nosacījums, ka jābūt diplomam vai sertifikātam, kas dalībvalstī dod tiesības attiecīgo studiju nolūkā stāties universitātēs vai augstskolās, kuru līmenis atzīts par ekvivalentu universitātes līmenim.

2. Farmaceita kvalifikāciju apliecinošais dokuments apstiprina apmācību, kuras ilgums ir vismaz pieci gadi, tostarp vismaz:

- a) četrus gadus ilga pilna laika teorētiskā un praktiskā apmācība universitātē vai augstskolā, kuras līmenis atzīts par ekvivalentu universitātes līmenim, vai kuru nodrošina universitātes pārraudzībā;
- b) sešus mēnešus ilgs mācekļa darbs publiski pieejamā aptiekā vai slimnīcā šīs slimnīcas farmaceitiskās nodaļas pārraudzībā.

Šis apmācību cikls aptver vismaz V pielikuma 5.6.1. punktā aprakstīto programmu.

Šīs direktīvas V pielikuma 5.6.1. punktā uzskaitīto saturu var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai to pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Šādi atjauninājumi nevienai dalībvalstij nerada vajadzību izdarīt grozījumus savos pastāvošajos tiesiskajos principos, kas paredz profesiju struktūru, attiecībā uz fizisku personu apmācību un nosacījumiem profesionālās darbības sākšanai.

3. Farmaceita apmācība garantē, ka attiecīgā persona ir apguvusi šādas zināšanas un prasmes:

- a) atbilstīgas zināšanas par medikamentiem un vielām, ko izmanto zāļu ražošanā;
- b) atbilstīgas zināšanas par farmaceitisko tehnoloģiju un zāļu fizikālo, ķīmisko, bioloģisko un mikrobioloģisko testēšanu;
- c) atbilstīgas zināšanas par vielmaiņu, zāļu iedarbību, toksisko vielu iedarbību un zāļu lietojumu;
- d) atbilstīgas zināšanas, lai novērtētu zinātniskos datus par zālēm, kas ļauj, balstoties uz šīm zināšanām, sniegt atbilstīgu informāciju;
- e) atbilstīgas zināšanas par juridiskajām un citām prasībām, kas saistītas ar farmaceitisko darbību.

45. pants

Farmaceita profesionālās darbības veikšana

1. Šīs direktīvas nolūkā farmaceita darbība ir tāda darbība, uz kuras sākšanu un veikšanu vienā vai vairākās dalībvalstīs attiecas nosacījums, ka jābūt profesionālajai kvalifikācijai, un

kuru var veikt personas, kurām ir V pielikuma 5.6.2. punktā uzskaitītie kvalifikāciju apliecinošie dokumenti.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka personas, kurām ir farmaceita kvalifikāciju apliecinošie dokumenti universitātes līmenī vai universitātes līmenim ekvivalentā līmenī, kas atbilst 44. panta noteikumiem, var sākt vai veikt vismaz turpmāk norādītās darbības, attiecīgos gadījumos ņemot vērā prasību attiecībā uz papildu profesionālo pieredzi:

- a) zāļu farmaceitiskās formas sagatavošana;
- b) zāļu ražošana un testēšana;
- c) zāļu testēšana laboratorijā zāļu testēšanas nolūkā;
- d) zāļu uzglabāšana, saglabāšana un sadalīšana vairumtirdzniecības stadijā;
- e) zāļu sagatavošana, testēšana, uzglabāšana un krājumi publiski pieejamās aptiekās;
- f) zāļu sagatavošana, testēšana, uzglabāšana un izsniegšana slimnīcās;
- g) informācijas un konsultāciju sniegšana par zālēm.

3. Ja kādā dalībvalstī attiecībā uz kādas farmaceita darbības sākšanu vai veikšanu pastāv nosacījums, ka papildus V pielikuma 5.6.2. punktā minētajiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem ir vajadzīga papildu profesionālā pieredze, tad šī dalībvalsts par pietiekamu apliecinājumu šajā sakarā atzīst sertifikātu, ko izsniegušas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes un kas apliecina, ka attiecīgā persona ir veikusi šādu darbību izcelsmes dalībvalstī līdzīgā laikposmā.

4. Šā panta 3. punktā minētā atzīšana neattiecas uz divus gadus ilgu profesionālo pieredzi, kas prasīts Luksemburgas Lielhercogistē, lai saņemtu valsts publiskās aptiekas licenci.

5. Ja 1985. gada 16. septembrī kādā dalībvalstī pastāv konkursa veida pārbaude, lai no 2. punktā minētajām personām izraudzītos personas, kam tiek atļauts kļūt par tādu jauno aptieku īpašniekiem, kuras nolemts izveidot valsts ģeogrāfiskā iedalījuma sistēmas ietvaros, tad šī dalībvalsts var, atkāpjoties no 1. punkta noteikumiem, turpināt veikt šo pārbaudi un prasīt, lai tajā piedalās dalībvalstu pilsoņi, kuriem ir V pielikuma 5.6.2. punktā minētie farmaceita kvalifikāciju apliecinošie dokumenti vai uz kuriem attiecas 23. pants.

8. SADAĻA

Arhitekts

46. pants

Arhitektu apmācība

1. Arhitekta apmācība ir kopā vismaz četrus gadus ilgas pilna laika studijas vai sešus gadus ilgas studijas - no kuriem vismaz trīs gadi ir pilna laika studijas - universitātē vai līdzvērtīgā mācību iestādē. Apmācības beigās sekmīgi jānokārto universitātes līmeņa eksāmens.

Apmācībai, kurai jābūt universitātes līmenī un kurā arhitektūra ir galvenā sastāvdaļa, ir jānodrošina līdzsvars starp arhitektūras apmācības teorētiskajiem un praktiskajiem aspektiem, un tai jāgarantē šādu zināšanu un prasmju apguve:

- a) spēja radīt arhitektoniskos projektus, kas atbilst gan estētiskajām, gan tehniskajām prasībām;
- b) atbilstīgas zināšanas arhitektūras vēsturē un teorijā un ar to saistītajās mākslās, tehnoloģijās un humanitārajās zinātnēs;
- c) zināšanas tēlotājmākslā kā aspektā, kas ietekmē arhitektonisko projektu kvalitāti;
- d) atbilstīgas zināšanas par pilsētprojektēšanu un pilsētplānošanu, kā arī plānošanas procesā vajadzīgās prasmes;
- e) izpratne par cilvēku un ēku savstarpējo saistību, kā arī par ēku un to apkārtējās vides saistību un par nepieciešamību saskaņot ēkas un telpu starp tām ar cilvēku vajadzībām un mērogiem;
- f) izpratne par arhitekta profesiju un arhitekta nozīmi sabiedrībā, jo īpaši sagatavojot kopsavilkumus, kuros tiek ņemti vērā sociālie faktori;
- g) izpratne par izpēti metodēm un kopsavilkuma sagatavošanu attiecībā uz arhitektonisko projektu;
- h) izpratne par strukturālu projektēšanu, būvniecības un inženierijas problēmām, kas saistītas ar ēkas projektu;
- i) atbilstošas zināšanas par fizikālajām problēmām un tehnoloģijām un par ēku funkciju tā, lai varētu tās nodrošināt ar iekšējiem komforta apstākļiem un aizsardzību pret klimata ietekmi;
- j) nepieciešamās projektēšanas prasmes, lai ievērotu ēkas lietošanu prasības to ierobežojumu ietvaros, kādus nosaka izmaksu faktori un būvniecības noteikumi;

k) atbilstošas zināšanas par rūpniecības iestādēm, organizācijām, noteikumiem un procedūrām, kas saistītas ar projekta koncepciju īstenošanu ēkās un plānu integrēšanu vispārējā plānošanā.

2. Šā panta 1. punktā uzskaitītās zināšanas un prasmes var grozīt saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru, lai tās pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Šādi atjauninājumi nevienai dalībvalstij nerada vajadzību izdarīt grozījumus savos pastāvošajos tiesiskajos principos, kas paredz profesiju struktūru, attiecībā uz fizisku personu apmācību un nosacījumiem profesionālās darbības sākšanai.

47. pants

Atkāpes no arhitektu apmācības nosacījumiem

1. Atkāpjoties no 46. panta, par atbilstošu 21. pantam atzīst arī: apmācību, kura pastāvēja 1985. gada 5. augustā un kuru Vācijas Federatīvajā Republikā nodrošina "Fachhochschulen", kuras ilgums ir trīs gadi, kura atbilst 46. pantā minētajām prasībām un kura šajā dalībvalstī ļauj sākt 48. pantā minēto darbību ar profesionālo nosaukumu "arhitekts", ja pēc tās ir iegūta četrus gadus ilga profesionālā pieredze Vācijas Federatīvajā Republikā, ko apliecina sertifikāts, kuru izsniegusi profesionālā asociācija, kur reģistrēts arhitekts, kas vēlas, lai uz viņu tiktu attiecināti šīs direktīvas noteikumi.

Profesionālajai asociācijai vispirms jāpārlicinās par to, vai attiecīgā arhitekta veiktais darbs arhitektūras jomā pārliecinoši atspoguļo 46. panta 1. punktā uzskaitīto zināšanu un prasmju pilnu spektru. Šo sertifikātu piešķir saskaņā ar to pašu procedūru, ko piemēro attiecībā uz reģistrēšanu profesionālās asociācijas biedru sarakstā.

2. Atkāpjoties no 46. panta, par atbilstošu 21. pantam atzīst arī: apmācību, kas ir daļa no sociālās promocijas programmas, vai daļlaika studijas universitātē, ja minētā apmācība vai studijas atbilst 46. pantā minētajām prasībām, ko apliecina eksāmens arhitektūrā, kuru nokārtojusi persona, kas septiņus gadus vai ilgāk strādājusi arhitektūras jomā arhitekta vai arhitektu biroja pārraudzībā. Eksāmenam jābūt universitātes līmeņa eksāmenam un ekvivalentam 46. panta 1. punkta pirmajā daļā minētajam gala pārbaudījumam.

48. pants

Arhitekta profesionālās darbības veikšana

1. Šīs direktīvas nolūkā arhitekta profesionālā darbība ir tāda darbība, ko veic regulāri, lietojot profesionālo nosaukumu "arhitekts".

2. Dalībvalstu pilsoņus, kuriem tiesības lietot šo nosaukumu ir saskaņā ar kādu tiesību aktu, kas dalībvalsts kompetentajai iestādei ļauj piešķirt šo nosaukumu dalībvalstu pilsoņiem, kuri īpaši izcēlušies ar sava darba kvalitāti arhitektūras jomā, uzskata par atbilstošiem nosacījumiem, kādi izvirzīti attiecībā uz arhitekta profesionālās darbības veikšanu ar profesionālo nosaukumu "arhitekts". Attiecīgo personu darbības ar arhitektūru saistīto raksturu apliecina viņu izcelsmes dalībvalsts piešķirts sertifikāts.

49. pants

Arhitektu specifiskās iegūtās tiesības

1. Ikviens dalībvalsts akceptē VI pielikuma 6.2. punktā uzskaitītos arhitekta kvalifikāciju apliecinošos dokumentus, kurus piešķirušas citas dalībvalstis un kuri apliecina apmācību kursu, kas sākts ne vēlāk kā minētajā pielikumā noteiktajā akadēmiskajā atsaucē gadā, pat ja šie dokumenti neatbilst 46. pantā noteiktajām minimālajām prasībām, un - saistībā ar arhitekta profesionālās darbības sākšanu un veikšanu - tā piešķir šādiem dokumentiem savā teritorijā tādu pašu spēku, kāds ir šīs dalībvalsts izsniegtiem arhitekta kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem.

Šādos gadījumos atzīst sertifikātus, kurus izsniegušas Vācijas Federatīvās Republikas kompetentās iestādes un kuri apliecina, ka kvalifikāciju apliecinošie dokumenti, ko Vācijas Demokrātiskās Republikas kompetentās iestādes izsniegušas 1945. gada 8. maijā vai pēc minētā datuma, ir ekvivalenti minētajā pielikumā uzskaitītajiem apliecinājumiem.

2. Neskarot 1. punktu, ikviens dalībvalsts atzīst turpmāk norādītos kvalifikāciju apliecinošos dokumentus un - saistībā ar arhitekta profesionālās darbības sākšanu un veikšanu - piešķir šādiem dokumentiem savā teritorijā tādu pašu spēku, kāds ir šīs dalībvalsts izsniegtiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem: sertifikātus, ko, sākot ar turpmāk norādītajiem datumiem, dalībvalstu pilsoņiem izsniegušas dalībvalstis, kuras ieviesušas noteikumus par arhitekta profesionālās darbības sākšanu un veikšanu:

a) 1995. gada 1. janvāris attiecībā uz Austriju, Somiju un Zviedriju;

b) 2004. gada 1. maijs attiecībā uz Čehijas Republiku, Igauniju, Kipru, Latviju, Lietuvu, Ungāriju, Maltu, Poliju, Slovēniju un Slovākiju;

c) 1987. gada 5. augusts attiecībā uz pārējām dalībvalstīm.

Šā punkta pirmajā daļā minētie sertifikāti apliecina, ka attiecīgajām personām ir ticis atļauts, ne vēlāk kā attiecīgajā datumā, lietot arhitekta profesionālo nosaukumu un ka piecos gados pirms sertifikāta izsniegšanas dienas viņš vismaz trīs gadus ir faktiski veicis - atbilstīgo noteikumu izpratnē - konkrēto darbību.

IV NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR STATUSU

50. pants

Dokumentācija un formalitātes

1. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes lemj par pieteikumu nodarboties ar attiecīgo reglamentēto profesiju saskaņā ar šo daļu, minētās iestādes var prasīt VII pielikumā uzskaitītos dokumentus un sertifikātus.

Dokumenti, kas minēti VII pielikuma 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā, iesniegšanas dienā nedrīkst būt vecāki par trim mēnešiem.

Dalībvalstis, struktūras un citas juridiskās personas garantē saņemtās informācijas konfidencialitāti.

2. Pamatotu šaubu gadījumā uzņēmēja dalībvalsts var prasīt no attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm šajā citā dalībvalstī izsniegto apliecinājumu un kvalifikāciju apliecinošo dokumentu autentiskuma apstiprinājumu, kā arī - attiecīgos gadījumos - tā fakta apstiprinājumu, ka saņēmējs attiecībā uz šīs sadaļas III nodaļā minētajām profesijām ir atbilst minimālajiem apmācības nosacījumiem, kas noteikti, attiecīgi, 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. un 46. pantā.

3. Ja kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, kā tas definēts 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā, izsniegusi dalībvalsts kompetenta iestāde un ja tas attiecas uz apmācību, kas pilnīgi vai daļēji saņemta iestādē, kas likumīgi darbojas citas dalībvalsts teritorijā, uzņēmējai dalībvalstij pamatotu šaubu gadījumā ir tiesības piešķirt dokumenta izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādē pārbaudīt:

a) vai apmācību kursu iestādē, kas nodrošinājusi apmācību, oficiāli apstiprinājusi izglītības iestāde, kuras pamatdarbība notiek piešķirtā dokumenta izcelsmes dalībvalstī;

b) vai izsniegtais kvalifikāciju apliecinātais dokuments ir tāds pats kā dokuments, kas būtu piešķirts, ja kurss būtu pilnībā apgūts piešķirtā dokumenta izcelsmes dalībvalstī; un

c) vai kvalifikāciju apliecinātais dokuments piešķirtā dokumenta izcelsmes dalībvalstī nodrošina tādas pašas tiesības.

4. Ja darbības sākšanai reglamentētā profesijā uzņēmēja dalībvalsts prasa, lai tās pilsoņi nodod zvērestu vai sniedz ar zvērestu apstiprinātu paziņojumu, un ja citu dalībvalstu pilsoņi nevar lietot attiecīgā zvēresta vai paziņojuma tekstu, uzņēmēja dalībvalsts nodrošina, ka attiecīgās personas var lietot atbilstīgu līdzvērtīgu tekstu.

51. pants

Profesionālo kvalifikāciju savstarpējas atzīšanas procedūra

1. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde viena mēneša laikā apstiprina pieteikuma saņemšanu un informē pretendentu par jebkādiem trūkstošiem dokumentiem.

2. Procedūra, atbilstīgi kurai izskata pieteikumu, lai saņemtu atļauju darbības veikšanai reglamentētā profesijā, ir jāpabeidz pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā trīs mēnešos no dienas, kad iesniegta pretendenta pilnīga dokumentācija, un tās rezultātā uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei jāpieņem atbilstīgi pamatots lēmums. Tomēr gadījumos, uz ko attiecas šis sadaļas I un II nodaļa, šo termiņu var pagarināt par vienu mēnesi.

3. Lēmumu vai šāda lēmuma nepieņemšanu attiecīgajā termiņā var pārsūdzēt saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

52. pants

Profesionālo nosaukumu lietojums

1. Ja uzņēmējā dalībvalstī profesionālā nosaukuma lietojums attiecībā uz konkrētās profesijas kādu darbību ir reglamentēts, tad citu dalībvalstu pilsoņi, kuriem - pamatojoties uz III sadaļu - ir tiesības veikt darbību reglamentētā profesijā, lieto uzņēmējas valsts noteikto profesionālo nosaukumu, kas atbilst attiecīgajai profesijai šajā dalībvalstī, kā arī lieto jebkurus ar nosaukumu saistītos saīsinājumus.

2. Ja uzņēmējā dalībvalstī kādu profesiju reglamentē asociācija vai organizācija, kā tā definēta 3. panta 2. punktā, tad dalībvalstu pilsoņiem nav tiesību lietot nosaukumu, ko piešķir šāda organizācija vai asociācija, vai tā saīsināto formu, ja vien viņi nepierāda, ka ir šīs asociācijas vai organizācijas biedri.

Ja apvienība vai organizācija attiecībā uz dalību paredz nosacījumu, ka ir vajadzīga noteikta kvalifikācija, tā ir tiesīga, vienīgi atbilstīgi šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem, piemērot šo nosacījumu citu dalībvalstu pilsoņiem, kuriem ir profesionālās kvalifikācijas.

IV SADAĻA

SĪKI IZSTRĀDĀTI NOTEIKUMI DARBĪBAS VEIKŠANU PROFESIJĀ

53. pants

Valodu zināšanas

Personām, uz kurām attiecas profesionālo kvalifikāciju atzīšana, ir jābūt to valodu zināšanām, kuras nepieciešamas darbības veikšanai attiecīgajā profesijā uzņēmējā dalībvalstī.

54. pants

Akadēmisko nosaukumu lietojums

Neskarot 7. un 52. pantu, uzņēmēja dalībvalsts nodrošina to, ka attiecīgajām personām ir tiesības uzņēmējas dalībvalsts valodā lietot akadēmiskos nosaukumus, kas tām piešķirti izcelsmes dalībvalstī, un, iespējams, arī šo nosaukumu saīsinātās formas. Uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai pēc nosaukuma norāda tās iestādes vai eksaminācijas padomes nosaukumu un adresi, kura šo nosaukumu piešķirusi. Ja izcelsmes dalībvalsts akadēmisko nosaukumu uzņēmējā dalībvalstī iespējams sajaukt ar nosaukumu, kura iegūšanai uzņēmējā dalībvalstī nepieciešama papildu apmācība, kādu attiecīgā persona nav ieguvusi, tad uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai attiecīgā persona lieto izcelsmes dalībvalsts akadēmisko nosaukumu atbilstošā formā, kādu nosaka uzņēmēja dalībvalsts.

55. pants

Veselības apdrošināšanas fondu apstiprinājums

Neskarot 5. panta 1. punktu un 6. panta pirmās daļas b) apakšpunktu, dalībvalstis, kas to teritorijā profesionālo kvalifikāciju saņēmušām personām izvirza prasību pabeigt sagatavošanās periodu darba vietā un/vai profesionālās pieredzes periodu, lai šīs personas varētu apstiprināt veselības apdrošināšanas fondu, atsakās no šīs prasības attiecībā uz personām, kam ir citā dalībvalstī iegūti ārsta un zobārsta kvalifikāciju apliecināšie dokumenti.

V SADAĻA

ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA UN ATBILDĪBA PAR ĪSTENOŠANU

56. pants

Kompetentās iestādes

1. Uzņēmējas dalībvalsts un izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes strādā ciešā sadarbībā un sniedz savstarpēju palīdzību, lai sekmētu šīs direktīvas piemērošanu. Tās nodrošina konfidencialitāti attiecībā uz informāciju, ar ko tās apmainās.

2. Uzņēmējas dalībvalsts un izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes apmainās ar informāciju attiecībā uz īstenotajiem disciplinārajiem pasākumiem vai krimināltiesiskām sankcijām, vai jebkādiem citiem nopietniem, specifiskiem apstākļiem, kam varētu būt ietekme uz darbības veikšanu saskaņā ar šo direktīvu, šajā apmaiņā ievērojot personas datu aizsardzības noteikumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (*) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (†).

Izcelsmes dalībvalsts pārbauda apstākļu ticamību, un tās iestādes lemj par izmeklēšanas raksturu un apjomu, kādu nepieciešams veikt, un informē uzņēmēju dalībvalsti par secinājumiem, kādus tās izdarījušas, izvērtējot pieejamo informāciju.

3. Katra dalībvalsts ne vēlāk kā ... (*) norīko iestādes un struktūras, kas ir kompetentas piešķirt vai saņemt kvalifikāciju

(*) Divi gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(†) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

apliecināšos dokumentus un citus dokumentus vai informāciju, kā arī tās iestādes un struktūras, kas ir kompetentas saņemt pieteikumus un pieņemt šajā direktīvā minētos lēmumus, un tūlīt informē par to pārējas dalībvalstis un Komisiju.

4. Katra dalībvalsts norīko 1. punktā minēto iestāžu darbības koordinatoru un informē par to pārējas dalībvalstis un Komisiju.

Koordinatoru uzdevumi ir:

a) veicināt šīs direktīvas vienotu piemērošanu;

b) apkopot visu informāciju, kas attiecas uz šīs direktīva piemērošanu, piemēram, par nosacījumiem darbības sākšanai reglamentētās profesijās dalībvalstīs.

Iepriekš b) apakšpunktā aprakstīto uzdevumu veikšanai koordinatori var lūgt 57. pantā minēto kontaktpunktu palīdzību.

57. pants

Kontaktpunkti

Katra dalībvalsts ne vēlāk kā ... (*) norīko kontaktpunktu, kura uzdevumi ir:

a) sniegt pilsoņiem un pārējo dalībvalstu kontaktpunktiem vajadzīgo informāciju attiecībā uz šajā direktīvā paredzēto profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, piemēram, informāciju par attiecīgo valstu tiesību aktiem par profesijām un darbības veikšanu šajās profesijās, tostarp tiesību aktiem sociālajā jomā un, nepieciešamības gadījumā, ētikas noteikumiem;

b) palīdzēt pilsoņiem īstenot ar šo direktīvu piešķirtās tiesības, nepieciešamības gadījumā sadarbojoties ar citiem kontaktpunktiem un kompetentajām iestādēm uzņēmējā dalībvalstī.

Pēc Komisijas pieprasījuma kontaktpunkti informē Komisiju par to, kādi ir rezultāti pieprasījumiem, ar ko kontaktpunkti nodarbojas saskaņā ar šā panta pirmās daļas b) apakšpunktu, divu mēnešu laikā pēc šādu rezultātu saņemšanas.

58. pants

Profesionālo kvalifikāciju atzīšanas komiteja

1. Komisijai palīdz Profesionālo kvalifikāciju atzīšanas komiteja, turpmāk "Komiteja".

2. Gadījumos, kad ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir divi mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

VI SADAĻA

CITI NOTEIKUMI

59. pants

Ziņojumi

1. No ... (*) dalībvalstis reizi divos gados nosūta Komisijai ziņojumu par sistēmas piemērošanu. Papildus vispārējiem novērojumiem ziņojumā ietver statistikas kopsavilkumu par pieņemtiem lēmumiem un aprakstu par galvenajām problēmām, kādas radušās saistībā ar šīs direktīvas piemērošanu.

2. No ... (*) Komisija reizi piecos gados sagatavo ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu.

60. pants

Atkāpes klauzula

Ja saistībā ar kāda šīs direktīvas noteikuma piemērošanu dalībvalsts saskaras ar ievērojamām grūtībām kādā noteiktā jomā, Komisija sadarbībā ar attiecīgo dalībvalsti izskata šīs grūtības.

Vajadzības gadījumā Komisija saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto procedūru lemj par atļauju attiecīgajai dalībvalstij iero-bežotā laikposmā atkāpies no konkrētā noteikuma ievērošanas.

61. pants

Atcelšana

No ... (*) ir atceltas Direktīvas 77/452/EEK, 77/453/EEK, 78/686/EEK, 78/687/EEK, 78/1026/EEK, 78/1027/EEK,

80/154/EEK, 80/155/EEK, 85/384/EEK, 85/432/EEK, 85/433/EEK, 89/48/EEK, 92/51/EEK, 93/16/EEK un 99/42/EEK. Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un šī atcelšana neiespāido aktus, kas pieņemti, pamatojoties uz minētajām direktīvām.

62. pants

Transponēšana

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz ... (*) nodrošinātu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par to nekavējoties informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.

63. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas "Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī".

64. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,...

Eiropas Parlamenta vārdā –
Padomes vārdā –

priekšsēdētājs
priekšsēdētājs

(*) Divi gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

I PIELIKUMS

Direktīvas 3. panta 2. punkta nosacījumiem atbilstošo profesionālo asociāciju un organizāciju sarakstsĪRIJA ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland
3. The Association of Certified Accountants
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

APVIENOTĀ KARALISTE

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers

⁽¹⁾ Īrijas pilsoņi ir arī šādu Apvienotās Karalistes asociāciju vai organizāciju locekļi:

Institute of Chartered Accountants in England and Wales,
Institute of Chartered Accountants of Scotland,
Institute of Actuaries,
Faculty of Actuaries,
The Chartered Institute of Management Accountants,
Institute of Chartered Secretaries and Administrators,
Royal Town Planning Institute,
Royal Institution of Chartered Surveyors,
Chartered Institute of Building.

⁽²⁾ Tikai pārskatu auditēšanas nolūkā

28. Institution of Gas Engineers
 29. Institution of Mechanical Engineers
 30. Institution of Chemical Engineers
 31. Institution of Production Engineers
 32. Institution of Marine Engineers
 33. Royal Institution of Naval Architects
 34. Royal Aeronautical Society
 35. Institute of Metals
 36. Chartered Institution of Building Services Engineers
 37. Institute of Measurement and Control
 38. British Computer Society
-

II PIELIKUMS

Direktīvas 11. panta 4. punkta b) apakšpunktā minētais to kursu saraksts, kuriem ir īpaša struktūra

1. VIDĒJĀ MEDICĪNISKĀ PERSONĀLA UN BĒRNU APRŪPES MĀCĪBU KURSI

Apmācības šādās jomās:

Vācijā:

- pediatrijas māsa ("Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger"),
- fizioterapeits ("Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)"⁽¹⁾),
- darba terapeits/ergoterapeits ("Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut"),
- logopēds ("Logopaede/Logopaedin"),
- ortoptikas speciālists ("Orthoptist(in)"),
- valsts atzīts bērnu aprūpes darbinieks ("Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)"),
- valsts atzīts pedagogs darbam ar bērniem ar īpašām vajadzībām ("Staatlich anerkannte(r) Heilpaedagoge(-in)"),
- medicīnas laboratorijas tehniķis ("medizinisch-technische(r) Laboratoriums- Assistent(in)"),
- medicīnas tehniķis-radiologs ("medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)"),
- medicīnas funkcionālās diagnostikas tehniķis ("medizinisch-technische(r) Assistent(in) fuer Funktionsdiagnostik"),
- veterinārās medicīnas tehniķis ("veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)"),
- diētas māsa ("Dietassistent(in)"),
- farmācijas tehniķis ("Pharmazieingenieur"), kas saņemts pirms 1994. gada 31. marta bijušajā Vācijas Demokrātiskajā Republikā vai jauno valstu teritorijā,
- psihiatrijas māsa ("Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger"),
- runas terapeits ("Sprachtherapeut(in)").

Čehijas Republikā:

- veselības aprūpes asistents ("zdravotnický asistent"),
izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 13 gadi, tostarp vismaz 8 gadus ilga vispārējā pamatzglītība un 4 gadus ilga vidējā arodizglītība medicīnas skolā, ko beidz ar "maturitní zkouška" eksāmenu;
- diētas speciālists ("nutriční asistent"),
izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 13 gadi, tostarp vismaz 8 gadus ilga vispārējā pamatzglītība un 4 gadus ilga vidējās arodizglītības medicīnas skolā, ko beidz ar "maturitní zkouška" eksāmenu.

Itālijā:

- zobu tehniķis ("odontotecnico"),
- optiķis ("ottico").

Kiprā:

- zobu tehniķis ("οδοντοτεχνίτης"),
izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 14 gadi, tostarp vismaz 6 gadus ilga vispārējā pamatzglītība, 6 gadus ilga vidējā izglītība un 2 gadus ilga pēcvidusskolas arodizglītība, ko papildina 1 gadu ilga profesionālā pieredze.

⁽¹⁾ No 1994. gada 1. jūnija profesionālais nosaukums "Krankengymnast(in)" aizstāts ar nosaukumu "Physiotherapeut(in)". Tomēr tie profesijas pārstāvji, kuri saņēmuši savus diplomus pirms minētā datuma, var, ja vēlas, turpināt lietot iepriekšējo "Krankengymnast(in)" nosaukumu.

— optiķis (“τεχνικός οπτικός”),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais apmācību ilgums ir vismaz 14 gadu, no kuriem vismaz 6 gadi ir pamatizglītības ieguve, 6 gadi – vidējās izglītības ieguve un 2 gadi – profesionālās pēcvisskolas izglītības ieguve, kam seko 1 gads profesionālās prakses.

Latvijā:

— zobārstniecības māsa (“zobārstniecības māsa”),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais apmācību ilgums ir vismaz 13 gadu, ko veido vismaz 10 gadu vispārējās skolas izglītības ieguve un 2 gadi – profesionālās izglītības ieguve medicīnas skolā, kam seko 3 gadi profesionālās prakses, kuru beidzot jānoliek sertifikācijas eksāmens, lai iegūtu sertifikātu specialitātē.

— biomedicīnas laborants (“biomedicīnas laborants”),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais apmācību ilgums ir vismaz 12 gadu, ko veido vismaz 10 gadu vispārējās skolas izglītības ieguve un 2 gadi – profesionālās izglītības ieguve medicīnas skolā, kam seko 2 gadi profesionālās prakses, kuru beidzot jānoliek sertifikācijas eksāmens, lai iegūtu sertifikātu specialitātē.

— zobu tehniķis (“zobu tehniķis”),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais apmācību ilgums ir vismaz 12 gadu, ko veido vismaz 10 gadu vispārējās skolas izglītības ieguve un 2 gadi – profesionālās izglītības ieguve medicīnas skolā, kam seko 2 gadi profesionālās prakses, kuru beidzot jānoliek sertifikācijas eksāmens, lai iegūtu sertifikātu specialitātē.

— fizioterapeita asistents (“fizioterapeita asistents”),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais apmācību ilgums ir vismaz 13 gadu, ko veido vismaz 10 gadu vispārējās skolas izglītības ieguve un 3 gadi – profesionālās izglītības ieguve medicīnas skolā, kam seko 2 gadi profesionālās prakses, kuru beidzot jānoliek sertifikācijas eksāmens, lai iegūtu sertifikātu specialitātē.

Luksemburgā:

— medicīnas tehniķis–radiologs (“assistant(e) technique médical(e) en radiologie”),

— medicīnas laboratorijas tehniķis (“assistant(e) technique médical(e) de laboratoire”),

— psihijarija māsa (“infirmier/ière psychiatrique”),

— medicīnas tehniķis ķirurģijā (“assistant(e) technique médical(e) en chirurgie”),

— pediatrijas māsa (“infirmier/ière puériculteur/trice”),

— anestēzijas māsa (“infirmier/ière anesthésiste”),

— diplomēts masieris/masiere (“masseur/euse diplômé(e)”)

— bērnu aprūpes darbinieks (“éducateur/trice”).

Nīderlandē:

— veterinārārsta palīgs (“dierenartsassistent”),

ko apliecina izglītība un apmācību kursi ar kopējo apmācību ilgumu vismaz trīspadsmit gadu, ko veido:

(i) vai nu vismaz trīs gadu ilga apmācība specializētā skolā, kas beidzas ar eksāmenu un ko dažos gadījumos papildina viena vai divu gadu specializācijas kurss, kas beidzas ar eksāmenu,

(ii) vai vismaz divarpus gadu profesionālā apmācība specializētā skolā, kas beidzas ar eksāmenu un ko papildina vismaz sešu mēnešu darba pieredze vai vismaz sešu mēnešu mācekļa darbs apstiprinātā iestādē,

(iii) vai vismaz divu gadu profesionālā apmācība specializētā skolā, kas beidzas ar eksāmenu un ko papildina vismaz viena gada darba pieredze vai vismaz viena gada mācekļa darbs apstiprinātā iestādē,

(iv) vai arī veterinārārsta palīga (“dierenartassistent”) trīs gadu profesionālā apmācība specializētā skolā (“MBO” programma) vai alternatīvi trīs gadu profesionālā apmācība divkārsā mācekļa gadu sistēmā (“LLW”), kas abos gadījumos noslēdzas ar eksāmenu.

Austrijā:

- speciāla pamatapmācība māsām, kas specializējas bērnu un jauniešu aprūpē ("spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege"),
- speciāla pamatapmācība psihiatrijas māsām ("spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege"),
- kontaktlēcu optiķis ("Kontaktlinsenoptiker"),
- pedikīra speciālists ("Fusspfleger")
- dzirdes aparātu tehniķis ("Hoergeraeteakustiker"),
- drogists ("Drogist"),

ko apliecina izglītība un apmācību kursi ar kopējo ilgumu vismaz četrpadsmit gadu, ieskaitot vismaz piecu gadu apmācību struktūrētas apmācības sistēmā, ko iedala mācekļa gados vismaz trīs gadu ilgumā, kas sevī ietver apmācību, kas daļēji saņemta darba vietā un daļēji sniegta profesionālās apmācības iestādē, un profesionālajā praksē un apmācībā, kas beidzas ar eksāmenu profesijā un piešķir tiesības strādāt profesijā un apmācīt mācekļus.

- masieris ("Masseur"),

ko apliecina izglītība un apmācību kursi ar kopējo ilgumu vismaz četrpadsmit gadu, ieskaitot vismaz piecu gadu apmācību struktūrētas apmācības sistēmā, ko iedala mācekļa gados vismaz divu gadu ilgumā un viena gada profesionālajā kursā, kas beidzas ar eksāmenu profesijā un piešķir tiesības strādāt profesijā un apmācīt mācekļus.

- bērnudārza darbinieks ("Kindergaertner/in"),

- bērnu aprūpes darbinieks ("Erzieher"),

ko apliecina izglītība un apmācību kursi ar kopējo ilgumu – trīspadsmit gadu, tostarp piecus gadus ilga profesionālā apmācība specializētā skolā, kas beidzas ar eksāmenu.

Slovākijā:

- dejošanas skolotājs mākslas pamatskolās ("učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách"),

ko apliecina izglītība ar kopējo ilgumu vismaz 14,5 gadu, ko veido 8 gadi pamatzglītības, 4 gadi izglītības vidējā specializētā skolā un 5 semestru kurss dejas pedagoģijā.

- pedagogs speciālajās izglītības iestādēs un sociālo dienestu iestādēs ("vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb"),

ko apliecina izglītība ar kopējo ilgumu vismaz 14 gadu, ko veido 8/9 gadi pamatzglītības apguvē, 4 gadi mācību vidējās izglītības pedagoģiskajā skolā vai citā vidējās izglītības skolā un 2 gadi papildinošu daļēja laika studiju pedagoģijā.

2. AMATA MEISTARU JOMA ("Mester/Meister/Maitre"), ko apliecina izglītība un apmācību kursi attiecībā uz prasmēm, kas nav ietvertas šīs direktīvas III sadaļas II nodaļā

*Apmācības šādās jomās:**Dānijā:*

- optiķis ("optometrist"),

Šā kursa kopējais ilgums ir 14 gadi, tostarp piecu gadu arodmācības, ko veido divarpus gadus ilgas teorētiskās mācības arodmācību iestādē un divarpus gadus ilgas praktiskās mācības darba vietā un kura beigās ir atzīts amata prasmes eksāmens, kurš dod tiesības lietot nosaukumu "Mester".

- ortopēdijas tehniķis ("ortopaedimekaniker"),

Šā kursa kopējais ilgums ir 12,5 gadi, tostarp trīsarpus gadus ilgas arodmācības, ko veido sešus mēnešus ilgas teorētiskās mācības arodmācību iestādē un trīs gadus ilgas praktiskās mācības darba vietā un kura beigās ir atzīts amata prasmes eksāmens, kurš dod tiesības lietot nosaukumu "Mester".

- ortopēdisko apavu izgatavotājs ("orthopaediskomager"),

Šā kursa kopējais ilgums ir 13,5 gadi, tostarp četrarpus gadus ilgas arodmācības, ko veido divus gadus ilgas teorētiskās mācības arodmācību iestādē un divarpus gadus ilgas praktiskās mācības darba vietā un kura beigās ir atzīts amata prasmes eksāmens, kurš dod tiesības lietot nosaukumu "Mester".

Vācijā:

- optiķis ("Augenoptiker"),
- zobu tehniķis ("Zahntechniker"),
- bandāžists ("Bandagist"),
- dzirdes aparātu izgatavotājs ("Hörgeräte-Akustiker"),
- ortopēdijas tehniķis ("Orthopaedietechniker"),
- ortopēdisko apavu izgatavotājs ("Orthopaedieschuhmacher").

Luksemburgā:

- praktizējošs optiķis ("opticien"),
- zobu tehniķis ("mécanicien dentaire"),
- dzirdes aparātu izgatavotājs ("audioprothésiste"),
- ortopēdijas tehniķis/bandāžists ("mécanicien orthopédiste/bandagiste"),
- ortopēdisko apavu izgatavotājs ("orthopédiste-cordonnier"),

Šo kursu kopējais ilgums ir 14 gadi, tostarp vismaz pieci gadi mācību, pēc kurām ir strukturēta prakse, kas daļēji notiek darba vietā, bet daļēji arodmācību iestādē un kuru beigās ir eksāmens, kurš ir jānokārto, lai varētu vai nu neatkarīgi, vai kā darbinieks ar līdzvērtīgu atbildības līmeni praktizēt jebkuru darbību, kam vajadzīgs salīdzināms profesionālās prasmes līmenis.

Austrijā:

- bandāžists ("Bandagist"),
- korsešu izgatavotājs ("Miederwarenerzeuger"),
- optiķis ("Optiker"),
- ortopēdisko apavu izgatavotājs ("Orthopaedieschuhmacher"),
- ortopēdijas tehniķis ("Orthopaedietechniker"),
- zobu tehniķis ("Zahntechniker"),
- dārznieks ("Gaertner"),

ko apliecina izglītība un apmācība ar kopējo ilgumu vismaz četrpadsmit gadu, ieskaitot vismaz piecu gadu apmācību strukturētas apmācības sistēmā, kas iedalās mācekļa gados vismaz trīs gadu ilgumā un ko veido apmācība, ko daļēji saņem darba vietā un daļēji sniedz arodmācību iestādē, un vismaz divu gadu ilgs profesionālās prakses un apmācību periods, kas beidzas ar meistarbības eksāmenu un piešķir tiesības strādāt profesijā un lietot nosaukumu "Meister".

Aroda meistarību apmācība lauksaimniecības un mežniecības jomā, proti:

- lauksaimniecības meistars ("Meister in der Landwirtschaft"),
- lauku mājāsaimniecības meistars ("Meister in der laendlichen Hauswirtschaft"),
- dārzkopības meistars ("Meister im Gartenbau"),
- dārzenkopības meistars ("Meister im Feldgemüsebau"),
- augļkopības un augļu pārstrādes meistars ("Meister im Obstbau und in der Obstverwertung"),
- vīnkopības un vīnu ražošanas meistars ("Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft"),
- piensaimniecības meistars ("Meister in der Molkerei- und Käsewirtschaft"),
- zirgkopības meistars ("Meister in der Pferdewirtschaft"),
- zivsaimniecības meistars ("Meister in der Fischereiwirtschaft"),

- putnkopības meistars ("Meister in der Geflügelwirtschaft"),
- biškopības meistars ("Meister in der Bienenwirtschaft"),
- mežkopības meistars ("Meister in der Forstwirtschaft"),
- mežu stādīšanas un mežu pārvaldības meistars ("Meister in der Forstgarten- und Forstpflégewirtschaft"),
- lauksaimniecības noliktavu meistars ("Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung"),

ko apliecina izglītība un apmācības, kuru kopīgais ilgums ir vismaz piecpadsmit gadu, ieskaitot vismaz sešu gadu apmācību struktūrētās apmācības ietvaros, kas sadalās mācekļa gados ar vismaz trīs gadu ilgumu, ko veido apmācība, kas daļēji saņemta darbā un daļēji sniegta arodapmācības iestādē, un trīs gadu profesionālās prakses periods, kas beidzas ar meistarības eksāmenu attiecībā uz profesiju un piešķir tiesības apmācīt mācekļus un lietot nosaukumu "Meister".

Polijā:

- praktiskās arodapmācības skolotājs ("Nauczyciel praktycznej nauki zawodu"),
- ko apliecina izglītība, kuras ilgums ir vai nu:
- i) 8 gadi pamatizglītības apguvē un 5 gadi profesionālās vidējās izglītības vai ekvivalentas vidējās izglītības apguvē attiecīgajā nozarē, kam seko kurss pedagoģijā, kura ilgums ir vismaz 150 stundas, kurss darba drošībā un darba higiēnā un 2 gadi profesionālās pieredzes profesijā, ko persona gatavojas mācīt, vai
 - ii) 8 gadi pamatizglītības apguvē un 5 gadi profesionālās vidējās izglītības apguvē un diploms par pēcvidusskolas pedagoģiski tehniskas skolas pabeigšanu, vai
 - iii) 8 gadi pamatizglītības apguvē un 2 – 3 gadi pamata aroda vidējās izglītības apguvē un vismaz trīs gadi profesionālās pieredzes, ko apstiprina meistara kategorija konkrētajā profesijā, kam seko kurss pedagoģijā, kura kopējais ilgums ir vismaz 150 stundas.

Slovākijā:

- arodizglītības meistars ("majster odbornej výchovy"),

ko apliecina izglītības apguve, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadi, ko veido 8 gadi pamatizglītības, 4 gadi arodizglītības (pabeigta aroda vidējā izglītība un/vai mācekļa gadi attiecīgajā (līdzīgā) arodapmācībā vai mācekļa kursā), vismaz 3 gadu profesionālā pieredze personas pabeigtās izglītības vai mācekļa gadu jomā un papildu studijas pedagoģijā pedagoģijas fakultātē vai tehniskajās universitātēs, vai pabeigta vidējā izglītība un mācekļa gadi attiecīgajā (līdzīgā) arodapmācībā vai mācekļa kursā, vismaz 3 gadu profesionālā pieredze personas pabeigtās izglītības vai mācekļa gadu jomā un papildu studijas pedagoģijā pedagoģijas fakultātē, vai arī līdz 2005. gada 1. septembrim specializēta izglītība speciālās pedagoģijas jomā, kas sniegta metodoloģijas centros arodizglītības meistariem speciālās skolās bez papildu studijām pedagoģijā.

3. JŪRNICĪBAS NOZARE

(a) jūras transports

Apmācības šādās jomās:

Čehijas Republikā:

- junga ("Palubní asistent"),
- dežūrstūrmanis ("Námořní poručík"),
- kapteiņa palīgs ("První palubní důstojník"),
- kapteinis ("Kapitán"),
- mehāniķa palīgs ("Strojní asistent"),
- dežūrmehāniķis ("Strojní důstojník"),
- otrais mehāniķa palīgs ("Druhý strojní důstojník"),
- galvenais mehāniķis ("První strojní důstojník"),
- elektriķis ("Elektrotechnik"),
- galvenais elektriķis ("Elektrodůstojník").

Dānijā:

- kuģa kapteinis ("skibsfoerer"),
- kapteiņa pirmais palīgs ("overstyrmand"),
- vecākais stūrmanis, stūrmanis ("enestyrmand, vagthavende styrmand"),
- stūrmanis ("vagthavende styrmand"),
- mehāniķis ("maskinchef"),
- mehāniķa pirmais palīgs ("l. maskinmester"),
- mehāniķa pirmais palīgs/dežurmehāniķis ("l. maskinmester/vagthavende maskinmester").

Vācijā:

- lielu piekrastes kuģu kapteinis ("Kapitaen AM"),
- piekrastes kuģu kapteinis ("Kapitaen AK"),
- lielu piekrastes kuģu stūrmanis ("Nautischer Schiffsoffizier AMW"),
- piekrastes kuģu stūrmanis ("Nautischer Schiffsoffizier AKW"),
- C klases galvenais mehāniķis ("Schiffsbetriebstechniker CT – Leiter von Maschinenanlagen"),
- C klases kuģa mašīnists ("Schiffsmaschinist CMA – Leiter von Maschinenanlagen"),
- C klases kuģa mehāniķis ("Schiffsbetriebstechniker CTW"),
- C klases kuģa mehāniķis – atbildīgais vecākais mehāniķis ("Schiffsmaschinist CMaW – Technischer Alleinoffizier").

Itālijā:

- stūrmanis ("ufficiale di coperta"),
- mehāniķis ("ufficiale di macchina").

Latvijā:

- kuģu elektromehāniķis ("Kuģu elektromehāniķis"),
- kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists ("Kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists").

Nīderlandē:

- pirmais palīgs (piekrastes kuģi) (ar papildu mācībām) ("stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)",
- diplomēts piekrastes kuģa mehāniķis ("diploma motordrijver"),
- VTS-darbinieks ("VTS-functionaris"),

ko apliecina apmācība:

- Čehijas Republikā:
 - (i) attiecībā uz jungu ("Palubní asistent"),
 1. Persona, ne jaunāka par 20 gadiem.
 2. (a) Jūras akadēmija vai jūras koledža – navigācijas nodaļa, abiem kursiem jābūt pabeigtiem ar "maturitní zkouška" eksāmenu, un apstiprināts dienests jūrā, ne īsāks par sešiem mēnešiem, studiju laikā, vai
 - (b) Apstiprināts dienests jūrā, ne mazāks par diviem gadiem, kā ierindas jūrniekam, kas veido daļu no navigācijas uzraudzības palīglīmenī uz kuģiem, un apstiprināta kursa pabeigšana, kas atbilst kompetences standartam, kāds norādīts JSDS starptautiskās konvencijas (Starptautiskā konvencija par jūrnieku sagatavošanu un diplomēšanu, kā arī sardzes pildīšanu) kodeksa A-II/1 sadaļā, ko nodrošina JSDS konvencijas puses jūras akadēmija vai koledža, un eksāmena nokārtošana, ko pieņem JTM (Čehijas Republikas Jūras transporta komiteja) atzīta eksaminācijas padome.

- (ii) attiecībā uz dežurstūrmani ("námořní poručík"),
1. Apstiprināts dienests jūrā kā jungam uz 500 kopējās tonnāžas kuģiem vai lielākiem, ne mazāk kā 6 mēnešus jūras koledžas vai akadēmijas absolventa gadījumā vai vienu gadu – apstiprināta kursa beidzēja gadījumā, ieskaitot ne mazāk kā sešus mēnešus ierindas jūrnieka dienestā, kas veido daļu no navigācijas uzraudzības.
 2. Pienācīgi aizpildīta un apstiprināta klāja kadetu klāja apmācības sekmju vērtējuma grāmatiņa.
- (iii) attiecībā uz kapteiņa palīgu ("první palubní důstojník"),
- Dežurstūrmaņa kompetences sertifikāts darbam uz kuģiem ar 500 kopējo tonnāžu vai lielākiem un ne mazākā divpadsmit mēnešu apstiprināta dienesta jūrā šajā amatā.
- (iv) attiecībā uz kapteini ("kapitán"),
- Sertifikāts par kapteiņa dienestu uz kuģiem, kuru kopējā tonnāža ir starp 500 un 3 000.
 - Kapteiņa palīga kompetences sertifikāts par darbu uz kuģiem ar 3 000 kopējo tonnāžu vai lielākiem un ne mazāk kā 6 mēneši apstiprināta dienesta jūrā kapteiņa palīga pakāpē uz kuģiem ar 500 kopējo tonnāžu vai lielākiem, un ne mazāk kā 6 mēneši apstiprināta dienesta jūrā kapteiņa palīga pakāpē uz kuģiem ar 3 000 kopējo tonnāžu vai lielākiem.
- (v) attiecībā uz mehāniķa palīgu ("strojní asistent"),
1. Persona, ne jaunāka par 20 gadiem.
 2. Jūras akadēmija vai jūras koledža – jūras mehāniķu nodaļa, un apstiprināts dienests jūrā ne mazāk kā sešus mēnešus uz kuģiem studiju laikā.
- (vi) attiecībā uz dežūrmehāniķi ("strojní důstojník"),
- Apstiprināts dienests jūrā mehāniķa palīga pakāpē ne mazāk par 6 mēnešiem kā jūras akadēmijas vai koledžas absolventam.
- (vii) attiecībā uz otro mehāniķa palīgu ("druhý strojní důstojník"),
- Apstiprināts dienests jūrā ne mazāk kā 12 mēnešus 3. mehāniķa palīga pakāpē uz kuģiem, kas tiek darbināti ar 750 kW un lielāku dzinēju jaudas galveno dzinējspēku iekārtu.
- (viii) attiecībā uz galveno mehāniķi ("první strojní důstojník"),
- Atbilstošs sertifikāts par otrā mehāniķa palīga dienestu uz kuģiem, kas tiek darbināti ar 3000 kW un lielāku dzinēju jaudas galveno dzinējspēku iekārtu, un ne mazāk par 6 mēnešiem apstiprināta dienesta jūrā šajā pakāpē.
- (ix) attiecībā uz elektriķi ("elektrotechnik"),
1. Persona, ne jaunāka par 18 gadiem.
 2. Jūras vai cita akadēmija, elektroinženierijas fakultāte vai elektrotehnikas skola vai koledža, visiem kursiem jābūt pabeigtiem ar "maturitní zkouška" eksāmenu, un ne mazāk kā 12 mēnešu apstiprinātas prakses elektrotehnikas nozarē.
- (x) attiecībā uz galveno elektriķi ("elektrodůstojník"),
1. Jūras akadēmija vai koledža, jūras elektrotehnikas fakultāte, vai cita akadēmija vai vidusskola elektrotehnikas nozarē, visiem kursiem jābūt pabeigtiem ar "maturitní zkouška" vai valsts eksāmenu.
 2. Apstiprināts dienests jūrā elektriķa amatā uz laika periodu, kas nav mazāks par 12 mēnešiem, akadēmijas vai koledžas absolventa gadījumā, vai uz laika periodu, kas nav mazāks par 24 mēnešiem, vidusskolas absolventa gadījumā.
- Dānijā – deviņu gadu pamatskola, kam seko pamatapmācības kurss un/vai dienests jūrā uz laika periodu starp 17 un 36 mēnešiem, ko papildina:
- (i) attiecībā uz jungu – viens gads specializētas arodapmācības,
 - (ii) attiecībā uz pārējiem – trīs gadi specializētas arodapmācības.

— Vācijā kopējais mācību ilgums starp 14 un 18 gadiem, ieskaitot trīs gadu arodapmācības kursu un viena gada dienestu jūrā, kam seko viena vai divu gadu specializētas arodapmācības, ko nepieciešamības gadījumā papildina divu gadu darba pieredze navigācijā.

— Latvijā:

(i) attiecībā uz kuģu elektromehāniķi ("kuģu elektromehāniķis"),

1. Persona, ne jaunāka par 18 gadiem.

2. Apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadi un 6 mēneši, ko veido vismaz 9 gadi pamatzglītības un vismaz 3 gadi arodizglītības. Papildus tiek prasīts dienests jūrā, ne mazāks par 6 mēnešiem, kā kuģa elektriķim vai elektrotehniķa palīgam uz kuģiem ar dzinēju jaudu, kas lielāka par 750 kW. Arodapmācība tiek pabeigta ar speciālu eksāmenu, ko pieņem kompetenta iestāde saskaņā ar Satiksmes ministrijas apstiprinātu apmācību programmu.

(ii) attiecībā uz kuģa saldēšanas iekārtu mašīnistu ("kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists"),

1. Persona, ne jaunāka par 18 gadiem.

2. Apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 13 gadu, ko veido vismaz 9 gadi pamatzglītības un vismaz 3 gadi arodizglītības. Papildus tiek prasīts dienests jūrā, ne mazāks par 12 mēnešiem, kā saldēšanas iekārtu mašīnista palīgam. Arodapmācība tiek pabeigta ar speciālu eksāmenu, ko pieņem kompetentā iestāde saskaņā ar Satiksmes ministrijas apstiprinātu apmācību programmu.

— Itālijā mācību kopējais ilgums ir 13 gadu, no kuriem vismaz pieci gadi ir profesionālā apmācība, kuras beigās ir eksāmens un kuras vajadzības gadījumā papildina prakse.

— Nīderlandē:

(i) attiecībā uz pirmo palīgu (piekrastes kuģi) (ar papildu apmācību) ("stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)") un piekrastes kuģa mehāniķi (ar diplomu) ("diploma motordrijver") mācību kursa kopējais ilgums ir 14 gadi, no kuriem vismaz divi gadi ir specializētā arodapmācību iestādē, kurus papildina divpadsmit mēnešus ilga prakse,

(ii) attiecībā uz VTS darbinieku ("VTS-functionaris") mācību kopējais ilgums ir vismaz 15 gadu, ko veido vismaz trīs gadi augstākās arodizglītības ("AAI") vai vidējā līmeņa arodizglītības ("VAI"), kam seko valsts un reģionālie specializācijas kursi, ko katru veido vismaz 12 nedēļu teorētiskā apmācība, kas beidzas ar eksāmenu,

un kuri ir atzīti saskaņā ar JSDS starptautisko konvenciju (Starptautiskā konvencija par jūrnieku sagatavošanu un diplomēšanu, kā arī sardzes pildīšanu, 1978. gads).

(b) Jūras zveja:

Apmācības šādās jomās:

Vācijā:

— dziļjūras zvejas kapteinis ("Kapitaen BG/Fischerei"),

— piekrastes zvejas kapteinis ("Kapitaen BLK/Fischerei"),

— dziļjūras kuģu stūrmanis ("Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei"),

— piekrastes kuģu stūrmanis ("Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei").

Nīderlandē:

— pirmais palīgs/mehāniķis V ("stuurman werktuigkundige V"),

— mehāniķis IV (zvejas kuģi) ("werktuigkundige IV visvaart"),

— pirmais palīgs IV (zvejas kuģi) ("stuurman IV visvaart"),

— pirmais palīgs/mehāniķis VI ("stuurman werktuigkundige VI"),

ko apliecina apmācības:

- Vācijā – ar kopējo ilgumu no 14 līdz 18 gadiem, tostarp trīs gadus ilgs arodmācību pamatkurss un vienu gadu ilgs dienests jūrā, kam seko vienu vai divus gadus ilgas specializētas arodmācības, ko vajadzības gadījumā papildina divu gadu darba pieredze navigācijā.
- Nīderlandē – dažāda ilguma kurss, kura ilgums ir no 13 līdz 15 gadiem, no kuriem vismaz divi gadi ir specializētā arodmācību iestādē, un kuru vajadzības gadījumā papildina 12 mēnešus ilga darba pieredze,

un kurš ir atzīts saskaņā ar Torremolinas Konvenciju (1977. gada Starptautiskā Konvencija par zvejas kuģu drošību).

4. TEHNIKAS NOZARE

Apmācības šādās jomās:

Čehijas Republikā:

- licencēts tehniķis, licencēts celtnieks ("autorizovaný technik, autorizovaný stavitel"),

ko apliecina arodapmācība, kuras ilgums ir vismaz 9 gadi, ko veido 4 gadi tehniskās vidējās izglītības, kas tiek pabeigta ar "maturitní zkouška" eksāmenu (tehniskā vidusskola) un 5 gadi profesionālās pieredzes, ko noslēdz profesionālās kvalifikācijas pārbaude attiecībā uz iespēju veikt izvēlēto profesionālo darbību celtniecībā (saskaņā ar Likumu Nr. 50/1976 Sb. (Celtniecības likums) un Likumu Nr. 360/1992 Sb.).

- kravas mašīnas šoferis ("fyzická osoba řídící drážní vozidlo"),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadu un ko veido vismaz 8 gadi pamatizglītības un vismaz 4 gadi vidējās arodizglītības, kas pabeigta ar "maturitní zkouška" eksāmenu un noslēdzas ar valsts eksāmenu par mašīnu dzinēju jaudu.

- kravas mašīnu tehniķis ("drážní revizní technik"),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadu un ko veido vismaz 8 gadi pamatizglītības un vismaz 4 gadi vidējās arodizglītības sekundārajā mašīnu tehnikā vai elektronikas skolā, kas pabeigta ar "maturitní zkouška" eksāmenu.

- braukšanas instruktors ("učitel autoškoly"),

persona, ne jaunāka par 24 gadiem; profesiju apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadu un ko veido vismaz 8 gadi pamatizglītības un vismaz 4 gadi vidējās arodizglītības ar specializāciju satiksmē vai mašīnu tehnikā, kas pabeigta ar "maturitní zkouška" eksāmenu.

- valsts tehniķis darbam transporta līdzekļu tehniskajā apskatē ("kontrolní technik STK"),

persona, ne jaunāka par 21 gadu; profesiju apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadu un ko veido vismaz 8 gadi pamatizglītības un vismaz 4 gadi vidējās arodizglītības, kas pabeigta ar "maturitní zkouška" eksāmenu, kam seko vismaz 2 gadi tehniskās prakses; attiecīgajai personai jābūt automašīnas vadītāja apliecībai un šī persona nedrīkst būt krimināli sodīta, kā arī šai personai jāpabeidz īpaša valsts tehniķu apmācība, kuras ilgums ir vismaz 120 stundas, un sekmīgi jānokārto eksāmens.

- automašīnu izplūdes gāzu kontroles mehāniķis ("Mechanik měření emisí"),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadu un ko veido vismaz 8 gadi pamatizglītības un vismaz 4 gadi vidējās arodizglītības, kas pabeigta ar "maturitní zkouška" eksāmenu; turklāt pretendents jāpabeidz vismaz 3 gadi tehniskās prakses un īpaša apmācība "automašīnu izplūdes gāzu kontroles mehāniķiem", kuras ilgums ir 8 stundas, un sekmīgi jānokārto eksāmens.

- I klases laivu kapteinis ("Kapitán I. třídy"),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 15 gadu un ko veido vismaz 8 gadi pamatizglītības un vismaz 3 gadi vidējās arodizglītības, kas pabeigta ar "maturitní zkouška" eksāmenu, kā arī ar eksāmenu, ko apstiprina zināšanu sertifikāts. Pēc šīs arodizglītības jāseko 4 gadu aroda praksei, kas tiek noslēgta ar eksāmenu.

- pieminekļu restaurators, kura darbs saistīts ar mākslas amatniecību ("restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel"),

ko apliecina izglītība ar kopējo ilgumu 12 gadi, ja apgūta pilna vidējā tehniskā izglītība, vai 10 – 12 studiju gadi attiecīgā kursā, plus 5 gadi profesionālās pieredzes pilnas vidējās tehniskās izglītības gadījumā, kas noslēdzas ar "maturitní zkouška" eksāmenu, vai 8 gadi profesionālās pieredzes vidējās tehniskās izglītības gadījumā, kas noslēdzas ar galīgo mācekļa eksāmenu.

- tādu mākslas darbu restaurators, kas nav pieminekļi un tiek glabāti muzeju un galeriju kolekcijās, kā arī citu objektu ar kultūras vērtību restaurators ("restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty"),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir 12 gadu, plus 5 gadi profesionālās pieredzes pilnas vidējās tehniskās izglītības gadījumā restaurācijas kursā, kas pabeigts ar "maturitní zkouška" eksāmenu.

- atkritumu apsaimniekotājs ("odpadový hospodář"),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadu un ko veido vismaz 8 gadi pamatizglītības un vismaz 4 gadi vidējās arodizglītības, kas pabeigta ar "maturitní zkouška" eksāmenu, un, minimums, 5 gadu pieredze atkritumu apsaimniekošanas nozarē pēdējo 10 gadu laikā.

- spridzināšanas tehniskais vadītājs ("technický vedoucí odstřelů"),

ko apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadu un ko veido vismaz 8 gadi pamatizglītības un vismaz 4 gadi vidējās arodizglītības, kas pabeigta ar "maturitní zkouška" eksāmenu,

kam seko:

- 2 gadi kā spridzinātājam pazemē (attiecībā uz darbību pazemē) vai 1 gads uz zemes (attiecībā uz virszemes darbību), ieskaitot 6 mēnešus kā spridzinātāja palīgam;
- 100 stundu teorētiskās un praktiskās apmācības kurss, kam seko eksāmens, ko pieņem attiecīga rajona kalnrūpniecības institūcija;
- 6 mēnešu vai ilgāka profesionālā pieredze lielāku spridzināšanas darbu plānošanā un veikšanā;
- 32 stundu teorētiskās un praktiskās apmācības kurss, kam seko eksāmens, ko pieņem Čehijas Republikas kalnrūpniecības institūcija.

Itālijā:

- būvinspektors ("geometra"),
- mērnieks ("perito agrario"),

ko apliecina tehniskās vidusskolas kurss ar kopējo ilgumu vismaz 13 gadi, tostarp astoņus gadus ilga obligātā izglītība, kam seko piecus gadus ilga vidējā izglītība, ietverot trīs gadus ilgas arodmācības, un kuras beidzas ar tehnisko zinātņu bakalaura eksāmenu, un kuras papildina:

(i) būvinspektoriem: vai nu vismaz divus gadus ilga prakse profesionālā birojā, vai arī piecus gadus ilga darba pieredze;

(ii) mērniekiem: vismaz divus gadus ilga prakse,

kuras beigās ir valsts eksāmens.

Latvijā:

- vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs ("vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs"),

persona, ne jaunāka par 18 gadiem; profesiju apliecina izglītība, kuras kopējais ilgums ir vismaz 12 gadi, ko veido vismaz 8 gadi pamatizglītības un vismaz 4 gadi arodizglītības; arodizglītība pabeigta ar darba devēja īpašu eksāmenu; kompetences sertifikātu uz 5 gadiem izsniedz kompetenta iestāde.

Nīderlandē:

- tiesu izpildītājs ("gerechtsdeurwaarder"),
- zobu protēzists ("tandprotheticus"),

ko apliecina mācību kurss un arodapmācība:

- (i) tiesu izpildītāja ("gerechtsdeurwaarder") gadījumā kopumā 19 gadu izglītība, ko veido astoņu gadu obligātās izglītības kurss, kam seko astoņu gadu vidējā izglītība, ieskaitot četrus gadus ilgu tehnisko izglītību, kuras beigās ir valsts eksāmens un ko papildina trīs gadu ilga teorētiskā un praktiskā arodapmācība;
- (ii) zobu protēzista ("tandprotheticus") gadījumā vismaz 15 gadu pilna laika apmācības un trīs gadu daļlaika apmācības, ko veido astoņus gadus ilga pamatzglītība, četrus gadus ilga vispārējā vidējā izglītība, trīs gadu ilgas arodapmācības pabeigšana, kas sevī ietver teorētisko un praktisko apmācību kā zobu tehnikām un ko papildina trīs gadu ilga daļlaika apmācība kā zobu protēzistam, kas beidzas ar eksāmenu.

Austrijā:

- mežzinis ("Foerster"),
- tehniskās konsultācijas ("Technisches Buero"),
- darba īrēšana ("UEberlassung von Arbeitskraeften – Arbeitsleihe"),
- darbā iekārtošanas aģents ("Arbeitsvermittlung"),
- investīciju konsultants ("Vermoegensberater"),
- privātdetektivs ("Berufsdetektiv"),
- apsargs ("Bewachungsgewerbe"),
- nekustamā īpašuma aģents ("Immobilienmakler"),
- nekustamā īpašuma pārvaldnieks ("Immobilienverwalter"),
- celtniecības projektu organizators ("Bautraeger, Bauorganisator, Baubetreuer"),
- parādu piedziņas iestāde ("Inkassobüro/Inkassoinstitut"),

ko apliecina izglītība un apmācības, kuru kopējais ilgums ir vismaz 15 gadu, ko veido astoņus gadus ilga obligātā izglītība, kam seko, minimums, piecus gadus ilga vidējā tehniskā vai komerciālā izglītība, kas tiek pabeigta ar tehnišķās vai komerciālās gatavības līmeņa kvalifikācijas eksāmenu, ko papildina vismaz divus gadus ilga izglītība un apmācība darba vietā, kas beidzas ar eksāmenu profesijā.

- apdrošināšanas konsultants ("Berater in Versicherungsangelegenheiten"),

ko apliecina izglītība un apmācības, kuru kopējais ilgums ir vismaz 15 gadu, ieskaitot sešus gadus ilgu apmācību strukturētas apmācības ietvaros, kas iedalās trīs mācekļa gados un trīs gadu profesionālās prakses un apmācības periodā, kuras beigās jānokārto eksāmens.

- celtniecības meistars/projektēšana un tehniskās kalkulācijas ("Planender Baumeister"),
- koka darbu meistars/ projektēšana un tehniskās kalkulācijas ("Planender Zimmermeister"),

ko apliecina izglītība un apmācības, kuru kopējais ilgums ir vismaz 18 gadi, ieskaitot vismaz deviņus gadus ilgu arodapmācību, kas iedalās četrus gadus ilgā vidējā tehniskajā izglītībā un piecu gadus ilgā profesionālajā praksē un apmācībā, beidzoties ar eksāmenu profesijā, kas piešķir tiesības strādāt profesijā un apmācīt mācekļus tik lielā mērā, cik šī apmācība attiecas uz tiesībām projektēt ēkas, veikt tehniskos aprēķinus un uzraudzīt celtniecības darbu ("Marijas Terēzijas privilēģija").

- komercgrāmatvedis ("Gewerblicher Buchhalter") saskaņā ar 1994. gada Gewerbeordnung (1994. gada likums par tirdzniecību, arodiem un rūpniecību);
- pašnodarbināts grāmatvedis ("Selbständiger Buchhalter") saskaņā ar 1999. gada Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe (1999. gada likums par valsts grāmatvedības profesijām).

Polijā:

- diagnostikis, kas veic transporta līdzekļu tehniskās apskates transporta līdzekļu pārbaudes stacijās pamata līmenī ("diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań"),

ko aplicina 8 gadus ilga pamatizglītība un 5 gadus ilga vidējā tehniskā izglītība transporta līdzekļu jomā, un 3 gadu ilga prakse transporta līdzekļu servisā vai darbnīcā, kas aptver 51 stundu ilgu pamatapmācību transporta līdzekļu tehniskajā apskatē un kvalifikācijas eksāmena nokārtošanu,

- diagnostikis, kas veic transporta līdzekļu tehniskās apskates rajona transporta līdzekļu pārbaudes stacijās ("diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów"),

ko aplicina 8 gadus ilga pamatizglītība un 5 gadus ilga vidējā tehniskā izglītība transporta līdzekļu jomā, un 4 gadu ilga prakse transporta līdzekļu servisā vai darbnīcā, kas aptver 51 stundu ilgu pamatapmācību transporta līdzekļu tehniskajā apskatē un kvalifikācijas eksāmena nokārtošanu.

- diagnostikis, kas veic transporta līdzekļu tehniskās apskates transporta līdzekļu pārbaudes stacijā ("diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów"),

ko aplicina:

- (i) 8 gadus ilga pamatizglītība un 5 gadus ilga vidējā tehniskā izglītība transporta līdzekļu jomā, un 4 gadus ilga apstiprināta prakse transporta līdzekļu servisā vai darbnīcā, vai
- (ii) 8 gadus ilga pamatizglītība un 5 gadus ilga vidējā tehniskā izglītība kādā citā nozarē, nevis transporta līdzekļu specializācijā, un 8 gadus ilga apstiprināta prakse transporta līdzekļu servisā vai garāžā, kopumā aptverot 113 stundu ilgu pabeigtu apmācību, ieskaitot pamata un speciālo apmācību, ar eksāmeniem katrā mācību pakāpē.

Konkrēto kursu stundu ilgums un vispārējā darbības sfēra diagnostiku pilnīgas apmācības ietvaros ir atsevišķi noteikta Infrastruktūras ministrijas 2002. gada 28. novembra regulā par detalizētām prasībām attiecībā uz diagnostikiem (OV 2002, Nr. 208, 1769. punkts).

- vilcienu dispečers ("dyżurny ruchu"),

ko aplicina 8 gadus ilga pamatizglītība un 4 gadus ilga vidējā arodizglītība dzelzceļa transporta specialitātē, kā arī 45 dienu ilgs kurss, kas sagatavo vilcienu dispečera darbam, un kvalifikācijas eksāmena nokārtošana, vai arī ko aplicina 8 gadu ilga pamatizglītība un 5 gadu ilga vidējā arodizglītība dzelzceļa transporta specialitātē, kā arī 63 dienu ilgs kurss, kas sagatavo vilcienu dispečera darbam, un kvalifikācijas eksāmena nokārtošana.

5. Apvienotās Karalistes kursi, kas akreditēti kā National Vocational Qualifications vai Scottish Vocational Qualifications:

Apmācība šādās specialitātēs:

- apstiprināta veterinārmāsa (listed veterinary nurse),
- kalnrūpniecības elektroinženieris (mine electrical engineer),
- kalnrūpniecības inženieris–mehāniķis (mine mechanical engineer),
- zobārsts (dental therapist),
- zobu higiēnists (dental hygienist),
- praktizējošs optiķis (dispensing optician),
- šahtas pārzinis (mine deputy),
- maksātnespējas procesa administrators (insolvency practitioner),
- licencēts nekustamā īpašuma mākleris (licensed conveyancer),
- kapteiņa pirmais palīgs – kravas/pasažieru kuģi – neierobežoti (first mate – freight/passenger ships – unrestricted),
- kapteiņa otrais palīgs – kravas/pasažieru kuģi – neierobežoti (second mate – freight/passenger ships – unrestricted),

- kapteiņa trešais palīgs – kravas/pasažieru kuģi – neierobežoti (third mate – freight passenger ships unrestricted),
- stūrmanis – kravas/pasažieru kuģi – neierobežoti (deck officer – freight/passenger ships – unrestricted),
- vecākais mehāniķis – kravas/pasažieru kuģi – neierobežota tirdzniecības zona (engineer officer – freight/passenger ships – unlimited trading area),
- sertificēta tehniski kompetenta persona atkritumu apsaimniekošanā (certified technically competent person in waste management),

kuru iznākamā tiek iegūta kvalifikācija, kas akreditēta kā *National Vocational Qualifications* (NVQ) vai kuru *National Council for Vocational Qualifications* apstiprinājusi vai atzinusi par līdzvērtīgu, vai arī – Skotijā – kas akreditēta kā *Scottish Vocational Qualifications* atbilstīgi *National Framework of Vocational Qualifications* 3. un 4. līmenim.

Minētos līmeņus definē šādi:

- 3. līmenis: kompetence dažādu darbību plašā diapazonā, veicot tās dažādos aspektos, no kurām lielākā daļa ir kompleksas un radošas. Tajos ir nozīmīga atbildība un autonomija, turklāt bieži ir prasība kontrolēt vai vadīt citus darbiniekus.
 - 4. līmenis: kompetence kompleksas, tehniskas vai profesionālas darbības plašā diapazonā, veicot to dažādos aspektos, un kura saistīta ar nozīmīgu personiskās atbildības līmeni un autonomiju. Bieži darbs saistīts ar atbildību par citu personu darbu un līdzekļu sadali.
-

III PIELIKUMS

13. panta 2. punkta trešajā rindkopā minētais reglamentēto apmācību saraksts

Apvienotajā Karalistē:

Reglamentētie kursi, kuru beigās tiek iegūta kvalifikācija, ko Profesionālās kvalifikācijas Nacionālā padome akreditējusi kā *National Vocational Qualifications (NVQ)* vai arī – Skotijā – kas akreditētas kā *Scottish Vocational Qualifications* atbilstīgi *National Framework of Vocational Qualifications* 3. un 4. līmenim.

Minētos līmeņus definē šādi:

- 3. līmenis: kompetence darbībai plašā diapazonā, veicot tās dažādos aspektos, un lielākā daļa no kurām ir kompleksas un radošas. Tajos ir nozīmīga atbildība un autonomija, turklāt bieži ir prasība kontrolēt vai vadīt citus darbiniekus.
- 4. līmenis: kompetence kompleksas, tehniskas vai profesionālas darbības plašā diapazonā, veicot to dažādos aspektos, un kura saistīta ar nozīmīgu personiskās atbildības līmeni un autonomiju. Bieži darbs saistīts ar atbildību par citu personu darbu un līdzekļu sadali.

Vācijā:

Šādi reglamentētie kursi:

- Reglamentēti kursi, kas sagatavo tehniskā asistenta ("technische(r) Assistent(in)"), tirdzniecības asistenta ("kaufmännische(r) Assistent(in)"), sociālo profesiju ("soziale Berufe") un valsts sertificēta elpošanas un runas mākslas instruktora ("staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)") profesijas veikšanai, ar kopējo ilgumu vismaz 13 gadu, kas prasa sekmīgu vidējās izglītības kursa pabeigšanu ("mittlerer Bildungsabschluss") un kas sevī ietver:
 - (i) vismaz trīs gadus (¹⁾) ilgu arodapmācību specializētā skolā ("Fachschule"), kas beidzas ar eksāmenu un ko nepieciešamības gadījumā papildina vienu gadu vai divus gadus ilgs specializācijas kurss, kas arī beidzas ar eksāmenu,
 - (ii) vai vismaz divarpus gadi specializētājā skolā ("Fachschule"), kas beidzas ar eksāmenu un ko papildina darba pieredze, kuras ilgums nav mazāks par sešiem mēnešiem, vai mācekļa periods, kura ilgums nav mazāks par sešiem mēnešiem, apstiprinātā iestādē,
 - (iii) vai vismaz divi gadi specializētājā skolā ("Fachschule"), kas beidzas ar eksāmenu un ko papildina darba pieredze, kuras ilgums nav mazāks par vienu gadu, vai mācekļa periods, kura ilgums nav mazāks par vienu gadu, apstiprinātā iestādē.
- Reglamentētie kursi valsts sertificēta ("staatlich geprüfte(r)") tehniķa ("Techniker(in)"), uzņēmējdarbības ekonomista ("Betriebswirt(in)"), dizainera ("Gestalter(in)") un ģimenes konsultanta ("Familiengestalter(in)") profesijā, ar kopējo ilgumu, kas nav mazāks par 16 gadiem, kuru priekšnoteikums ir sekmīga obligātās izglītības vai ekvivalentas izglītības un apmācības pabeigšana (kuras ilgums nav mazāks par deviņiem gadiem) un sekmīga arodskolas ("Berufsschule") kursa pabeigšana, kura ilgums nav mazāks par trijiem gadiem, un kas sevī ietver – pēc vismaz divu gadu ilgas darba prakses pabeigšanas – pilna laika izglītību un apmācību, kuru ilgums nav mazāks par diviem gadiem, vai atbilstīga ilguma daļlaika izglītību un apmācību.
- Reglamentēti kursi un reglamentēta apmācība stažējoties ar kopējo ilgumu ne mazāku par 15 gadiem, kuru priekšnoteikums ir, vispārēji runājot, sekmīga obligātās izglītības (kuras ilgums nav mazāks par deviņiem gadiem) un arodapmācības (parasti – trīs gadi) pabeigšana un ko parasti veido vismaz divus gadus ilga darba pieredze (vairumā gadījumu – trīs gadi) un eksāmens stažēšanās apmācību sagatavošanās darba kontekstā, kas parasti aptver apmācību kursu, kas notiek vai nu vienlaicīgi ar darba pieredzes apgūšanu (vismaz 1 000 stundas) vai tiek apmeklēts kā pilna laika kurss (vismaz vienu gadu).

Vācijas iestādes nosūta Komisijai un citām dalībvalstīm to apmācību kursu sarakstu, uz kuriem attiecas šis pielikums.

(¹) Minimālo ilgumu iespējams samazināt no trīs gadiem uz diviem gadiem, ja attiecīgajai personai ir kvalifikācija, kāda nepieciešama, lai stātos universitātē ("Abitur"), t. i., trīspadsmit gadus ilga iepriekšēja izglītība un apmācība kvalifikācijā, kas vajadzīga, lai stātos "Fachhochschule" ("Fachhochschulreife"), t. i., 12 gadus ilga iepriekšēja izglītība un apmācība.

Nīderlandē:

- Reglamentēti apmācību kursi, kuru kopējais ilgums nav mazāks par 15 gadiem un kuru priekšnoteikums ir sekmīga astoņus gadu ilgas pamatizglītības plus četru gadu ilgas vai nu vidējā līmeņa vispārējās vidējās izglītības ("VVVI"), vai sagatavošanas aroda izglītības ("SAI"), vai vispārējās vidējās izglītības pabeigšana augstākā līmenī, kas prasa trīs gadu vai četru gadu kursa pabeigšanu koledžā vidējā līmeņa aroda izglītībai ("VAI"), kas beidzas ar eksāmenu.
- Reglamentēti apmācību kursi, kuru kopējais ilgums nav mazāks par 16 gadiem un kuru priekšnoteikums ir sekmīga astoņus gadu ilgas pamatizglītības plus četru gadu ilgas vismaz sagatavošanas aroda izglītības ("SAI"), vai vispārējās vidējās izglītības pabeigšana augstākā līmenī, kas prasa vismaz četru gadu ilgu arodapmācību mācekļu sistēmā, ko veido vismaz vienu dienu ilga teorētiskā instruktāža koledžā ik nedēļu un pārējās dienās – praktiskā apmācība praktiskās apmācības centrā vai firmā, un kas beidzas ar sekundārā vai terciārā līmeņa eksāmenu.

Nīderlandes iestādes nosūta Komisijai un citām dalībvalstīm to apmācību kursu sarakstu, uz kuriem attiecas šis pielikums.

Austrijā:

- Kursi augstākās izglītības arodskolās ("Berufsbildende Höhere Schulen") un lauksaimniecības un mežsaimniecības augstskolās ("Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten"), ieskaitot speciālus kursu veidus ("einschließlich der Sonderformen"), kuru struktūru un līmeni nosaka normatīvie akti, regulas un administratīvie noteikumi.

Šo kursu kopējais garums nav mazāks par 13 gadiem, un tos veido piecus gadus ilga arodapmācība, kas beidzas ar gala eksāmenu, kura nokārtošana ir profesionālās kompetences apliecinājums.

- Kursi meistarskolās ("Meisterschulen"), meistarklasēs ("Meisterklassen"), rūpniecības meistarskolās ("Werkmeisterschulen") vai celtniecības amatnieku skolās ("Bauhandwerkerschulen"), kuru struktūru un līmeni nosaka normatīvie akti, regulas un administratīvie noteikumi.

Šo kursu kopējais garums nav mazāks par 13 gadiem, un tos veido deviņus gadus ilga obligātā izglītība, kam seko vai nu trīs gadus ilga arodapmācība specializētā skolā, vai vismaz trīs gadus ilga apmācība firmā un paralēli – arodapmācības skolā ("Berufsschule"), abas beidzas ar eksāmenu un ko papildina vismaz vienu gadu ilgs apmācības kurss meistarskolā ("Meisterschule"), meistarklasēs ("Meisterklassen"), rūpniecības meistarskolās ("Werkmeisterschulen") vai celtniecības amatnieku skolās ("Bauhandwerkerschulen"). Vairumā gadījumu kopējais ilgums ir vismaz 15 gadi, ietverot darba prakses periodus, kas vai nu ievada apmācību kursu šajās iestādēs vai arī ko papildina daļlaika kursi (vismaz 960 stundas).

Austrijas iestādes nosūta Komisijai un citām dalībvalstīm to apmācību kursu saraksts, uz kuriem attiecas šis pielikums.

IV PIELIKUMS

DARBĪBAS, KAS SAISTĪTAS AR PROFESIONĀLĀS PIEREDZES KATEGORIJĀM, KURAS MINĒTAS 17., 18. UN 19. PANTĀ

I SARAĶSTS

Pamatgrupas, ko aptver Direktīva 64/427/EEK, kuru groza Direktīva 69/77/EEK un Direktīvas 68/366/EEK un 82/489/EEK

1

Direktīva 64/427/EEK

(liberalizācijas Direktīva: 64/429/EEK)

NICE nomenklatūra (kas atbilst ISIC 23. – 40. pamatgrupai)

pamatgrupa 23		Tekstilizstrādājumu ražošana
	232	Tekstilmateriālu ražošana un apstrāde ar vilnas apstrādes iekārtām
	233	Tekstilmateriālu ražošana un apstrāde ar kokvilnas apstrādes iekārtām
	234	Tekstilmateriālu ražošana un apstrāde ar zīda apstrādes iekārtām
	235	Tekstilmateriālu ražošana un apstrāde ar linu un kaņepāju apstrādes iekārtām
	236	Citu tekstilšķiedru rūpniecības nozares (džutas, cietās šķiedras nozares utt.), tauvu ražošana
	237	Adītu un tamborētu izstrādājumu ražošana
	238	Tekstila apdare
	239	Citas tekstilrūpniecības nozares
pamatgrupa 24		Apavu, citu apģērbu un gultasveļas ražošana
	241	Mehanizēta apavu ražošana (izņemot apavus no gumijas vai koka),
	242	Apavu ražošana un labošana, izmantojot roku darbu
	243	Gatavu apģērbu ražošana (izņemot kažokādas)
	244	Matraču un gultasveļas ražošana
	245	Ādas un kažokādas nozares
pamatgrupa 25		Kokumateriālu un korķa izstrādājumu ražošana, izņemot mēbeļu ražošanu
	251	Meža materiālu zāģēšana un mehanizēta sagatavošana
	252	Daļēji apstrādātu koka ražojumu ražošana
	253	Koka celtnu komponentu sērijveida ražošana, ieskaitot grīdas,
	254	Koka konteineru ražošana
	255	Citu koka izstrādājumu ražošana (izņemot mēbeles)
	259	Salmu, korķa, klūgu, pinumu, daktu un rotangpalmas izstrādājumu ražošana, suku izgatavošana
pamatgrupa 26	260	Koka mēbeļu ražošana
pamatgrupa 27		Papīra un papīra izstrādājumu ražošana
	271	Papīra masas, papīra un kartona ražošana
	272	Papīra un kartona apstrāde, kā arī papīra masas izstrādājumu ražošana
pamatgrupa 28	280	Iespiešanas, izdevēju darbs un radniecīgās nozares
pamatgrupa 29		Ādas nozare
	291	Miecētavas un ādas apdarināšanas uzņēmumi
	292	Ādas izstrādājumu ražošana

<i>ex pamatgrupa 30</i>		Gumijas un plastmasas izstrādājumu ražošana, mākslīgu šķiedru un cietes izstrādājumu ražošana
	301	Gumijas un azbesta apstrāde
	302	Plastmasas materiālu apstrāde
	303	Mākslīgu šķiedru ražošana
<i>ex pamatgrupa 31</i>		Ķīmiskā rūpniecība
	311	Ķīmisko pamatmateriālu ražošana un šādu materiālu tālāka pārstrāde
	312	Specializēta ķīmikāliju ražošana vienīgi rūpnieciskiem un lauksaimniecības mērķiem (ieskaitot dzīvnieku vai augu tauku un eļļas ražošanu rūpnieciskiem mērķiem, kas atbilst ISIC grupai 312)
	313	Vienīgi lietošanai mājās vai ofisā paredzētu ķīmikāliju specializēta ražošana (izņemot medikamentu un farmaceitisku izstrādājumu ražošanu (ISIC ex grupa 319))
<i>pamatgrupa 32</i>	320	Naftas rūpniecība
<i>pamatgrupa 33</i>		Nemetāla minerālproduktu ražošana
	331	Konstrukcijās paredzētu māla izstrādājumu ražošana
	332	Stikla un stikla izstrādājumu ražošana
	333	Keramikas izstrādājumu, tai skaitā ugunsizturīgu izstrādājumu ražošana
	334	Cementa, kaļķu un ģipša izstrādājumu ražošana
	335	Konstrukcijās materiālu ražošana no betona, cementa un ģipša
	339	Akmens apstrāde un nemetāla minerālproduktu ražošana
<i>pamatgrupa 34</i>		Melno un krāsaino metālu ražošana un primārā pārveide
	341	Dzelzs un tērauda rūpniecība (atbilstīgi EOTK Līgumam, tai skaitā integrētie koksa uzņēmumi, kas pieder tēraudlietuvēm)
	342	Tērauda cauruļu ražošana
	343	Stieple vilkšana, aukstā izstiepšana, sloksņu aukstā velmēšana, aukstā veidošana
	345	Melno un krāsaino metālu liešanas veidņi
<i>pamatgrupa 35</i>		Metāla izstrādājumu ražošana (izņemot mehānismus un transporta iekārtas)
	351	Kalšana, smagā štancēšana un smagā presēšana
	352	Sekundārā pārveide un virsmas apstrāde
	353	Metāliski karkasi
	354	Katlu ražošana, saimniecības preču ražošana
	355	Instrumentu un darbarīku, kā arī pabeigtu metāla izstrādājumu ražošana (izņemot elektropiederumus)
	356	Mašīnbūves papildu darbības

<i>pamatgrupa 36</i>	Mašīnu ražošana, izņemot elektriskās mašīnas
361	Lauksaimniecības mašīnu un traktoru ražošana
362	Biroja tehnikas ražošana
363	Metālapstrādes un citu darbagaldu ražošana, kā arī un armatūras un pierīču ražošana minētajām un citām spēka mašīnām
364	Tekstilmašīnu un piederumu ražošana, šujmašīnu ražošana,
365	Pārtikas un dzērienu rūpniecībai, kā arī ķīmiskajai rūpniecībai un radniecīgajām rūpniecības nozarēm paredzētu mašīnu un iekārtu ražošana
366	Izmantošanai raktuvēs, dzelzs un tērauda lietuvēs kā celtniecībā paredzētu mašīnu un iekārtu ražošana; mehānisko krāvēju ražošana
367	Transmisijas iekārtu ražošana
368	Citu īpašiem rūpnieciskiem mērķiem paredzētu mašīnu ražošana
369	Citu tādu mašīnu un iekārtu ražošana, ko nedarbina elektrība
<i>pamatgrupa 37</i>	Elektrotehnika
371	Elektrisko vadu un kabeļu ražošana
372	Motoru, ģeneratoru, transformatoru, slēdžu un citu līdzīgu elektroierīču ražošana elektriskās strāvas nodrošināšanai
373	Tiešam rūpnieciskam izmantojumam paredzētu elektroiekārtu ražošana
374	Sakaru tehnikas, skaitītāju un citu mērierīču, kā arī medicīnisko elektroiekārtu ražošana
375	Elektronisko iekārtu, radio un televīzijas uztvērēju, audioiekārtu ražošana
376	Sadzīves elektroiekārtu ražošana
377	Lampu un apgaismes iekārtu ražošana
378	Bateriju un akumulatoru ražošana
379	Elektroiekārtu labošana, komplektēšana un uzstādīšana, ko veic speciālists
<i>ex pamatgrupa 38</i>	Transporta iekārtu ražošana
383	Motorizētu transporta līdzekļu un to daļu ražošana
384	Motorizēto transporta līdzekļu, motociklu un velosipēdu labošana
385	Motociklu, velosipēdu un to daļu ražošana
386	Citur neklasificētu transporta iekārtu ražošana
<i>pamatgrupa 39</i>	Dāžādas rūpniecības nozares
391	Mērinstrumentu, kontroles instrumentu, precīzijas instrumentu ražošana
392	Medicīnisko un ķirurģisko instrumentu un iekārtu, kā arī ortopēdisko ierīču ražošana (izņemot ortopēdiskos apavus)
393	Fotoaparātu un optisko instrumentu ražošana
394	Pulksteņu ražošana un remonts
395	Dārgakmeņu un dārgmetālu ražošana
396	Mūzikas instrumentu ražošana un remonts
397	Spēļu, rotaļlietu, sporta un atlētikas piederumu ražošana
399	Citas rūpniecības nozares

pamatgrupa 40

Celtniecība

- 400 Nespecifiska celtniecība, nojaukšanas darbi
- 401 Ēku celtniecība (dzīvojamo un cita veida ēku celtniecība)
- 402 Inženierbūvniecība: ceļu, tiltu, dzelzceļu u. tml. būvniecība
- 403 Montāžas darbi
- 404 Dekorēšanas un apdares darbi

2

Direktīva 68/366/EEK

(liberalizācijas Direktīva: 68/365/EEK)

NICE nomenklatūra

Pamatgrupa 20 A

- 200 Rūpniecības nozares, kas ražo augu un dzīvnieku taukus un eļļas

20 B

Pārtikas rūpniecības nozares (izņemot dzērienu ražošanu)

- 201 Kaušana, gaļas gatavošana un konservēšana
- 202 Piena un piena produktu ražošana
- 203 Augļu un dārzeņu konservēšana
- 204 Zivju un citu jūras produktu konservēšana
- 205 Graudu miltņrūpniecības produktu ražošana
- 206 Maizes izstrādājumu, tai skaitā sausiņu un cepumu ražošana
- 207 Cukura rūpniecība
- 208 Kakao, šokolādes un cukura konditorejas izstrādājumu ražošana
- 209 Dažādu pārtikas produktu ražošana

Pamatgrupa 21

Dzērienu ražošana

- 211 Etilspirta ražošana raudzējot, rauga un spirta ražošana
- 212 Vīna un citu beziesala alkoholisko dzērienu ražošana
- 213 Brūvēšana un iesala gatavošana
- 214 Bezalkoholisko dzērienu un gāzēto dzērienu rūpniecība

ex 30

Gumijas izstrādājumu un plastmasas materiālu, mākslīgu un sintētisku šķiedru un cietes izstrādājumu ražošana

- 304 Cietes izstrādājumu ražošana

3

Direktīva 82/489/EEK

ISIC nomenklatūra

Ex 855

frizētavas (izņemot pedikīra darbību un skaistumkopšanas apmācību skolas)

II SARAĶSTS

Pamatgrupas Direktīvās 75/368/EEK, 75/369/EEK un 82/470/EEK

1

Direktīva 75/368/EEK (darbības, kas uzskaitītas 5. panta 1. punktā)

ISIC nomenklatūra

ex 04	Zvejniecība
	043 Zvejniecība iekšējos ūdeņos
ex 38	Transporta iekārtu ražošana
	381 Kuģu būve un remonts
	382 Dzelzceļu iekārtu ražošana
	386 Lidaparātu ražošana (ieskaitot kosmisko kuģu ražošanu)
ex 71	Ar transportu saistītās un citas darbības, kas attiecas uz šādām grupām:
ex 711	Pakalpojumi, ko sniedz guļamvagonos un restorānvagonos, dzelzceļa sastāva tehniskā apkope, ko veic depo, vagonu tīrīšana
ex 712	Pasažieru transporta parka fonda uzturēšana pārvadājumiem pilsētās, priekšpilsētās un starp pilsētām
ex 713	Cita veida cietzemes pasažieru transporta parku fonda uzturēšana (piem., automobiļu, tālsatiksmes autobusu un taksometru transporta parku fonda uzturēšana)
ex 714	Ceļu transporta atbalstam paredzētu pakalpojumu nodrošināšana un uzturēšana (piem., ceļu, tuneļu un maksas tiltu, preču noliktavu, automobiļu parku, autobusu un tramvaju depo vadība un uzturēšana)
ex 716	Darbības, kas saistītas ar iekšzemes ūdens transportu (piem., ūdensceļu, ostu un citu ar iekšzemes ūdens transportu saistītu darbību vadība un uzturēšana, velkoņu un loču pakalpojumi ostās, boju izlikšana, kuģu iekraušanas un izkraušanas darbi un citas līdzīgas darbības, tādas kā kuģu glābšana, vilkšana tauvā un laivu staciju vadība)
73	Sakari: pasta pakalpojumi un tālsakari
ex 85	Personiskie pakalpojumi
	854 Veļas mazgāšana un veļas mazgāšanas pakalpojumi, ķīmiskā tīrīšana un krāsošana
ex 856	Fotostudijas: portreti un komercfotogrāfijas, izņemot fotožurnālistus
ex 859	Citviet neklasificēti personiski pakalpojumi (tikai ēku uzturēšana un tīrīšana, vai to aprīkošana)

2

Direktīva 75/369/EEK (6. pants: kur darbība tiek uzskatīta par rūpniecisku vai sīkamatniecisku darbību)

ISIC nomenklatūra

Šādu darbību veikšana ceļojot:

a) preču pirkšana un pārdošana:

- ko veic ceļojoši tirgotāji, iznēsātāji vai apkārtceļojoši sīktirgotāji (ex ISIC grupa 612),
- ko veic tirgos ar nojumi, kas nav pastāvīgas tirdzniecības vietas, un brīvdabas tirgos;

- b) darbības, uz kurām attiecas pieņemti pārejas pasākumi, kuri skaidri izslēdz vai nemin šādu darbību pieņemšanu ceļojot.

3

Direktīva 82/470/EEK (6. panta 1. un 3. punkts)

ISIC nomenklatūras 718. un 720. grupa

Paredzētās darbības jo īpaši ir:

- atsevišķu vai koordinētu elementu (transporta, dzīvošanas, pārvietošanas, ekskursiju, un tml.) organizēšana, piedāvāšana pārdošanai vai pārdošana tieši vai, saņemot par to komisijas maksu, ceļojumam vai uzturēšanās nolūkam, lai arī kādi būtu ceļošanas motīvi (2. panta B punkta a) apakšpunkts);
- starpnieka darbība starp uzņēmējiem attiecībā uz dažādiem transporta veidiem un personām, kuras nosūta vai saņem preces un veic ar tām saistīto darbību:
 - aa) noslēdzot līgumus ar transporta uzņēmējiem vadītāju vārdā
 - bb) izvēloties transportēšanas metodi, firmu un maršrutu, ko vadītājs uzskata par visrentablāko
 - cc) organizējot transporta darbības tehniskos aspektus (piemēram, transportēšanai nepieciešamā iepakojšana); veicot dažādas darbības, kas saistītas ar transportēšanu (piemēram, ledus krājumu nodrošināšana vagoniem—saldētavām)
 - dd) kārtējot formalitātes, kas saistītas ar transportēšanu, tādas kā ceļa zīmju sastādīšana, sūtījumu savākšana un izsniegšana
 - ee) koordinējot dažādās transportēšanas stadijas, nodrošinot tranzīta, pārsūtīšanas, starpsūtīšanas un citas rezultējošas darbības
 - ff) organizējot gan kravu, gan pārvadātājus, gan transportēšanas līdzekļus personām, kuras vai nu nosūta, vai arī saņem preces:
 - novērtējot transportēšanas izmaksas un pārbaudot detalizētos rēķinus
 - veicot noteiktus pagaidu vai pastāvīgus pasākumus kuģa īpašnieka vai jūras transporta pārvadātāja vārdā un uzdevumā (ostu iestādīcijās, ar kuģu siktirgotājiem u. tml.)

[Darbības, kas uzskaitītas 2. panta A punkta a), b) un d) apakšpunktā].

III SAKĀKSTS

Direktīvas 64/222/EEK, 68/364/EEK, 68/368/EEK, 75/368/EEK, 75/369/EEK, 70/523/EEK un 82/470/EEK

1

Direktīva 64/222/EEK

(liberalizācijas Direktīvas: 64/223/EEK un 64/224/EEK)

1. Pašnodarbināto personu darbība vairumtirdzniecībā, izņemot medicīnisko un farmaceitisko produktu, toksisko produktu un patogēnu un ogļu vairumtirdzniecību (ex grupa 611).
2. Tāda starpnieka profesionālas darbības, ko viena vai vairākas personas ir pilnvarējušas un uzlikušas tam par pienākumu iesaistīties komercdarījumos šo personu vārdā un uzdevumā.
3. Tāda starpnieka profesionālas darbības, kurš, kaut arī tas nav viņa pastāvīgs pienākums, dibina kontaktus starp cilvēkiem, kuri vēlas tieši slēgt savstarpēju līgumu, vai arī kārtu viņu komercdarījumus vai palīdz tos īstenot.
4. Tāda starpnieka profesionālas darbības, kurš savā vārdā slēdz komercdarījumus citu uzdevumā.
5. Tāda starpnieka profesionālas darbības, kas citu uzdevumā veic vairumtirdzniecību izsolē.
6. Tāda starpnieka profesionālas darbības, kas apmeklē potenciālos klientus, lai saņemtu pasūtījumus.
7. Profesionāli starpniecības pakalpojumi, ko sniedz starpnieks, kas ir pieņemts darbā vienā vai vairākos tirdzniecības, rūpniecības vai sīkamatniecības uzņēmumos.

2

Direktīva 68/364/EEK

(liberalizācijas Direktīva: 68/363/EEK)

<i>ISIC ex grupa 612</i>	<i>Mazumtirdzniecība</i>
	Izslēgtās darbības:
012	Lauku saimniecībā esošo mašīnu izīrēšana
640	Nekustamais īpašums, īpašuma izīrēšana
713	Automobiļu, ratu un zirgu izīrēšana
718	Dzelzceļa vagonu izīrēšana
839	Mašīnu izīrēšana komercuzņēmumiem
841	Vietu rezervēšana kinoteātros un kinofilmu iznomāšana
842	Vietu rezervēšana teātros un teātra iekārtu iznomāšana
843	Laivu, velosipēdu vai ar naudu darbināmu spēļu automātu izīrēšana
853	Mēbelētu istabu izīrēšana
854	Tīras veļas izīrēšana
859	Apģērba izīrēšana

3

Direktīva 68/368/EEK

(liberalizācijas Direktīva: 68/367/EEK)

*ISIC nomenklatūra**ISIC ex pamatgrupa 85:*

1. Restorāni, kafējnīcas, krodziņi un citi dzērienu un ēdienu tirdzniecības uzņēmumi (*ISIC grupa 852*)
2. Viesnīcas un līdzīgi uzņēmumi, nometnes (*ISIC grupa 853*)

4

Direktīva 75/368/EEK (7. pants)

Visas darbības, kas uzskaitītas Direktīvas 75/368/EEK pielikumā, izņemot tās, kas uzskaitītas šīs direktīvas 5. panta d) apakšpunktā (ši pielikuma I b saraksta 1. punkts).

ISIC nomenklatūra

<i>ex 62</i>	<i>Bankas un citas finanšu iestādes</i>
<i>ex 620</i>	<i>Sabiedrības, kas pērk patentus un licencē</i>
<i>ex 71</i>	<i>Transports</i>
<i>ex 713</i>	<i>Ceļu pasažieru transports, izņemot pārvadājumus ar automobiļiem</i>
<i>ex 719</i>	<i>Šķidro ogļūdeņražu un citu šķidro ķīmikāliju transportēšana pa cauruļvadiem</i>
<i>ex 82</i>	<i>Publiskie pakalpojumi</i>
<i>827</i>	<i>Bibliotēkas, muzeji, botāniskie un zooloģiskie dārzi</i>

ex 84	<i>Rekreācijas pakalpojumi</i>
843	Citviet neklasificēti rekreācijas pakalpojumi: — ar sportu saistītas darbības (sporta laukumi, sporta pasākumu organizēšana un tml.), izņemot sporta instruktoru darbības, — sacīkstes (sacīkšu zirgu stalli, sacīkšu laukumi, sacīkšu trases, utt.) — citas rekreācijas darbības (cirki, atrakciju parki un citas izklaides)
ex 85	<i>Personiski pakalpojumi</i>
ex 851	Mājkāpotāja pakalpojumi
ex 855	Skaistumkopšanas saloni un manikīru pakalpojumi, izņemot pedikīra pakalpojumus un profesionālu kosmetologu un frizieru skolu pakalpojumus
ex 859	Personiski pakalpojumi, kas citviet nav klasificēti, izņemot sporta un medicīniskos masierus un kalnu gidus, kas iedalīti šādās grupās: — dezinfekcija un insektu kontrole — tērpu izīrēšana un glabātavas — laulību biroji un līdzīgi dienesti — astroloģija, zīlēšana un tml. — sanitārie dienesti un saistītas darbības — apbedīšanas pakalpojumi un kapsētu uzturēšana — kurjeri un tulki-gīdi

5

Direktīva 75/369/EEK (5. pants)

Šādu darbību veikšana ceļojot:

a) preču pirkšana un pārdošana:

- ko veic ceļojoši tirgotāji, iznēsātāji vai apkārtceļojoši sīktirgotāji (ex *ISIC* grupa 612)
- ko veic tirgos ar nojumi, kuri nav pastāvīgas tirdzniecības vietas, un brīvības tirgos

b) darbības, uz kurām attiecas pieņemti pārejas pasākumi, kas skaidri izslēdz vai nemin šādu darbību pieņemšanu ceļojot.

6

Direktīva 70/523/EEK

Pašnodarbinātu personu darbības ogļu vairumtirdzniecībā un starpnieku darbības ogļu tirdzniecībā (ex grupa 6112, *ISIC* nomenklatūra)

7

Direktīva 82/470/EEK (6. panta 2. punkts)

[Darbības, kas uzskaitītas 2. panta A punkta c) un e) apakšpunktā, B punkta b) apakšpunktā, C un D punktā]

Šīs darbības jo īpaši ietver:

- dzelzceļa vagonu izīrēšanu kravu vai pasažieru pārvadājumiem
- starpniecības darbības kuģu pārdošanā, iegādē un izīrēšanā
- emigrantu pārvadāšanas līgumu sastādīšana, apspriešana un slēgšana
- visu glabāšanai noliktavās, nespecializētos veikalos, mēbeļu noliktavās, saldētavās, skābbarības torņos u.tml. nodoto priekšmetu un preču saņemšana deponētāja uzdevumā muitas uzraudzībā vai ne

-
- noliktavā saņemto priekšmetu un preču kvīšu piegāde deponētājam
 - tādu dzīvnieku pagaidu izmitināšana kūtīs, nodrošināšana ar barību un tirdzniecības vietām, kuri tiks pārdoti vai atrodas tranzītā uz tirgu vai no tā
 - automobiļu tehniskā apskate un novērtēšana
 - preču mērīšana, svēršana un kalibrēšana.
-

V PIELIKUMS

Atzīšana, pamatojoties uz minimālo apmācības nosacījumu saskaņošanu

V.1. ĀRSTS

5.1.1. Ārsta ar pamatapmācību kvalifikāciju apliecinošie dokumenti

Valsts	Kvalifikāciju apliecinošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces datums
Belgiē/ Belgique/ Belgien	Diploma van arts / Diplôme de docteur en médecine	— Les universités / De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française / De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		1976. gada 20. decembris
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	2004. gada 1. maijs
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	1976. gada 20. decembris
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden	Bescheinigung über die Ableistung der Tätigkeit als Arzt im Praktikum	1976. gada 20. decembris
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		2004. gada 1. maijs
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1981. gada 1. janvāris
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1986. gada 1. janvāris
France	Diplôme d'État de docteur en médecine	Universités		1976. gada 20. decembris
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976. gada 20. decembris
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	1976. gada 20. decembris

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinājošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces datums
Kύρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		2004. gada 1. maijs
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		2004. gada 1. maijs
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros paymėjimas, nurodantis suteiktą medicinios gydytojo profesinę kvalifikaciją	2004. gada 1. maijs
Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'État	Certificat de stage	1976. gada 20. decembris
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, abbrev.: dr. med. univ.)	Egyetem		2004. gada 1. maijs
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medicina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' registrazzjoni mahruġ mill-Kunsill Mediku	2004. gada 1. maijs
Nederland	Getuigenschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		1976. gada 20. decembris
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1994. gada 1. janvāris
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem "lekarza"	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	2004. gada 1. maijs
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1986. gada 1. janvāris
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "doktor medicine/doktorica medicine"	Univerza		2004. gada 1. maijs
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "doktor medicíny" ("MUDr.")	Vysoká škola		2004. gada 1. maijs
Suomi/Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto / Medicine licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta / Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1994. gada 1. janvāris
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1994. gada 1. janvāris
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976. gada 20. decembris

5.1.2. Specializēto ārstu kvalifikāciju apliecinošie dokumenti

Valsts	Kvalifikāciju apliecinošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinošo dokumentu	Atsauces datums
Belgiē/ Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist / Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid / Ministre de la Santé publique	1976. gada 20. decembris
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	2004. gada 1. maijs
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	1976. gada 20. decembris
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	1976. gada 20. decembris
Eesti	Residentuuri lõputnivistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	2004. gada 1. maijs
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1981. gada 1. janvāris
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1981. gada 1. janvāris
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	1976. gada 20. decembris
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	1976. gada 20. decembris
Italia	Diploma di medico specialista	Università	1976. gada 20. decembris
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	2004. gada 1. maijs
Latvija	"Sertifikāts"—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	2004. gada 1. maijs
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004. gada 1. maijs
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	1976. gada 20. decembris
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004. gada 1. maijs
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004. gada 1. maijs

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Atsauces datums
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	1976. gada 20. decembris
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1994. gada 31. decembris
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	2004. gada 1. maijs
Portugal	1. Grau de assistente 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1986. gada 1. janvāris
Slovenija	Potrđilo o opravljenu specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004. gada 1. maijs
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	Erikoislääkäarin tutkinto / Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1994. gada 31. decembris
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1994. gada 31. decembris
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	1976. gada 20. decembris

5.1.3. Apmācību kursu nosaukumi specializētajā medicīnā

Valsts	Anestezioloģija Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi	Vispārējā ķirurģija Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation / Anesthesie reanimatie	Chirurgie / Heelkunde
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική

Valsts	<i>Anestezioloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi	<i>Vispārējā ķirurģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurģija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito / Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia / Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Valsts	<i>Neiroķirurģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi	<i>Ginekoloģija un dzemdniecība</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique / Gynaecologie en verloskunde
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική – Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurģija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurgija	Ostetriċja u Ġinekoloġija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia / Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset / Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Valsts	<i>Internā medicīna</i> Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi	<i>Oftalmoloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Médecine interne / Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie / Oftalmologie
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Medicina Interna	Oftalmoloģija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit / Inre medicin	Silmätaudit / Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

Valsts	<i>Otolaringoloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi	<i>Pediatrija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie / Otorhinolaryngologie	Pédiatrie / Pediatrie
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinderheilkunde
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pediatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloģija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder – und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
Slovenija	Otorinolaringoloģija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit / Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit / Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Valsts	<i>Ftiziopneimonoloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	<i>Uroloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία-Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία – Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Medicina Respiratorja	Uroloģija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia / Lungsjukdomar och allergologi	Urologia / Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Valsts	<i>Traumatoloģija un ortopēdija</i> Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi	<i>Patoloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique / Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique / Pathologische anatomie
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Traumatología y cirugía ortopédica	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία – Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatoloģija
Nederland	Orthopédie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia / Ortopedi och traumatologi	Patologia / Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Valsts	<i>Neiroloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	<i>Psihiatrija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psihhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia / Neurologi	Psykiatria / Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Valsts	<i>Diagnosticā radioloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	<i>Terapeitiskā radioterapija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic / Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie / Radiotherapie-oncologie
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	Diagnostische Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική – Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική
Latvija	Diagnosticā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugarterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie - Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia / Radiologi	Syöpätaudit / Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Valsts	<i>Plastiskā ķirurģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi	<i>Klīniskā bioloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique / Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique / Klinische biologie
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktīvkirurgija	Laborimeditšiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	
España	Cirugía plástica y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratórium diagnosztika
Malta	Ķirurgija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	
Suomi/Finland	Plastiikkirurgia / Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

Valsts	<i>Mikrobioloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	<i>Klīniskā bioķīmija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien		
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie	
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia / Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia / Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Valsts	<i>Imunoloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	<i>Torakālā ķirurģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien		Chirurgie thoracique / Heelkunde op de thorax (*)
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Herzchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Immunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiocirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg		Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurġija Kardjo-Toraciċa
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän- ja rintaelinkirurgia / Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Atcelšanas datumi 25. panta 5. punkta izpratnē:

(*) * 1983. gada 1. janvāris

Valsts	<i>Bērnu ķirurģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi	<i>Asinsvadu ķirurģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien		Chirurgie des vaisseaux / Bloedvatenheelkunde (*)
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermekebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia / Barnkirurgi	Verisuonikirurgia / Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Atcelšanas datumi 25. panta 5. punkta izpratnē: *

(*) 1983. gada 1. janvāris

Valsts	<i>Kardioloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	<i>Gastroenteroloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie / Gastroenterologie
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Kardiologie	
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-entérologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztróenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenerologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenerologia
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia / Kardiologi	Gastroenterologia / Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Valsts	<i>Reimatoloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	<i>Hematoloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie / reumatologie	
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland		
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatoloģija	Ematoloģija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia / Reumatologi	Kliininen hematologia / Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Valsts	<i>Endokrinoloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi	<i>Rehabilitoloģija, fiziskā rehabilitācija un fizikālā medicīna</i> Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien		Médecine physique et réadaptation / Fysische geneeskunde en revalidatie
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland		Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia / Endokrinologi	Fysiatria / Fysiatrit
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Valsts	<i>Neiropsihiatrija</i> Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi	<i>Dermatoloģija un veneroloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénéréologie / Dermato-venerologie
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsychiatria	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (***)	Dermato-vénéréologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venereologija
Nederland	Zenuw- en zielsziekten (****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia / Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Atcelšanas datumi 25. panta 5. punkta izpratnē:

(*) 1987. gada 1. augusts, izņemot attiecībā uz personām, kuras uzsākušas apmācību pirms šā datuma

(**) 1971. gada 31. decembris;

(***) Kvalifikāciju apliecināšos dokumentus vairs nepiešķir attiecībā uz apmācību, kas sāka pēc 1982. gada 5. marta

(****) 1984. gada 9. jūlijs

Valsts	<i>Radioloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	<i>Bērnu un pusaudžu psihiatrija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία – Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electroradiología	
France	Électro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (**)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermekek- és ifjúságpszichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie (***)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria / Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Atcelšanas datumi 25. panta 5. punkta izpratnē:

(*) 1971. gada 3. decembris

(**) Kvalifikāciju apliecināšanas dokumentus vairs nepiešķir attiecībā uz apmācību, kas sāka pēc 1982. gada 5. marta

(***) 1984. gada 8. jūlijs

Valsts	<i>Geriatrīja</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	<i>Nefroloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien		
Česká republika	Geriatricie	Nefrologie
Danmark	Geriatrici eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatría	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrīja	Nefrologija
Luxembourg		Néphrologie
Magyarország	Geriatría	Nefrológia
Malta	Ġerjatrīja	Nefrologija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		
Polska	Geriatría	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatría	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatría / Geriatrici	Nefrologia / Nefrologi
Sverige	Geriatrisk	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Valsts	Infektoloģija Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	Sabiedrības veselība un sociālā medicīna Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien		
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονομία/Κοινωνική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg		Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infeciologia	Saúde pública
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Hygiena a epidemiológia
Suomi/Finland	Infektiosairaudet / Infektionssjukdomar	Terveystiete / Hälsövärd
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Valsts	<i>Farmakoloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	<i>Arodslimības</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail / Arbeidsgeneeskunde
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia		Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
Nederland		— Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde — Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Klinické pracovné lekárstvo a klinická toxikológia
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito / Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto / Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

Valsts	<i>Alergoloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi	<i>Kodolmedicīna</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi
	Nosaukums	Nosaukums
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire / Nucleaire geneeskunde
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Medicina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede / Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Valsts	<i>Mutes, sejas un žokļu ķirurģija (medicīnas pamatapmācība)</i> Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi
	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund– Kiefer – und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczkowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

5.1.4. *Vispārējās prakses ārstu kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti*

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
België/ Belgique/ Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts / Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts / Médecin généraliste	1994. gada 31. decembris
Česká republika	Diplom o specializaci "všeobecné lékařství"	Všeobecný lékař	2004. gada 1. maijs
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge / Speciallæge i almen medicin	Alment praktiserende læge / Speciallæge i almen medicin	1994. gada 31. decembris
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	1994. gada 31. decembris
Eesti	Diplom peremeditšiini erialal	Perearst	2004. gada 1. maijs
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	1994. gada 31. decembris
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	1994. gada 31. decembris
France	Diplôme d'État de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	1994. gada 31. decembris
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	1994. gada 31. decembris
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	1994. gada 31. decembris
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Γενικού Ιατρού	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	2004. gada 1. maijs
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	2004. gada 1. maijs
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	2004. gada 1. maijs
Luxembourg	Il n'existe pas de titre, parce qu'il n'y a pas de formation au Luxembourg	Médecin généraliste	1994. gada 31. decembris
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	2004. gada 1. maijs
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	2004. gada 1. maijs
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	1994. gada 31. decembris
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	1994. gada 31. decembris
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	2004. gada 1. maijs
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	1994. gada 31. decembris

Valsts	Kvalifikāciju apliecināošais dokuments	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
Slovenija	Potrđilo o opravljenu specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	2004. gada 1. maijs
Slovenko	Diplom o špecializácii v odbore "všeobecné lekárstvo"	Všeobecný lekár	2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta / Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri / Allmänläkare	1994. gada 31. decembris
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	1994. gada 31. decembris
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	1994. gada 31. decembris

V.2. VISPĀRĒJĀS APRŪPES MĀSA

5.2.1. Vispārējās aprūpes māsu apmācību programma

Apmācības, kuru rezultātā tiek iegūta vispārējās māsas kvalifikāciju, sastāv no divām daļām.

A. Teorētiskās mācības

a. Aprūpe:	b. Fundamentālās zinātnes:	c. Sociālās zinātnes:
— profesijas raksturs un profesionālā ētika — vispārējie veselības un aprūpes principi — aprūpes principi saistībā ar: — vispārējo un speciālo medicīnu — vispārējo un specializēto ķirurģiju — bērnu aprūpi un pediatriju — mātes un jaundzimušā kopšanu — garīgo veselību un psihiatriju — veco ļaužu aprūpi un geriatriju	— anatomija un fizioloģija — patoloģija — bakterioloģija, virusoloģija un parazitoloģija — biofizika, bioķīmija un radioloģija — dietoloģija — higiēna: — medicīniskā profilakse — veselības mācība — farmakoloģija	— socioloģija — psiholoģija — vadības pamati — pedagogijas pamati — tiesību akti sociālajā un veselības aizsardzības jomā — aprūpes tiesiskie aspekti

B. Klīniskās nodarbības

Aprūpe saistībā ar:

- vispārējo un specializēto medicīnu
- vispārējo un specializēto ķirurģiju
- bērnu aprūpi un pediatriju
- mātes un jaundzimušā kopšanu
- garīgo veselību un psihiatriju
- veco ļaužu aprūpi un geriatriju
- mājas aprūpi

Vienu vai vairākus no šiem mācību priekšmetiem var mācīt citu priekšmetu kontekstā vai arī savstarpēji apvienojot.

Teorētiskā apmācība jāapsver un jāsavieno ar klīnisko apmācību tādā veidā, lai šajā pielikumā minētās zināšanas un prasmes būtu iespējams apgūt pienācīgā veidā.

5.2.2. Vispārējās aprūpes māsas kvalifikāciju apliecinošie dokumenti

Valsts	Kvalifikāciju apliecinošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinošo dokumentu	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
België/ Belgique/ Belgien	— Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster / Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e) / Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde / Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère) / Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e) / Brevet d'hospitalier(ère) / Brevet einer Pflegeassistentin	— De erkende opleidingsinstituten / Les établissements d'enseignement reconnus / Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap / Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française / Der zuständige Prüfungsausschuß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Hospitalier(ère) / Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère) / Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	1979. gada 29. jūnijs
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra 2. Všeobecný ošetrovatel	2004. gada 1. maijs
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejerske godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	1979. gada 29. jūnijs
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Krankenschwester — Krankenpfleger	2004. gada 1. maijs
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	2004. gada 1. maijs
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1981. gada 1. janvāris

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad	Enfermero/a diplomado/a	1981. gada 1. janvāris
France	— Diplôme d'État d'infirmier(ère) — Diplôme d'État d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret n° 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	1979. gada 29. jūnijs
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	1979. gada 29. jūnijs
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	1979. gada 29. jūnijs
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	2004. gada 1. maijs
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	2004. gada 1. maijs
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	2004. gada 1. maijs
Luxembourg	— Diplôme d'État d'infirmier — Diplôme d'État d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	1979. gada 29. jūnijs
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem / főiskola 3. Egyetem	Ápoló	2004. gada 1. maijs
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita 'ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	2004. gada 1. maijs
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige – Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige – Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	1979. gada 29. jūnijs

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
Österreich	1. Diplom als "Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger" 2. Diplom als "Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger"	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	— Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1994. gada. janvāris
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem "magister pielęgniarstwa"	1. Uniwersytet Medyczny 2. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Pielgniarka	2004. gada 1. maijs
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1986. gada 1. janvāris
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "diplomirana medicinska sestra / diplomirani zdravstvenik"	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/ Diplomirani zdravstvenik	2004. gada 1. maijs
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "magister z ošetrovatelstva" ("Mgr.") 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "bakalár z ošetrovatelstva" ("Bc.") 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/Hälsöförhållningsanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskolor	Sairaanhoitaja / Sjukskötare	1994. gada 1. janvāris
Sverige	Sjukskötarskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1994. gada 1. janvāris
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	1979. gada 29. jūnijs

V.3. ZOBĀRSTS

5.3.1. Zobārstu apmācību programma

Studiju programma, pēc kuras beigšanas iegūst zobārsta kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, ietver vismaz turpmāk minētos mācību priekšmetus. Vienu vai vairākus no šiem mācību priekšmetiem var mācīt saistībā ar pārējiem priekšmetiem vai kopā ar tiem.

A. Pamatpriekšmeti	B. Medicīniski bioloģiski priekšmeti un vispārīgi medicīnas priekšmeti	C. Priekšmeti, kas tieši saistīti ar zobārstniecību
— ķīmija — fizika — bioloģija	— anatomija — embrioloģija — histoloģija, tostarp citoloģija — fizioloģija — bioķīmija (vai fizioloģiskā ķīmija) — patoloģiskā anatomija — vispārējā patoloģija — farmakoloģija — mikrobioloģija — higiēna — profilaktiskā medicīna un epidemioloģija — radioloģija — fizioterapija — vispārējā ķirurģija — vispārējā medicīna, tostarp - — pediatrija — otorinolaringoloģija — dermatoveneroloģija — vispārējā psiholoģija – psihopatoloģija – neiropatoloģija	— prostodontija — zobārstniecības materiāli un piederumi — konservatīvā zobārstniecība — profilaktiskā zobārstniecība — anestēzija un nomierināšana — speciālā ķirurģija — speciālā patoloģija — klīniskā prakse — pedodontija — ortodontija — periodontija — zobu radioloģija — sakodiens un žokļa darbība — profesionālā organizācija, ētika un tiesību akti — zobārstniecības sociālie aspekti

5.3.2. Zobārsta ar pamatapmācību kvalifikāciju apliecinošie dokumenti

Valsts	Kvalifikāciju apliecinošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
Beļģi/ Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts / Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten / Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap / Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde / Licencié en science dentaire	1980. gada 28. janvāris
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, Dr. med. Dent.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	2004. gada 1. maijs
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidat-eksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	1980. gada 28. janvāris

Valsts	Kvalifikāciju apliecinošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	1980. gada 28. janvāris
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	2004. gada 1. maijs
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1981. gada 1. janvāris
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1981. gada 1. janvāris
France	Diplôme d'État de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	1980. gada 28. janvāris
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	1980. gada 28. janvāris
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio dell'odontoiatria e protesi dentaria	Odontoiatra	1980. gada 28. janvāris
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντίατρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	2004. gada 1. maijs
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un "Sertifikāts" – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	2004. gada 1. maijs
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	2004. gada 1. maijs
Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'État		Médecin-dentiste	1980. gada 28. janvāris
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, abbrev.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	2004. gada 1. maijs

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinājošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
Malta	Lawrja fil- Kirurġija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	2004. gada 1. maijs
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	1980. gada 28. janvāris
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades "Doktor der Zahnheilkunde"	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1994. gada 1. janvāris
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem "lekarz dentysta"	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko – Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	2004. gada 1. maijs
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1986. gada 1. janvāris
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine"	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	2004. gada 1. maijs
Slovenko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "doktor zubného lékařstva" ("MDDr.")	— Vysoká škola		Zubný lekár	2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisen-siaatin tutkinto / Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveysthuollon oikeus-turvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä / Beslut av Rätt-skyddscentralen för hälso-vården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri / Tandlä-kare	1994. gada 1. janvāris
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göte-borg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialsty-relsen	Tandläkare	1994. gada 1. janvāris
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	1980. gada 28. janvāris

5.3.3. Specializēto zobārstu kvalifikāciju apliecinošie dokumenti

Ortodontija			
Valsts	Kvalifikāciju apliecinošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinošo dokumentu	Atsauces datums
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	1980. gada 28. janvāris
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landes Zahnärztekammer	1980. gada 28. janvāris
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	2004. gada 1. maijs
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1981. gada 1. janvāris
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	1980. gada 28. janvāris
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980. gada 28. janvāris
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004. gada 1. maijs
Latvija	"Sertifikāts" – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	2004. gada 1. maijs
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004. gada 1. maijs
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004. gada 1. maijs
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004. gada 1. maijs
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980. gada 28. janvāris
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	2004. gada 1. maijs
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomis-hoito / Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1994. gada 1. janvāris
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1994. gada 1. janvāris
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	1980. gada 28. janvāris

Orālā ķirurģija

Valsts	Kvalifikāciju apliecinotais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Atsauces datums
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	1980. gada 28. janvāris
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	1980. gada 28. janvāris
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	2003. gada 1. janvāris
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980. gada 28. janvāris
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004. gada 1. maijs
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004. gada 1. maijs
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004. gada 1. maijs
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal-halq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004. gada 1. maijs
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980. gada 28. janvāris
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	2004. gada 1. maijs
Slovenija	Potrđilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suu- ja leuka-kirurgia / Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1994. gada 1. janvāris
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1994. gada 1. janvāris
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	1980. gada 28. janvāris

V.4. VETERINĀRĀRSTS

5.4.1. Veterinārārstu apmācību programma

Studiju programma, kuras rezultātā tiek saņemts veterinārārsta kvalifikāciju apliecinošais dokuments, ietver vismaz turpmāk uzskaitītos mācību priekšmetus.

Vienu vai vairākus no šiem mācību priekšmetiem var pasniegt citos lekcijuursos vai saistībā ar tiem.

A. Pamata priekšmeti	B. S pecializētie priekšmeti			
	a. Fundamentālās zinātnes:	b. Klīniskās zinātnes:	c. Dzīvnieku audzēšana	d. Pārtikas higiēna
— Fizika — Ķīmija — Zooloģija — Botānika — Biometrija	— Anatomija (ietverot histoloģiju un embrioloģiju) — Fizioloģija — Bioķīmija — Ģenētika — Farmakoloģija — Farmācija — Toksikoloģija — Mikrobioloģija — Imunoloģija — Epidemioloģija — Profesionālā ētika	— Dzemdniecība — Patoloģija (ietverot patologanatomiju) — Parazitoloģija — Klīniskā medicīna un ķirurģija (ietverot anestzioloģiju) — Klīniskas lekcijas par dažādiem mājdzīvniekiem, mājputniem un citām dzīvnieku sugām — Profilaktiskā medicīna — Radioloģija — Reproductīvā veselība un reproductīvie traucējumi — Valsts veterinārmedicīna un sabiedrības veselība — Veterinārie tiesību akti un tiesu medicīna — Terapija — Propedeutika	— Dzīvnieku audzēšana — Dzīvnieku barība — Agronomija — Lauku ekonomika — Lopkopība — Veterinārhygiēna — Etoloģija un dzīvnieku aizsardzība	— Dzīvnieku barības un dzīvnieku izcelsmes produktu inspekcija un kontrole — Pārtikas higiēna un tehnoloģija — Prakse (ietverot praksi kautuvēs un pārtikas pārstrādes uzņēmumos)

Prakse var izpausties mācību laikposma veidā ar noteikumu, ka šādas mācības notiek klātienē un ir tiešā kompetentās iestādes kontrolē, kā arī to ilgums nepārsniedz sešus mēnešus no kopējā piecu gadu ilgā studiju laika.

Teorētisko un praktisko nodarbību sadalījums starp dažādām mācību priekšmetu grupām ir līdzsvarots un koordinēts tā, lai zināšanas un pieredzi varētu gūt veidā, kas ļauj veterinārārstiem pienācīgi veikt visus savus dažādos pienākumus.

5.4.2. Veterinārārstu kvalifikāciju apliecinošie dokumenti

Valsts	Kvalifikāciju apliecinošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces datums
Beļģi/ Belgique/ Belgien	Diploma van dierenarts / Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap / Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1980. gada 21. decembris

Valsts	Kvalifikāciju apliecinošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces datums
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		2004. gada 1. maijs
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		1980. gada 21. decembris
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		1980. gada 21. decembris
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		2004. gada 1. maijs
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1981. gada 1. janvāris
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1986. gada 1. janvāris
France	Diplôme d'État de docteur vétérinaire			1980. gada 21. decembris
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			1980. gada 21. decembris
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1985. gada 1. janvāris
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		2004. gada 1. maijs
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		2004. gada 1. maijs
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		2004. gada 1. maijs

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinājošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces datums
Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'État		1980. gada 21. decembris
Magyar-ország	Állatorvos doktor oklevél – dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kar		2004. gada 1. maijs
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji		2004. gada 1. maijs
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			1980. gada 21. decembris
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1994. gada 1. janvāris
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		2004. gada 1. maijs
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1986. gada 1. janvāris
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine"	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	2004. gada 1. maijs
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "doktor veterinárskej medicíny" ("MVDr.")	Univerzita veterinárskeho lekárstva		2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto / Veterinärmedicine licentia-examen	Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet		1994. gada 1. janvāris
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1994. gada 1. janvāris
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		1980. gada 21. decembris

V.5. VECMĀTE

5.5.1. Vecmāšu apmācību programma (apmācību I un II virziens)

Apmācību programma, lai iegūtu vecmātes kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, sastāv no divām daļām:

A. Teorētiskā un tehniskā apmācība

a. Vispārīgie priekšmeti	b. Vecmāšu aroda profilējošie priekšmeti
— Vispārīgā anatomija un fizioloģija — Vispārīgā patoloģija — Vispārīgā bakterioloģija, virusoloģija, parazitoloģija — Vispārīgā biofizika, bioķīmija un radioloģija — Pediatrija, īpaši saistībā ar jaundzimušajiem — Higiēna, veselības mācība, profilaktiskā medicīna, agrīna slimību diagnosticēšana — Barošana un dietoloģija, īpaši saistot to ar sievietēm, jaundzimušajiem un maziem bērniem — Vispārīgā socioloģija un sociālās medicīniskās problēmas — Vispārīgā farmakoloģija — Psiholoģija — Mācīšanas principi un metodes — Tiesību akti izglītības un sociālajā jomā un veselības aizsardzības organizācija — Aroda ētika un tiesību akti, kas attiecas uz arodu — Dzimumaudzināšana un ģimenes plānošana — Mātes un bērna tiesiskā aizsardzība	— Anatomija un fizioloģija — Embrioloģija un augļa attīstība — Grūtniecība, dzemdības un pēcdzemdību laikposms — Ginekoloģiskā un dzemdību patoloģija — Sagatavošana dzemdībām un vecāka statusam, ietverot psiholoģiskos aspektus — Sagatavošanās bērna saņemšanai (ietverot zināšanas par dzemdniecībā izmantojamo tehnisko aprīkojumu un tā lietošanu) — Atsāpīnāšana, anestēzioloģija un atdzīvināšana — Jaundzimušā fizioloģija un patoloģijas — Jaundzimušā aprūpe un uzraudzība — Psiholoģiskie un sociālie faktori

B. Praktiskā apmācība un klīniskā prakse

Šī sagatavošana ir jāveic attiecīgā pārraudzībā:

- Grūtnieču konsultēšana, ietverot vismaz 100 pirmsdzemdību izmeklēšanas.
- Vismaz 40 grūtnieču uzraudzība un aprūpe.
- Praktikantam būtu personīgi jāveic vismaz 40 bērna saņemšanas; ja šo skaitu nevar sasniegt tādēļ, ka trūkst dzemdētāju, to var samazināt, mazāks, līdz 30, ar noteikumu, ka praktikants piedalās vēl 20 bērna saņemšanās.
- Aktīva dalība dzemdībās, kad bērnam ir tūpļa guļa. Ja tas nav iespējams šādu dzemdību trūkuma dēļ, prakse var notikt simulētā situācijā.
- Epiziotomijas apguve un ievads brūču sašūšanā. Ievadišanu praksē veido teorētiskā apmācība un klīniskā prakse. Brūču sašūšanas prakse sevī ietver brūces sašūšanu, kam seko epiziotomija un vienkārša starpenes ruptūra. Galējas nepieciešamības gadījumā tā var būt simulēta situācija.
- 40 tādu sieviešu uzraudzība, kurām ir riska grūtniecība, dzemdības vai pēcdzemdību periods.
- Vismaz 100 sieviešu un veselu jaundzimušo uzraudzība un aprūpe (ieskaitot izmeklēšanu) pēcdzemdību periodā.
- Māšu un jaundzimušo uzraudzība un aprūpe, ietverot pirms laika, pēc laika dzimušus jaundzimušos, jaundzimušos ar zemu ķermeņa svaru vai slimus jaundzimušos.
- Aprūpe ginekoloģijas un dzemdniecības patoloģiju gadījumos, kā arī jaundzimušo un mazu bērnu slimību gadījumos.
- Ievads aprūpē vispārēju patoloģiju gadījumos medicīnas un ķirurģijas jomā. Ievads sevī ietver teorētisko apmācību un klīnisko praksi.

Teorētiskajai un tehniskajai apmācībai (apmācību programmas A daļa) jābūt līdzsvarotai un saskaņotai ar klīnisko apmācību (tās pašas programmas B daļa) tādā veidā, lai šajā pielikumā uzskaitītās zināšanas un prasmes varētu iegūt atbilstošā veidā.

Klīniskā apmācībā notiek uzraudzītas stažēšanās veidā slimnīcu nodaļās vai citos veselības aprūpes dienestos, ko apstiprinājušas kompetentas institūcijas vai iestādes. Kā daļa no šīs apmācības ir studenšu–vecmāšu līdzdalība attiecīgo slimnīcu nodaļu darbā tik lielā mērā, cik tas ir noderīgi viņu apmācībā. Viņām jāamāca pienākumi, kas saistīti ar vecmātes darbību.

5.5.2. Vecmātes kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw / Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstituten / Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap / Le Jury compé- tent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw / Accoucheuse	1983. gada 23. janvāris
Česká repub- lika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrova- telství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závě- rečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomo- vaný specialista, DiS). — Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	2004. gada 1. maijs
Danmark	Bevis for bestået jordemoder- eksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	1983. gada 23. janvāris
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	1983. gada 23. janvāris
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	2004. gada 1. maijs
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαι- δευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (KATEE) 3. Πτυχίο Μαιας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. KATEE Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	1983. gada 23. janvāris
España	— Título de matrona — Título de asistente obstétrico (matrona) — Título de enfermería obstétrica- ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1986. gada 1. janvāris

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	1983. gada 23. janvāris
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	1983. gada 23. janvāris
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	1983. gada 23. janvāris
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	2004. gada 1. maijs
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	2004. gada 1. maijs
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija 3. Kolegija	Akušeris	2004. gada 1. maijs
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	1983. gada 23. janvāris
Magyarország	Szülészni bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülészni	2004. gada 1. maijs
Malta	Lawrja jew diploma fl- Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	2004. gada 1. maijs
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	Verloskundige	1983. gada 23. janvāris

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Profesionālais nosaukums	Atsauces datums
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1994. gada 1. janvāris
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem "magister położnictwa"	1. Uniwersytet Medyczny 2. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Położna	2004. gada 1. maijs
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1986. gada 1. janvāris
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "diplomirana babica/diplomirani babičar"	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	2004. gada 1. maijs
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "bakalár z pôrodnej asistencie" ("Bc.") 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola	Pôrodná asistentka	2004. gada 1. maijs
Suomi/ Finland	1. Kätilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/ yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/ hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkehögskolor	Kätilö / Barnmorska	1994. gada 1. janvāris
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1994. gada 1. janvāris
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	1983. gada 23. janvāris

V.6. FARMACEITS

5.6.1. *Farmaceitu apmācību kurss*

- Augu un dzīvnieku bioloģija
- Fizika
- Vispārējā un neorganiskā ķīmija
- Organiskā ķīmija
- Analītiskā ķīmija
- Farmaceitiskā ķīmija, ieskaitot medicīnisko produktu analīzi
- Vispārējā un lietišķā bioķīmija (medicīniskā)
- Anatomija un fizioloģija; medicīnas terminoloģija
- Mikrobioloģija
- Farmakoloģija un farmakoterapija
- Farmaceitiskā tehnoloģija
- Toksikoloģija
- Farmakognozija
- Likumdošana un nepieciešamības gadījumā profesionālā ētika

Līdzsvarā starp teorētisko un praktisko apmācību attiecībā uz katru mācību priekšmetu būtiska nozīme jāpiešķir teorijai, lai uzturētu apmācības universitātes raksturu.

5.6.2. *Farmaceitu kvalifikāciju apliecinošie dokumenti*

Valsts	Kvalifikāciju apliecinošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinošo dokumentu	Diplomam pievienotais sertifikāts	Atsauces datums
Belgiē/ Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker / Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1987. gada 1. oktobris
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	2004. gada 1. maijs
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1987. gada 1. oktobris
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1987. gada 1. oktobris
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimise	Tartu Ülikool		2004. gada 1. maijs
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1987. gada 1. oktobris
España	Título de licenciado en farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1987. gada 1. oktobris
France	— Diplôme d'État de pharmacien — Diplôme d'État de docteur en pharmacie	Universités		1987. gada 1. oktobris

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Diplomam pievienotais sertifikāts	Atsauces datums
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1987. gada 1. oktobris
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1993. gada 1. novembris
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		2004. gada 1. maijs
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		2004. gada 1. maijs
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		2004. gada 1. maijs
Luxembourg	Diplôme d'État de pharmacien	Jury d'examen d'État + visa du ministre de l'éducation nationale		1987. gada 1. oktobris
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, abbrev: mag. pharm)	Egyetem		2004. gada 1. maijs
Malta	Lawrja fil-farmacija	Universita' ta' Malta		2004. gada 1. maijs
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1987. gada 1. oktobris
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1994. gada 1. oktobris
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		2004. gada 1. maijs
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1987. gada 1. oktobris
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv "magister farmacije/ magistra farmacije"	Univerza	Potrnilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	2004. gada 1. maijs
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "magister farmácie" ("Mgr.")	Vysoká škola		2004. gada 1. maijs
Suomi/Finland	Proviisorin tutkinto / Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1994. gada 1. oktobris
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1994. gada 1. oktobris
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1987. gada 1. oktobris

V.7. ARHITEKTS

5.7.1. Arhitektu kvalifikāciju apliecinošie dokumenti, ko atzīst saskaņā ar 46. pantu

Valsts	Kvalifikāciju apliecinošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces akadēmiskais gads
Belgiē/ Belgique/ Belgien	1. Architect / Architecte 2. Architect / Architecte 3. Architect 4. Architect / Architecte 5. Architect / Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte / Architect 2. Architecte / Architect 3. Architect 4. Architecte / Architect 5. Architecte / Architect 6. Ingénieur-civil –architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. "Faculté Polytechnique" van Mons 1. Écoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. École provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Écoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		1988/1989
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiet Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste — Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) ⁽¹⁾ — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen ⁽¹⁾ Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.		1988/1989

Valsts	Kvalifikāciju apliecinošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces akadēmiskais gads
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	- Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών - Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: — Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid; — Universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de Las Palmas; — Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia; — Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla; — Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid; — Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña; — Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián; — Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona; — Universidad de Alcalá de Henares, escuela politécnica de Alcalá de Henares; — Universidad Alfonso X El Sabio, centro politécnico superior de Villanueva de la Cañada; — Universidad de Alicante, escuela politécnica superior de Alicante; — Universidad Europea de Madrid; — Universidad de Cataluña, escuela técnica superior de arquitectura de Barcelona; — Universidad Ramón Llull, escuela técnica superior de arquitectura de La Salle; — Universidad S.E.K. de Segovia, centro de estudios integrados de arquitectura de Segovia.		1988/1989 1999/2000 1999/2000 1997/1998 1998/1999 1999/2000 1998/1999 1999/2000

Valsts	Kvalifikāciju apliecinošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces akadēmiskais gads
France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS	1. Le ministre chargé de l'architecture 2. École spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		1988/1989
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 — Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch)) 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of membership (MRIA)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland		1988/1989
Italia	Laurea in architettura Laurea in ingegneria edile – architettura (Soltanto per i diplomi che sanciscono corsi iniziati nell'anno accademico 1998/1999)	— Università di Camerino — Università di Catania – Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma “La Sapienza” — Università di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia — Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma “La Sapienza”	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/1989 1998/1999

Valsts	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinājošajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces akadēmiskais gads
	Laurea specialistica quinquennale in Architettura (Soltanto per i diplomi che sanciscono corsi iniziati nell'anno accademico 2002/2003) (Soltanto per i diplomi che saranno rilasciati a partire dall'anno accademico 2003/2004)	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma "La Sapienza" — Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari		2002/2003
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur 2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek 3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht	1. Technische Universiteit te Delft 2. Technische Universiteit te Eindhoven	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46	1988/1989
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz		1998/1999

Valsts	Kvalifikāciju apliecinotais dokuments	Iestāde, kas piešķir kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu	Kvalifikāciju apliecinotajam dokumentam pievienotais sertifikāts	Atsauces akadēmiskais gads
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	— Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1988/1989 1991/1992
Suomi/ Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitekt-examen	— Teknillinen korkeakoulu / Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu / Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto / Uleåborgs universitet		1998/1999
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999
United Kingdom	1. Diplomas in architecture 2. Degrees in architecture 3. Final examination 4. Examination in architecture 5. Examination Part II	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art 2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5. Royal Institute of British Architects	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in <i>Criteria for validation</i> published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the <i>Criteria for validation</i> .	1988/1989

VI PIELIKUMS

Iegūtās tiesības attiecībā uz profesijām, ko atzīst, pamatojoties uz minimālo apmācības nosacījumu saskaņošanu6.1. *Specializēto ārstu iegūtās tiesības*

<i>Bioloģiskā hematoloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	
Valsts	Nosaukums
Danmark (*)	Klinisk blodtypeserologi
France	Hématologie
Luxembourg	Hématologie biologique
Portugal	Hematologia clínica

Atcelšanas datumi 27. panta 5. punkta izpratnē:

(*) * 1983. gada 1. janvāris, izņemot attiecībā uz personām, kuras uzsākušas apmācību pirms šī datuma un pabeigušas līdz 1988. gada beigām

<i>Dermatoloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	
Valsts	Nosaukums
Ireland	Dermatology
Malta	Dermatoloģija
United Kingdom	Dermatology

<i>Tropu medicīna</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	
Valsts	Nosaukums
Ireland	Tropical medicine
Italia	Medicina tropicale
Magyarország	Trópusi betegségek
Österreich	Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska	Medycyna transportu
Portugal	Medicina tropical
Slovensko	Tropická medicína
United Kingdom	Tropical medicine

<i>Stomatoloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 3 gadi	
Valsts	Nosaukums
España	Estomatología
France	Stomatologie
Italia	Odontostomatologia
Luxembourg	Stomatologie
Portugal	Estomatologia

<i>Veneroloģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi	
Valsts	Nosaukums
Ireland	Genito-urinary medicine
Malta	Medicina Uro-ġenetali
United Kingdom	Genito-urinary medicine

<i>Gastroenteroloģiskā ķirurģija</i> Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi	
Valsts	Nosaukums
Belgique/België/Belgien (*)	Chirurgie abdominale / Heelkunde op het abdomen
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme
España	Cirugía del aparato digestivo
France	Chirurgie viscérale et digestive
Italia	Chirurgia dell'apparato digestivo
Lietuva	Abdominalinė chirurgija
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique
Slovenija	Abdominalna kirurgija
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia / Gastroenterologisk kirurgi

Atcelšanas datumi 25. panta 5. punkta izpratnē:

(*) * 1983. gada 1. janvāris

Nelaiemes gadījumu un katastrofu medicīna
Minimālais apmācību ilgums: 5 gadi

Valsts	Nosaukums
Česká republika	Traumatologie Urgentní medicína
Ireland	Emergency medicine
Magyarország	Traumatológia
Malta	Medicina tal-Aċċidenti u l-Emergenza
Polska	Medycyna ratunkowa
Slovensko	Úrazová chirurgia
United Kingdom	Accident and emergency medicine

Zobu, mutes un žokļa-sejas ķirurģija (pamatapmācība medicīnā un zobārstniecībā) ⁽¹⁾
Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi

Valsts	Nosaukums
Belgique/België/Belgien	Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale / Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
Deutschland	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Ireland	Oral and maxillo-facial surgery
Κύπρος	Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Luxembourg	Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország	Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Kirurgija tal-ghadam tal-wiċċ
Suomi/Finland	Suu- ja leukakirurgia / Oral och maxillofacial kirurgi
United Kingdom	Oral and maxillo-facial surgery

⁽¹⁾ Apmācība, kuras rezultātā tiek saņemts zobu, mutes un žokļa-sejas speciālista oficiālās kvalifikācijas apliecinājums (pamatapmācība medicīnā un zobārstniecībā) apstiprina pamatstudiju medicīnā (24. pants) pabeigšanu un novērtējumu un papildus pamatstudiju zobārstniecībā (34. pants) pabeigšanu un novērtējumu.

Kliniskā neirofizioloģija
Minimālais apmācību ilgums: 4 gadi

Valsts	Nosaukums
Danmark	Klinisk neurofysiologi
España	Neurofisiología clínica
Ireland	Clinical neurophysiology
Malta	Newrofizjologija Klinika
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia / Klinisk neurofysiologi
Sverige	Klinisk neurofysiologi
United Kingdom	Clinical neurophysiology

6.2. Kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti arhitektiem, kuriem ir iegūtās tiesības saskaņā ar 49. panta 1. punktu

VALSTS	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Atsauces akadēmiskais gads
België/Belgique/ Belgien	— diplomu, ko izsniegušas valsts arhitektūras augstskolas vai valsts arhitektūras institūti (architecte–architect) — diplomu, ko izsniegusi higher provincial school of architecture of Hasselt (architect) — diplomu, ko izsniegušas Royal Academies of Fine Arts (architecte – architect) — diplomu, ko izsniegušas 'écoles Saint–Luc' (architecte – architect) — universitātes diplomu civilajā celtniecībā, kam pievienots mācekļa sertifikāts, ko izsniegusi arhitektu apvienība un kas attiecīgajām personām dod tiesības lietot profesionālo nosaukumu "arhitekts" (architecte – architect) — diplomu arhitektūrā, ko izsniegusi centrālā vai valsts eksaminācijas padome arhitektūrā (architecte – architect) — civilās celtniecības/arhitektūras diplomu un arhitektūras/inženierzinātnes diplomu, ko izsniegušas universitāšu lietišķo zinātņu fakultātes un Polytechnical Faculty of Mons (ingénieur–architecte, ingénieur–architect)	1987/1988
Česká republika	— Diplomi, ko izsniegušas fakultātes "České vysoké učení technické" (Čehijas Republikas Tehniskā universitāte Prāgā): "Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství" (Arhitektūras un ēku būvniecības fakultāte) (līdz 1951. gadam), "Fakulta architektury a pozemního stavitelství" (Arhitektūras un ēku būvniecības fakultāte) (no 1951. gada līdz 1960. gadam), "Fakulta stavební" (Civilās būvniecības fakultāte) (no 1960. gada) šādās studiju nozarēs: ēku būvniecība un konstrukcijas, ēku būvniecība, būvniecība un arhitektūra, arhitektūra (ieskaitot pilsētplānošanu un zemes ierīcības plānošanu), civilā celtniecība un būves rūpnieciskās un lauksaimnieciskās ražošanas vajadzībām vai civilās celtniecības studiju programmā ēku būvniecības un arhitektūras nozarē, "Fakulta architektury" (Arhitektūras fakultāte) (no 1976. gada) šādās studiju nozarēs: arhitektūra, pilsētplānošana un zemes ierīcības plānošana vai studiju programmā: arhitektūra un pilsētplānošana šādās studiju nozarēs: arhitektūra, arhitektoniskās projektēšanas teorija, pilsētplānošana un zemes ierīcības plānošana, arhitektūras vēsture un vēsturisko pieminekļu restaurācija, vai arhitektūra un ēku būvniecība, — Diplomi, ko izsniegusi "Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše" (līdz 1951. gadam) arhitektūras un celtniecības nozarē, — Diplomi, ko izsniegusi "Vysoká škola stavitelství v Brně" (from 1951 until 1956) arhitektūras un celtniecības nozarē, — Diplomi, ko izsniegusi "Vysoké učení technické v Brně", "Fakulta architektury" (Arhitektūras fakultāte) (no 1956. gada) arhitektūras un pilsētplānošanas studiju nozarē vai "Fakulta stavební" (Civilās būvniecības fakultāte) (no 1956. gada) celtniecības studiju nozarē, — Diplomi, ko izsniegusi "Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava", "Fakulta stavební" (Civilās būvniecības fakultāte) (no 1997. gada) konstrukciju un arhitektūras studiju nozarē vai civilās celtniecības studiju nozarē, — Diplomi, ko izsniegusi "Technická univerzita v Liberci", "Fakulta architektury" (Arhitektūras fakultāte) (no 1994. gada) arhitektūras un pilsētplānošanas studiju programmā arhitektūras studiju nozarē, — Diplomi, ko izsniegusi "Akademie výtvarných umění v Praze" tēlotājmākslas programmā arhitektoniskās projektēšanas studiju nozarē, — Diplomi, ko izsniegusi "Vysoká škola umělecko–průmyslová v Praze" tēlotājmākslas programmā arhitektūras studiju nozarē, — Licences sertifikāts, ko izsniegusi "Česká komora architektů", nenorādot nekādu nozari vai arī ēku būvniecības nozarē;	2006 /2007
Danmark	— diplomu, ko izsniegušas National Schools of Architecture in Copenhagen and Aarhus (arkitekt) — reģistrācijas sertifikāts, ko izsniegusi Board of Architects saskaņā ar 1975. gada 28. maija Likumu Nr. 202 (registreret arkitekt) — diplomu, ko izsniegušas Higher Schools of Civil Engineering (byggningskonstruktoer), kam pievienots kompetentu iestāžu sertifikāts, apliecinot, ka attiecīgā persona ir nokārtojusi pārbaudi attiecībā uz savu oficiālo kvalifikāciju, ko veido pretendenta sastādīto un īstenoto plānu novērtēšana; plāni izstrādāti vismaz sešu gadu efektīvas prakses laikā, veicot tādu profesionālo darbību, kas minēta šīs direktīvas 44. pantā	1987/1988

VALSTS	Kvalifikāciju apliecinotais dokuments	Atsauces akadēmiskais gads
Deutschland	— diplomu, ko izsniegušas tēlotājmākslas augstskolas (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)) — diplomu (Architektur/Hochbau), ko izsniegušas 'Technische Hochschulen', tehnisko universitāšu, universitāšu arhitektūras nodaļas, un tik lielā mērā, cik šīs iestādes apvienotas 'Gesamthochschulen', 'Gesamthochschulen' (Dipl.-Ing. un jebkurš cits nosaukums, ko personām ar šādu diplomu iespējams piešķirt vēlāk) — diplomu (Architektur/Hochbau), ko izsniegušas 'Fachhochschulen' arhitektūras nodaļas un, tik lielā mērā, cik šīs iestādes apvienotas 'Gesamthochschulen', (Architektur/Hochbau) 'Gesamthochschulen' arhitektūras nodaļas, kam gadījumā, ja studiju periods ir mazāks par četriem gadiem, taču vismaz trīs gadus ilgs, pievienots sertifikāts, apliecinot, četru gadu profesionālās pieredzes periodu Vācijas Federatīvajā Republikā, ko izsniegusi profesionāla iestāde saskaņā ar 43. panta 1. punktu (Ingenieur grad. un jebkurš cits nosaukums, ko personām ar šādu diplomu iespējams piešķirt vēlāk) — diplomu (Prüfungszeugnisse), ko līdz 1973. gada 1. janvārim izsniegušas 'Ingenieurschulen' un 'Werkkunstschulen' arhitektūras nodaļas, kam pievienots kompetentu iestāžu izsniegts sertifikāts, apliecinot, ka attiecīgā persona ir nokārtojusi pārbaudi attiecībā uz savu oficiālo kvalifikāciju ko veido pretendenta sastādīto un īstenoto plānu novērtēšana; plāni izstrādāti vismaz sešu gadu efektīvas prakses laikā, veicot tādu profesionālo darbību, kas minēta šīs direktīvas 44. pantā	1987/1988
Eesti	— diplom arhitektuuri erialal, vāļastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (diploma in architectural studies awarded by the Faculty of Architecture at the Estonian Academy of Arts since 1996), vāļastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 (awarded by Tallinn Art University in 1989-1995), vāļastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988 (awarded by the State Art Institute of the Estonian SSR in 1951-1988)	2006/2007
Ελλάς	— inženierzinātņu/arhitektūras diplomu, ko izsniedzis Metsovion Polytechnion of Athens, kopā ar sertifikātu, ko izsniegusi Grieķijas Tehniskā palāta, piešķirot tiesības veikt darbību arhitektūras jomā — inženierzinātņu/arhitektūras diplomu, ko izsniedzis Aristotelion Panepistimion of Thessaloniki, kopā ar sertifikātu, ko izsniegusi Grieķijas Tehniskā palāta, piešķirot tiesības veikt darbību arhitektūras jomā — inženierzinātņu/civilās celtniecības diplomu, ko izsniedzis Metsovion Polytechnion of Athens, kopā ar sertifikātu, ko izsniegusi Grieķijas Tehniskā palāta, piešķirot tiesības veikt darbību arhitektūras jomā — inženierzinātņu/civilās celtniecības diplomu, ko izsniedzis Aristotelion Panepistimion of Thessaloniki, kopā ar sertifikātu, ko izsniegusi Grieķijas Tehniskā palāta, piešķirot tiesības veikt darbību arhitektūras jomā — inženierzinātņu/civilās celtniecības diplomu, ko izsniedzis Panepistimion Thrakis, kopā ar sertifikātu, ko izsniegusi Grieķijas Tehniskā palāta, piešķirot tiesības veikt darbību arhitektūras jomā — inženierzinātņu/civilās celtniecības diplomu, ko izsniedzis Panepistimion Patron, kopā ar sertifikātu, ko izsniegusi Grieķijas Tehniskā palāta, piešķirot tiesības veikt darbību arhitektūras jomā	1987/1988
España	oficiālā arhitekta profesionālā kvalifikācija (título oficial de arquitecto), ko piešķirusi Izglītības un zinātnes ministrija vai universitātes	1987/1988
France	— valsts arhitekta diploms, ko izsniegusi Izglītības ministrija līdz 1959. gadam un pēc tam – Kultūras lietu ministrija (architecte DPLG) — diplomu, ko izsniegusi 'Ecole spéciale d'architecture' (architecte DESA) — diplomu, ko izsniegusi 'Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg' (bijusī 'Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg'), arhitektūras nodaļa (architecte ENSAIS)	1987/1988
Ireland	— bakalaura grāds arhitektūrā, ko piešķirusi Īrijas Valsts universitāte (B Arch. (NUI)) Universitātes koledžas arhitektūras absolventiem, Dublinā — standarta grāda diploms arhitektūrā, ko piešķirusi Tehnoloģijas koledža Boltona ielā, Dublinā (Dipl. Arch.) — asociētā biedra sertifikāts Royal Institute of Architects of Ireland /Karliskais Īrijas Arhitektu institūts/ (ARIAI) — biedra sertifikāts Royal Institute of Architects of Ireland /Karliskais Īrijas Arhitektu institūts/ (MRIA)	1987/1988

VALSTS	Kvalifikāciju apliecinotais dokuments	Atsauces akadēmiskais gads
Italia	— 'laurea in architettura' diplomu, ko izsniegušas universitātes, politehniskie institūti un arhitektūras institūti Venice un Reggio Calabria, kam pievienots diploms, kas attiecīgajai personai dod tiesības patstāvīgi nodarboties ar arhitekta profesiju, ko izsniegusi Izglītības ministrija pēc tam, kad pretendents nokārtojis valsts eksāmenu, ko pieņem kompetenta padome un kas personai ar šādu diplomu dod tiesības patstāvīgi nodarboties ar arhitekta profesiju (dott. Architetto) — 'laurea in ingegneria' diplomu ēku būvniecībā, ko izsniegušas universitātes, politehniskie institūti un arhitektūras institūti Venice un Reggio Calabria, kam pievienots diploms, kas attiecīgajai personai dod tiesības patstāvīgi nodarboties ar arhitekta profesiju, ko izsniegusi Izglītības ministrija pēc tam, kad pretendents nokārtojis valsts eksāmenu, ko pieņem kompetenta padome un kas personai ar šādu diplomu dod tiesības patstāvīgi nodarboties ar arhitekta profesiju (dott. Ing. Architetto or dott. Ing. In ingegneria civile)	1987/1988
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (Reģistrācijas sertifikāts Arhitektu reģistrā, ko izsniedz Kīpras Zinātnes un tehnikas palāta (ETEK))	2006/2007
Latvija	— "Arhitekta diploms", ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un "Arhitekta prakses sertifikāts", ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība ("diploma of architect" awarded by the Department of Architecture of the Faculty of Civil Engineering of Latvia State University until 1958, the Department of Architecture of the faculty of Civil Engineering of Riga Polytechnical Institute 1958 – 1991, the Faculty of Architecture of Riga Technical University since 1991 and 1992, and the certificate of registration by the Architects Association of Latvia)	2006/2007
Lietuva	— inženiera/arhitekta diplomu, ko izsniedzis Kauno politechnikos institutas līdz 1969. gadam (inžinierius architektas/architektas), — arhitekta/arhitektūras bakalaura/arhitektūras maģistra diplomu, ko izsniedzis Vilnius inžinerinis statybos institutas līdz 1990. gadam, Vilniaus – — technikos universitetas līdz 1996. gadam, Vilnius Gedimino technikos universitetas kopš 1996. gada (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — speciālista diplomu, kas apliecina, ka pabeigts kurss arhitektūrā, iegūts arhitektūras bakalaura, arhitektūras maģistra grāds, ko piešķirīs LTSR Valstybinis dailės institutas līdz 1990. gadam; Vilniaus dailės akademija kopš 1990. gada (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), - arhitektūras bakalaura/arhitektūras maģistra diplomu, ko izsniegusi Kauno technologijos universitetas kopš 1997. gada (architektūros bakalauras/architektūros magistras),	2006/2007
Magyarország	— "okleveles építésmérnök" diploma (diploms arhitektūrā, maģistrs arhitektūras zinātnē), ko izsniedz universitātes, — "okleveles építész tervező művész" diploma (arhitektūras un būvniecības tehnoloģijas zinātņu maģistra diploms), ko izsniedz universitātes	2006/2007
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit awarded by the Università' ta' Malta, kas dod tiesības reģistrēties kā Perit	2006/2007
Nederland	— sertifikāts, kas apliecina, ka attiecīgā persona ir nokārtojusi grāda iegūšanas eksāmenu arhitektūrā, ko piešķir Delftu vai Eindhovenas tehnisko koledžu arhitektūras nodaļas (bouwkundig ingenieur) — diplomu, ko izsniedz valsts atzītas arhitektūras akadēmijas (architect) — diplomu, ko līdz 1971. gadam izsniegušas bijušās arhitektūras koledžas (Hoger Bouwkunstondericht) (architect HBO) — diplomu, ko līdz 1970. gadam izsniegušas bijušās arhitektūras koledžas (voortgezet Bouwkunstondericht) (architect VBO) — sertifikāts, kas apliecina, ka attiecīgā persona ir nokārtojusi 'Bond van Nederlandse Architecten' Arhitektu padomes organizētu eksāmenu (Order of Dutch Architects, BNA) (architect) — 'Stichting Instituut voor Architectuur' (Arhitektūras institūta fonds) (IVA) diploms, kas izsniegts, pabeidzot šī fonda organizētu kursu un kura minimālais ilgums ir četri gadi (architect), kam pievienots kompetentu iestāžu izsniegts sertifikāts, apliecinot, ka attiecīgā persona ir nokārtojusi pārbaudi attiecībā uz savu oficiālo kvalifikāciju, ko veido pretendenta sastādīto un īstenoto plānu novērtēšana; plāni izstrādāti vismaz sešu gadu efektīvas prakses laikā, veicot tādu profesionālo darbību, kas minēta šīs direktīvas 44. pantā	1987/1988

VALSTS	Kvalifikāciju apliecinotais dokuments	Atsauces akadēmiskais gads
	— kompetentu iestāžu izsniegts sertifikāts, kas apliecina, ka līdz 1985. gada 5. augustam attiecīgā persona ir nokārtojusi grāda iegūšanas eksāmenu 'Kandidaat in de bouwkunde', ko organizējušas Delftu vai Eindhovenas tehniskās koledžas, un ka vismaz piecu gadu periodā pirms šī datuma persona veikusi arhitekta darbību, kuras raksturs un nozīme atbilstoši Nīderlandes prasībām garantē, ka attiecīgā persona ir kompetenta šo darbību veikšanā (architect) — sertifikāts, ko kompetentas iestādes izsniedz tikai tām personām, kas līdz 1985. gada 5. augustam sasniegušas 40 gadu vecumu, apliecinot, ka vismaz piecu gadu periodā pirms šī datuma persona veikusi arhitekta darbību, kuras raksturs un nozīme atbilstoši Nīderlandes prasībām garantē, ka attiecīgā persona ir kompetenta šo darbību veikšanā (architect) — septītajā un astotajā rindkopā minētie sertifikāti vairs nav jāatzīst, sākot no dienas, kad Nīderlandē stājušies spēkā normatīvie akti un regulas, kas nosaka arhitekta darbību uzņemšanos un veikšanu, lietojot profesionālo nosaukumu "arhitekts", tik lielā mērā, cik lielā mērā saskaņā ar šādiem noteikumiem šie sertifikāti nedod tiesības uzsākt šādu darbību, lietojot šo profesionālo nosaukumu	
Österreich	— diplomu, ko izsniegušas Vīnes un Grācas Tehnoloģijas universitātes un Insbrukas universitāte, Būvinženierijas ("Bauingenieurwesen") un Arhitektūras ("Architektur") fakultātes arhitektūras, būvinženierijas ("Bauingenieurwesen"), būvniecības ("Hochbau") un "Wirtschaftsingenieurwesen – Bauwesen") studiju nozarēs — Universitātes izsniegti diplomu par "Bodenkultur"/"Kulturtechnik und Wasserwirtschaft" studiju nozarē — diplomu, ko izsniegusi Lietišķās mākslas universitātes koledža Vīnē attiecībā uz studijām arhitektūrā — diplomu, ko izsniegusi Tēlotājmākslas akadēmija Vīnē attiecībā uz studijām arhitektūrā — sertificētu inženieru (Ing.) diplomu, ko izsniegušas augstākās izglītības tehniskās koledžas vai celtniecības tehniskās koledžas plus "Baumeister" licence, kas apliecina, minimums, sešu gadu profesionālo pieredzi Austrijā, ko apstiprina nokārtots eksāmens — diplomu, ko izsniegusi Universitātes koledža Lincā par māksliniecisko un rūpniecisko apmācību studijās arhitektūrā — būvinženieru vai tehnoloģiju konsultantu kvalifikācijas sertifikāti būvniecības nozarē ("Hochbau", "Bauwesen", "Wirtschaftsingenieurwesen – Bauwesen", "Kulturtechnik und Wasserwirtschaft") saskaņā ar Būvinženierijas likumu (Ziviltechnikerengesetz, BGBl. No 156/1994)	1997/1998
Polska	Diplomi, ko izsniegušas Arhitektūras fakultātes: — Varšavas Tehnoloģijas universitātes Arhitektūras fakultāte Varšavā (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); arhitekta profesionālie nosaukumi: inženier architekt, magister nauk technicznych; inženier architekt; inženiera magistra architektury; magistra inženiera architektury; magistra inženiera architekta; magister inżynier architekt — (no 1945. gada līdz 1948. gadam nosaukumi: inženier architekt, magister nauk technicznych; no 1951. gada līdz 1956. gadam nosaukums: inženier architekt; no 1954. gada līdz 1957. gadam, 2. pakāpe, nosaukums: inženiera magistra architektury; no 1957. gada līdz 1959. gadam nosaukums: inženiera magistra architektury; no 1959. gada līdz 1964. gadam nosaukums: magistra inženiera architektury; no 1964. gada līdz 1982. gadam nosaukums: magistra inženiera architekta; no 1983. gada līdz 1990. gadam nosaukums: magister inżynier architekt; kopš 1991. gada nosaukums: magistra inženiera architekta), — Krakovas Tehnoloģijas universitātes Arhitektūras fakultāte Krakovā (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); arhitekta profesionālie nosaukumi: magister inżynier architekt (no 1945. gada līdz 1953. gadam Kalnrūpniecības un metalurģijas universitāte, Politehniskā arhitektūras fakultāte – Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury), — Vroclavas Tehnoloģijas universitātes Arhitektūras fakultāte Vroclavā (Politechnika Wroclawska, Wydział Architektury); arhitekta profesionālie nosaukumi: inženier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architekt; magister inżynier architekt	2006/2007

VALSTS	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Atsauces akadēmiskais gads
	— (no 1949. gada līdz 1964. gadam nosaukumi: inženier architekt, magister nauk technicznych; no 1956. gada līdz 1964. gadam nosaukums: magister inżynier architektury; kopš 1964. gada nosaukums: magister inżynier architekt), — Silēzijas Tehnoloģijas universitāte, Arhitektūras fakultāte Glivicē (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); arhitekta profesionālais nosaukums: inżynier architekt; magister inżynier architekt (no 1945. gada līdz 1955. gadam Inżynierijas un būvniecības fakultāte – Wydział Inżynieryjno-Budowlany, nosaukums: inżynier architekt; no 1961. gada līdz 1969. gadam Industriālās celtniecības un vispārējās inženierijas fakultāte – Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, nosaukums: magister inżynier architekt; no 1969. gada līdz 1976. gadam Būvzinženierijas un arhitektūras fakultāte – Wydział Budownictwa i Architektury, nosaukums: magister inżynier architekt; kopš 1977. gada Arhitektūras fakultāte – Wydział Architektury, nosaukums: magister inżynier architekt, un kopš 1995. gada nosaukums: inżynier architekt), — Poznaņas Tehnoloģijas universitāte, Arhitektūras fakultāte Poznaņā (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); arhitekta profesionālais nosaukums: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (no 1945. gada līdz 1955. gadam Inżynierijas skola, Arhitektūras fakultāte – Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, nosaukums: inżynier architektury; kopš 1978. gada nosaukums: magister inżynier architekt, un kopš 1999. gada nosaukums: inżynier architekt), — Gdaņskas Tehniskā universitāte, Arhitektūras fakultāte Gdaņskā (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); arhitekta profesionālais nosaukums: magister inżynier architekt (no 1945. gada līdz 1969. gadam Arhitektūras fakultāte – Wydział Architektury, no 1969. gada līdz 1971. gadam Būvzinženierijas un arhitektūras fakultāte – Wydział Budownictwa i Architektury, no 1971. gada līdz 1981. gadam Arhitektūras un pilsētplānošanas institūts – Instytut Architektury i Urbanistyki, kopš 1981. gada Arhitektūras fakultāte – Wydział Architektury), — Bjalostokas Tehniskā universitāte, Arhitektūras fakultāte Bjalostokā (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); arhitekta profesionālie nosaukumi: magister inżynier architekt (no 1975. gada līdz 1989. gadam Arhitektūras institūts – Instytut Architektury), Tehniskā universitāte Lodzā, Būvzinženierijas, arhitektūras un vides inženierijas fakultāte Lodzā (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); arhitekta profesionālie nosaukumi: inżynier architekt; magister inżynier architekt (no 1973. gada līdz 1993. gadam Būvzinženierijas un arhitektūras fakultāte – Wydział Budownictwa i Architektury, un kopš 1992. gada Būvzinženierijas, arhitektūras un vides inženierijas fakultāte – Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; nosaukums: no 1973. gada līdz 1978. gadam nosaukums: inżynier architekt, kopš 1978. gada nosaukums: magister inżynier architekt),	
Portugal	— diploms "diploma do curso especial de arquitectura", ko piešķirušas Tēlotājmākslas skolas Lisabonā un Porto — arhitekta diploms 'diploma de arquitecto', ko piešķirušas Tēlotājmākslas skolas Lisabonā un Porto — diploms "diploma do curso de arquitectura", ko piešķirušas Tēlotājmākslas augstskolas Lisabonā un Porto — diploms "diploma de licenciatura em arquitectura", ko piešķirusi Tēlotājmākslas augstskola Lisabonā — diploms "carta de curso de licenciatura em arquitectura", ko piešķirusi Lisabonas Tehniskā universitāte un Porto universitāte — universitātes diploms būvzinženijā (licenciatura em engenharia civil), ko piešķīris Lisabonas Tehniskās universitātes Tehniskais institūts — universitātes diploms būvzinženijā (licenciatura em engenharia civil), ko piešķirusi Porto universitātes Inženierijas (de Engenharia) fakultāte — universitātes diploms būvzinženijā (licenciatura em engenharia civil), ko piešķirusi Koimbras universitātes Zinātnes un tehnoloģijas fakultāte — universitātes diploms būvzinženijā, ražošanā (licenciatura em engenharia civil, produção), ko piešķirusi Minho universitāte	1987/1988
Slovenija	— "Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture / univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture" (universitātes diploms arhitektūrā), ko izsniegusi Arhitektūras fakultāte un kam pievienots likumīgi atzītas kompetentas iestādes arhitektūras nozarē izsniegts sertifikāts, piešķirot tiesības veikt darbību arhitektūras nozarē, — universitātes diploms, ko izsniegušas tehniskās fakultātes, piešķirot nosaukumu "univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.) / univerzitetna diplomirana inženirka", kam pievienots likumīgi atzītas kompetentas iestādes arhitektūras nozarē izsniegts sertifikāts, piešķirot tiesības veikt darbību arhitektūras nozarē	2006/2007

VALSTS	Kvalifikāciju apliecinājošais dokuments	Atsauces akadēmiskais gads
Slovēnija	— diploms "arhitektūras un ēku būvniecības" ("architektúra a pozemné staviteľstvo") studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskā universitāte (Slovenská vysoká škola technická) Bratislavā 1950. – 1952. gadā (nosaukums: Ing.), — diploms "arhitektūras" ("architektúra") studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Arhitektūras un ēku būvniecības fakultāte (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavā 1952. – 1960. gadā (nosaukums: Ing. arch.), — diploms "ēku būvniecības" ("pozemné staviteľstvo") studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Arhitektūras un ēku būvniecības fakultāte (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavā 1952. – 1960. gadā (nosaukums: Ing.), — diploms "arhitektūras" ("architektúra") studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Būvzinženierijas fakultāte (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavā 1961. – 1976. gadā (nosaukums: Ing. arch.), — diploms "ēku būvniecības" ("pozemné stavby") studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Būvzinženierijas fakultāte (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavā 1961. – 1976. gadā (nosaukums: Ing.), — diploms "arhitektūras" ("architektúra") studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Arhitektūras fakultāte (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavā kopš 1977. gada (nosaukums: Ing. arch.), — diploms "pilsētprojektēšanas" ("urbanizmus") studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Arhitektūras fakultāte (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavā kopš 1977. gada (nosaukums: Ing. arch.), — diploms "ēku būvniecības" ("pozemné stavby") studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Būvzinženierijas fakultāte (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavā 1977. – 1997. gadā (nosaukums: Ing.), — diploms "arhitektūras un ēku būvniecības" ("architektúra a pozemné staviteľstvo") studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Būvzinženierijas fakultāte (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavā kopš 1998. gada (nosaukums: Ing.), — diploms "ēku būvniecība – specializācija: arhitektūra" ("pozemné stavby – špecializácia: architektúra"), ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Būvzinženierijas fakultāte (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavā 2000. – 2001. gadā (nosaukums: Ing.), — diploms "ēku būvniecības un arhitektūras" ("pozemné stavby a architektúra") studiju nozarē, ko izsniegusi Slovākijas Tehniskās universitātes Būvzinženierijas fakultāte (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavā kopš 2001. gada (nosaukums: Ing.), — diploms "arhitektūras" ("architektúra") studiju nozarē, ko izsniegusi Tēlotājmākslas un dizaina akadēmija (Vysoká škola výtvarných umení) Bratislavā kopš 1969. gada (nosaukums: Akad. arch. līdz 1990. gadam; Mgr. 1990. – 1992. gadā; Mgr. arch. 1992. – 1996. gadā; Mgr. art. kopš 1997. gada), — diploms "ēku būvniecības" ("pozemné staviteľstvo") studiju nozarē, ko izsniegusi Tehniskās universitātes Būvzinženierijas fakultāte (Stavebná fakulta, Technická univerzita) Košicē 1981. – 1991. gadā (nosaukums: Ing.), Visiem šiem diplomiem jābūt pievienotam: — licences sertifikātam, ko izsniegusi Slovākijas Arhitektu palāta (Slovenská komora architektov) Bratislavā, bez nozares precizējuma vai arī "ēku būvniecības" ("pozemné stavby"), vai "zemes ierīcības" ("územné plánovanie") nozarē, — licences sertifikātam, ko izsniegusi Slovākijas Būvzinženieru palāta (Slovenská komora stavebných inžinierov) Bratislavā ēku būvniecības nozarē ("pozemné stavby")	2006/2007
Suomi/Finland	— diplomu, ko piešķirušas Tehnoloģijas universitāšu un Oulu universitātes arhitektūras nodaļas (arkkitehti/arkitekt) — diplomu, ko piešķirušas Tehnoloģijas institūti (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)	1997/1998
Sverige	— diplomu, ko izsniegusi Arhitektūras skola pie Karaliskā Tehnoloģijas institūta, Chalmers Tehnoloģijas institūts un Tehnoloģijas institūts pie Lundas universitātes (arkitekt, universitātes diploms arhitektūrā) — biedra sertifikāti "Svenska Arkitekters Riksförbund" (SAR), ja attiecīgās personas savu apmācību ir saņēmušas valstī, uz kuru attiecas šī direktīva	1997/1998

VALSTS	Kvalifikāciju apliecinošais dokuments	Atsauces akadēmiskais gads
United Kingdom	— kvalifikācija, kas piešķirta pēc sekojošu eksāmenu nokārtošanas: — Royal Institute of British Architects — arhitektūras skolas pie universitātēm, politehnikumiem, koledžām, akadēmijām, tehnoloģijas un mākslas skolām - ko uz 1985. gada 10. jūniju atzina Architects Registration Council of the United Kingdom /Apvienotās Karalistes Arhitektu reģistrācijas padome/, nolūkā veikt reģistrāciju (Architect) — sertifikāts, kas apliecina, ka attiecīgajai personai ir iegūtās tiesības lietot profesionālo nosaukumu "arhitekts" saskaņā ar 1931. gada Arhitektu reģistrācijas likuma 6. sadaļas 1. panta a) punktu, 6. sadaļas 1. panta b) punktu vai 6. sadaļas 1. pantu (Architect) — sertifikāts, kas apliecina, ka attiecīgajai personai ir iegūtās tiesības lietot profesionālo nosaukumu "arhitekts" saskaņā ar 1938. gada Arhitektu reģistrācijas likuma 2. sadaļu (Architect)	1987/1988

VII PIELIKUMS

Dokumenti un sertifikāti, ko iespējams prasīt saskaņā ar 50. panta 1. punktu**1. Dokumenti**

- a) Attiecīgās personas pilsonību apliecinošs dokuments.
- b) Attiecīgās personas profesionālās kompetences atestācijas vai kvalifikāciju apliecinošie dokumenti, kas dod iespēju pretendēt uz konkrēto profesiju, kā arī profesionālās pieredzes atestācijas kopijas, kur tas nepieciešams.

Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var uzaicināt pretendentu sniegt informāciju attiecībā uz viņa apmācību tādā apmērā, kādā tas ir nepieciešams, lai noteiktu iespējamās būtiskās atšķirības no nepieciešamās profesionālās izglītības, kā noteikts 14. pantā. Ja pretendents nav iespējams sniegt šādu informāciju, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes vērsas izcelsmes dalībvalsts kontaktpunktā, kompetentajā iestādē vai kādā citā atbilstošā iestādē.

- c) Gadījumos, kas minēti 16. pantā - sertifikāts attiecībā uz profesionālās darbības raksturu un ilgumu, ko izsniegusi kompetentā iestāde vai struktūra izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks ieradies.
- d) Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde prasa no personām, kas vēlas veikt darbību reglamentētā profesijā, apliecinājumu, ka viņu raksturojums vai reputācija ir laba vai viņi nav pasludināti par bankrotējušiem, vai arī atliek vai noliedz darbu šajā profesijā smaga amatspārkāpuma vai krimināla pārkāpuma dēļ, tad dalībvalsts akceptē kā pietiekamu apliecinājumu attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem, kas vēlas nodarboties ar šo profesiju uzņēmējas valsts teritorijā, uzrādīt dokumentus, ko izsniegušas kompetentās iestādes izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks ieradies, tādējādi apliecinot, ka šīs prasības ir ievērotas. Šīm iestādēm ir pienākums sniegt nepieciešamos dokumentus divu mēnešu laikā.

Ja kompetentās iestādes izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks ieradies, neizsniedz šā punkta pirmajā daļā minētos dokumentus, tādus dšādus okumentus var aizstāt ar zvērestu apliecināts paziņojums vai – dalībvalstīs, kurās nav paredzēts ar zvērestu apliecināts paziņojums – oficiāls paziņojums, ko attiecīgā persona sniedz tiesu vai administratīvajai iestādei vai - atbilstošos gadījumos - notāram vai kvalificētai profesionālajai organizācijai izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks ieradies; šāda iestāde vai notārs izsniedz rakstisku apliecinājumu ar zvērestu apliecinātā paziņojuma vai oficiālā paziņojuma autentiskumam.

- e) Ja uzņēmēja dalībvalsts no saviem pilsoņiem, kas vēlas uzņemties reglamentētu profesiju, prasa dokumentu attiecībā uz pretendenta fizisko vai garīgo veselību, tad dalībvalsts akceptē kā minētā pietiekamu apliecinājumu tāda dokumenta iesniegšanu, kāds tiek prasīts izcelsmes dalībvalstī. Ja izcelsmes dalībvalsts šādu dokumentu neizsniedz, uzņēmēja dalībvalsts akceptē apliecinājumu, ko izsniegusi šīs valsts kompetentā iestāde. Šajā gadījumā izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm jāiesniedz prasītais dokuments divu mēnešu laikā.
- f) Ja uzņēmēja dalībvalsts no saviem pilsoņiem, kas vēlas uzņemties reglamentētu profesiju, sniegt:
- pretendenta finansiālā stāvokļa apliecinājumu,
 - apliecinājumu, ka pretendents ir apdrošinājies pret finansiāla rakstura risku, kādu rada viņa profesionālā atbildība saskaņā ar uzņēmējā dalībvalstī spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem un regulām, ņemot vērā apdrošināšanas segumu termiņu un apjomu,
- šī dalībvalsts akceptē kā pietiekamu apliecinājumu atzinumu, ko izsniegušas citas dalībvalsts bankas un apdrošināšanas uzņēmumi.

2. Sertifikāti

Lai sekmētu šīs direktīvas III sadaļas III nodaļas piemērošanu, dalībvalstis var noteikt, ka personai, kura atbilst minimālajām apmācības prasībām, papildus kvalifikāciju apliecinošajam dokumentam jāiesniedz savas izcelsmes valsts kompetento iestāžu izsniegts sertifikāts, kas apliecina, ka šīs kvalifikāciju apliecinošais dokuments atbilst šīs direktīvas prasībām.

PAZIŅOJUMS PAR PADOMES APSVĒRUMIEM

I. IEVADS

1. 2002. gada 7. martā Komisija iesniedza priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par profesionālās kvalifikācijas atzīšanu ⁽¹⁾, kas balstīts uz EK dibināšanas līguma 40. pantu, 47. panta 1. punktu, 2. punkta pirmo un trešo teikumu un 55. pantu.
2. Ekonomikas un sociālo lietu komiteja sniedza savu atzinumu 2002. gada 18. septembrī. ⁽²⁾
3. Eiropas Parlaments iesniedza atzinumu pēc pirmā lasījuma 2004. gada 11. februārī ⁽³⁾.
4. Komisija iesniedza grozīto priekšlikumu 2004. gada 20. aprīlī ⁽⁴⁾.
5. 2004. gada 21. decembrī Padome pieņēma kopēju nostāju saskaņā ar EK Dibināšanas līguma 251. pantu.

II. MĒRĶI

6. Priekšlikuma galvenais mērķis ir konsolidācija un vienkāršošana. Tas tiecas konsolidēt vienā direktīvā divpadsmit “nozaru” direktīvas par ārstiem, vispārējās aprūpes māsām, zobārstiem, veterinārārstiem, vecmātēm, farmaceitiem un arhitektiem, kā arī trīs “vispārējās sistēmas” direktīvas, lai noteiktu vienkāršākus un skaidrākus noteikumus attiecīgajām profesijām. Atstājot spēkā galvenos nosacījumus un garantijas, tas vienkāršo struktūru un uzlabo sistēmas darbību. Tas tāpat nosaka vienkāršākus noteikumus pārrobežu pakalpojumu sniegšanai nekā direktīvas, kas piemērojamas brīvībai veikt uzņēmējdarbību, lai veicinātu turpmāko darba un pakalpojumu tirgus elastīgumu. Administratīvo vienkāršošanu cenšas panākt, aizvietojot pastāvošo komiteju virkni ar vienu vienīgu regulatīvo komiteju. Priekšlikums satur arī virkni noteikumu, kas attiecas uz paplašinātu sadarbību starp valstu pārvaldes iestādēm, kā arī ar Komisiju, lai sniegtu informāciju un konsultācijas pilsoņiem un risinātu problēmas.

III. KOPĒJĀ NOSTĀJA

I sadaļa – Vispārēji noteikumi

7. 2. panta 2. punktā Padome aizvietoja terminu “reglamentētā profesionālā darbība” ar “reglamentētā profesija 3. panta 1. punkta (a) apakšpunkta izpratnē”, tā kā iepriekšējais termins, atšķirībā no pēdējā, nav definēts 3. pantā.
8. Lai noskaidrotu attiecības starp šo direktīvu un citām direktīvām, izņemot tās, kuras tiek atceltas ar priekšlikuma 57. pantu (kopējās nostājas 61. pants) ⁽⁵⁾, Padome 2. pantā iekļāva jaunu 3. punktu, un jaunu apsvērumu (kopējās nostājas 37. apsvērums).
9. Eiropas Parlaments ir ierosinājis jaunu 2.a punktu 2. pantā, ar kuru notāri netiktu iekļauti šīs direktīvas darbības jomā. Padome nepieņēma šo grozījumu dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā.

⁽¹⁾ OV C 181E, 30.07.2002., 183. lpp.

⁽²⁾ OV C 61, 14.03.2003., 67. lpp.

⁽³⁾ OV C 97 E, 22.4.2004., 231. lpp.

⁽⁴⁾ COM(2004) 317 - 8722/04

⁽⁵⁾ Kopējā nostājā izmantota nepārtraukta numerācija. Gadījumos, ja tās rezultātā apsvērumu, pantu un/vai punktu numuri kopējā nostājā un Komisijas priekšlikumā ir atšķirīgi, šajā dokumentā min gan numurs Kopienas priekšlikumā, gan arī kopējā nostājā.

Šajā kontekstā Padome akceptēja Eiropas Parlamenta 31.grozījuma būtību 31. apsvērumā (kopējās nostājas 36. apsvērums), tā formulējumu pielāgojot EK dibināšanas līguma 45. panta izteiksmei. Turklāt, Padome uzskata par lieku paziņot, ka šī direktīva neietekmē Līguma noteikumu piemērošanu (45. pants un 39. panta 4. punkts), un tādēļ dzēsa šo paziņojumu no šī apsvēruma. Padome tāpat uzskata, ka atsauce uz veselības un patērētāju aizsardzību ir izsakāma *atsevišķā apsvērumā* (kopējās nostājas 38. apsvērums).

10. Eiropas Parlaments piedāvāja *jaunu 2.a pantu*, kurš paplašinātu direktīvas darbības jomu, ietverot trešo valstu pilsoņus (36. grozījums). Padome nepieņēma šo grozījumu dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā. Līdzīgu iemeslu dēļ Padome ierobežoja 2. panta 2. punkta piemērošanas jomu uz "dalībvalstu pilsoņiem".
11. 3. panta 1. punktā Padome pievienoja papildus definīcijas no (d) līdz (h), pārņemot definīcijas, kuras jau izmanto spēkā esošajās direktīvās. Līdzīgi tam, Padome pievienoja precizējumu 3. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 2. punktam, izmantojot formulējumu no Direktīvas 92/51/EEK 1. panta.
12. Eiropas Parlaments piedāvāja pievienot 3. panta 1. punktam "brīvo profesiju" definīciju (37. grozījums). Padome nepieņēma šo grozījumu dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā.
13. Eiropas Parlaments piedāvāja papildinājumu 3. panta 3. punktam (38. grozījums). Padome piekrit Komisijai, ka šis papildinājums ir lieks, un tādēļ to nepieņēma.
14. Eiropas Parlaments piedāvāja 4. panta 1. punktā atsaukt ne tikai uz tiesībām, bet arī uz pienākumiem (39. grozījums). Komisija grozītajā priekšlikumā atbalsta šo papildinājumu pēc būtības, tomēr dodot priekšroku Direktīvu 89/48/EEK un 92/51/EEK terminoloģijas izmantošanai ("tādi paši nosacījumi"). Šajā jautājumā Padome piekrita Komisijai.
15. Komisijas priekšlikuma 4. panta 3. punkts attiecas uz situāciju, kad profesija, kurā pretendents ir kvalificēts piederības dalībvalstī, ir autonoma profesionāla aktivitāte, kas attiecas uz plašāku aktivitāšu jomu uzņēmējā dalībvalstī; tas pieprasa, lai pretendenta kvalifikācijas atzīšana nodrošinātu viņam pieeju tikai šai aktivitātei uzņēmējā dalībvalstī, ja atšķirība ir pārāk liela, to varētu segt ar kompensācijas līdzekļi saskaņā ar 14. pantu. Padome ir pret dalībvalstu pienākumu nodrošināt daļēju pieeju profesijai šādā veidā, un tādēļ tā svītvoja šo noteikumu. Sekojoši, Eiropas Parlamenta piedāvātie grozījumi 4. panta 3. punktam (41.un 139. grozījums) vairs nav vajadzīgi. Padome tāpat dzēsa 48. panta 1. punkta otro daļu kā lieku, neesot 4. panta 3. punktam (tas atbilst Eiropas Parlamenta 112. grozījumam).

II sadaļa – Brīva pakalpojumu sniegšana

16. spēkā esošās "vispārējās sistēmas" direktīvas neietver īpašus noteikumus par nosacījumiem, kas piemērojami pārrobežu pakalpojumu sniegšanai. Komisijas priekšlikuma II sadaļas mērķis ir paredzēt noteikumus, kas skaidri nosaka, ka īslaicīgai un gadījuma rakstura pārrobežu pakalpojumu sniegšanai ir jāpiemēro mazāk apgrūtināši nosacījumi, nekā attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, saskaņā ar Tiesas juridisko praksi. Padome, piekritot šim mērķim, veica virkni izmaiņu, kuru mērķis galvenokārt ir labāk līdzsvarot, no vienas puses, īslaicīgas un gadījuma rakstura pārrobežu pakalpojumu sniegšanas atvieglošanu, un, no otras puses, stingru sabiedrības veselības un drošības un patērētāju aizsardzības nodrošināšanu. Šīs izmaiņas sīkāk paskaidrotas tālāk.

17. Komisija 5. *panta* 2. *punktā* piedāvāja pieņemumu, ka īslaicīgai un gadījuma rakstura pārrobežu pakalpojumu sniegšanai nevajadzētu pārsniegt sešpadsmit nedēļas gadā. Eiropas Parlaments (45. un 4. grozījums) piedāvāja atcelt šo pieņemumu. Padome piekrīt Eiropas Parlamentam, ka vienots laika kritērijs nebūtu piemērojams visām profesijām un visiem apstākļiem, un tādēļ izvēlējas noteikumu, ka to, vai pārrobežu pakalpojumu sniegšana ir īslaicīga vai gadījuma rakstura, nosaka atsevišķi katram gadījumam, īpaši saistībā ar to ilgumu, biežumu, regularitāti un pastāvību. 5. *apsvērums* tāpat ir attiecīgi pielāgots.
18. Priekšlikuma 5. *panta* 1. *punkta* (b) *apakšpunkts* satur nosacījumu, lai pakalpojumu sniedzējs būtu nodarbojies ar profesiju vismaz divus gadus reģistrācijas dalībvalstī gadījumos, kad šī profesija reģistrācijas dalībvalstī nav regulēta. Padome uzskata, ka patērētāju aizsardzības interesēs šim divu gadu laikposmam būtu jāiekļaujas pēdējos desmit gados pirms pakalpojuma sniegšanas. Tā tāpat uzskata, ka prasību par diviem gadiem nevajadzētu pielietot gadījumos, kad, lai arī pati profesija netiek regulēta reģistrācijas dalībvalstī, tomēr izglītība un apmācība, kas noved pie šīs profesijas, tiek regulētas.
19. Padome uzskata, ka, ja īslaicīga vai gadījuma rakstura pakalpojumu sniegšana pieprasa pakalpojumu sniedzēja fizisku klātbūtni uzņēmējā dalībvalstī, patērētāju aizsardzības un drošības interesēs viņam jāievēro atsevišķi šīs dalībvalsts disciplinārie noteikumi. Proporcionalitātes labad kopējās nostājas 5. *panta* 3. *punkts* un saistītais *apsvērums* (kopējās nostājas 8. *apsvērums*) ierobežo piemērojamos disciplināros noteikumus, kam ir jābūt stingri atbilstošiem.
20. Saskaņā ar priekšlikuma 6. *panta* (a) *punktu* īslaicīgu un gadījuma rakstura pakalpojumu sniedzēji tiek atbrīvoti no prasībām, kas ir saistītas ar pilnvarojumu, reģistrāciju vai līdzdalību profesionālā organizācijā vai institūcijā uzņēmējā dalībvalstī. Lai atvieglotu uzņēmējas dalībvalsts disciplināro noteikumu piemērošanu, ja tas ir nepieciešams (sk. 19. *punktu*), Padome ir pievienojusi noteikumu par iespēju dalībvalstij atkāpties no šī atbrīvojuma, piešķirot vai nu automātisku pagaidu reģistrāciju, vai *pro forma* līdzdalību šādā organizācijā vai institūcijā. Šī atkāpe tāpat balstās uz Eiropas Parlamenta 141. un 5. grozījumu, ar nosacījumu, ka šāda reģistrācija vai dalība nekādā veidā neaizkavē vai nesarežģī pakalpojumu sniegšanu un nepieprasa nekādas papildus izmaksas pakalpojumu sniedzējam. Ņemot vērā šo vispārējo atkāpi, Padome neuzskata par nepieciešamu noteikt specifiskāku atkāpi no 6. *panta* tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuriem ir jāievēro īpašs profesionālās atbildības režīms, kā to piedāvājis Eiropas Parlaments 189. un 143. grozījumā.
21. Saskaņā ar Komisijas priekšlikuma 7. *pantu*, pakalpojumu sniedzējam, kurš pārvietojas uz uzņēmēju dalībvalsti, lai sniegtu īslaicīgus vai gadījuma rakstura pakalpojumus, būtu iepriekš jāinformē reģistrācijas dalībvalsts kontaktpunkts. Eiropas Parlaments ierosināja (50. grozījums), ka viņam būtu jāinformē kompetentās iestādes gan reģistrācijas dalībvalstī, gan uzņēmējā dalībvalstī, kā arī uzliekot pienākumus reģistrācijas valsts kompetentajām iestādēm. Kopējā nostājā Padome pauž uzskatu, ka ir lietderīgi informēt kompetento uzņēmējas dalībvalsts iestādi, kurai būtu jāzina, ka pakalpojumu sniedzējs sniedz pakalpojumus tās teritorijā; pieprasīt, lai pakalpojuma sniedzējs informētu abas dalībvalstis, un noteikt papildus administratīvos pienākumus reģistrācijas dalībvalsts kompetentajai iestādei (kā to ierosināja Eiropas Parlaments) būtu pretrunā ar mērķi atvieglot pārrobežu pakalpojumu sniegšanu. Turklāt Padome uzskata, ka pakalpojumu sniedzējam vajadzētu iesniegt atbilstošu deklarāciju tikai tad, ja to pieprasa uzņēmēja dalībvalsts, un šo deklarāciju var pieprasīt tikai pirmajā reizē, kad pakalpojumu sniedzējs pārvietojas uz uzņēmēja dalībvalsti, lai sniegtu pakalpojumu, un pēc tam reizi gadā, ja viņš tajā gadā ir iecerējis sniegt šādus pakalpojumus uzņēmēju dalībvalstī (kopējās nostājas 7. *panta* 1. *punkts*). Padome tāpat ieviesa iespēju dalībvalstīm pieprasīt, lai deklarācijai tiktu pievienots ierobežots dokumentu skaits (kopējās nostājas 7. *panta* 2. *punkts* un 7. *apsvērums*).

22. Padome uzskata, ka noteikums par profesionālo titulu, saskaņā ar kuru ir jāsniedz īslaicīgi un gadījuma rakstura pārrobežu pakalpojumi, ir iekļaujams 7. pantā, nevis 5. panta 3. punktā, ka to piedāvāja Komisija. Tādēļ kopējā nostājā tas ir iekļauts 7. panta 3. punktā. Turklāt, divos atsevišķos gadījumos Padome atkāpās no vispārējā principa, ka šādus pakalpojumus jāsniedz saskaņā ar reģistrācijas valsts profesionālo titulu: tos jāsniedz saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts profesionālo titulu gadījumos, kuri noteikti kopējās nostājas 7. panta 3. punkta pēdējā teikumā un 7. panta 4. punkta pēdējā daļā.
23. Padome ieviesusi iespēju pārbaudīt īslaicīgu un gadījuma rakstura pārrobežu pakalpojumu sniedzēja profesionālo kvalifikāciju pirms tam, kad tiek sniegti pirmie pakalpojumi, šādos gadījumos: regulētu profesiju gadījumā, kam ir ietekme uz sabiedrības veselību vai drošību un kas neizmanto automātiskas atzīšanas priekšrocību saskaņā ar III sadaļas III nodaļu; tikai tad, kad pārbaudes nolūks ir izvairīties no smaga kaitējuma pakalpojuma saņēmēja veselībai vai drošībai pakalpojuma sniedzēja profesionālās kvalifikācijas trūkuma dēļ, un kad tas nepārsniedz šajā nolūkā nepieciešamo (kopējās nostājas 7. panta 4. punkts un 6. apsvērums).
24. No dokumentiem, kurus uzņēmēja dalībvalsts var pieprasīt no reģistrācijas dalībvalsts saskaņā ar 8. pantu, Padome svītroja pakalpojumu sniedzēja valstiskās piederības apliecinājuma dokumentu, kā arī apliecinājumu, ka viņš atbilst 5. panta 1. punkta (b) apakšpunkta prasībām, tā kā tie ir dokumenti, kurus var pieprasīt no paša pakalpojumu sniedzēja saskaņā ar kopējās nostājas 7. panta 2. punkta (a) un (d) apakšpunktu. No otras puses, pakalpojuma saņēmēja veselības aizsardzības un drošības interesēs, Padome papildus noteica iespēju uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm pieprasīt no reģistrācijas dalībvalsts iestādēm jebkura veida informāciju par jebkādu profesionāla rakstura disciplināru vai soda sankciju neesamību (kopējās nostājas 8. panta 1. punkts). Papildus tam, tā paša iemesla dēļ, Padome pievienoja noteikumu par informācijas apmaiņu saistībā ar sūdzību, kas iesniegta pret pakalpojumu sniedzēju (kopējās nostājas 8. panta 2. punkts).
25. Padome uzskata, ka, pieprasot dalībvalstīm, lai tās liktu pakalpojumu sniedzējiem nodrošināt pakalpojumu saņēmēju ar visu informāciju, kas noteikta 9. pantā, tas visos gadījumos nevajadzīgi administratīvi noslogotu gan dalībvalstis, gan arī pakalpojumu sniedzēju. Tādēļ Padome dod iespēju dalībvalstīm pieprasīt no pakalpojumu sniedzēja jebkādas vai visus uzskaitītos informatīvos dokumentus, un ir izslēgusi no šīs iespējas gadījumus, kuros pakalpojumi tiek sniegti saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts profesionālo titulu. Padome svītroja no saraksta dokumentu par reģistrācijas valstī piemērojamajiem profesionālajiem noteikumiem kā nevajadzīgu (Komisijas priekšlikuma 9. panta (e) punkts). Tā pievienoja dokumentu par apdrošināšanas segumu vai citiem personiskas vai kolektīvas aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz profesionālo atbildību (kopējās nostājas 9. panta (f) punkts), sekojot daļai no Eiropas Parlamenta 53. grozījuma.
26. Eiropas Parlaments ierosināja jaunu 9.a pantu, izņemot obligāto revīziju no II sadaļas darbības jomas (55. grozījums). Pieņemot šo grozījumu pēc būtības, Komisija grozītajā priekšlikuma uzskata, ka būtu jāpielieto vispārīgāks formulējums, lai aptvertu visas profesijas, kuras reglamentē specifiski tiesību akti un nākotnes tiesību aktus. Padome piekrīt Komisijai, ka būtu jāņem vērā šis grozījums, izmantojot formulējumu "Neierobežojot Kopienas tiesību specifiskus noteikumus..." 5. panta 1. punkta sākumā.

III sadaļa, I nodaļa – brīvība veikt uzņēmējdarbību - Vispārējā apmācības apliecinājuma atzīšanas sistēma

27. Komisijas priekšlikuma 10. pants papildus paplašina vispārējo sistēmu, piemērojot to uz visiem gadījumiem, kuriem nav piemērojama automātiska atzīšana, pamatojoties uz profesionālo pieredzi vai uz apmācību nosacījumu minimuma saskaņošanu. Padome uzskata, ka šis paplašinājums sniežas pārāk tālu; tās skatījumā, vispārējā sistēma būtu jāpiemēro tikai profesijām, kuras neietilpst III sadaļas II un III nodaļas darbības sfērā, kā arī īpašiem gadījumiem, kas uzskaitīti kopējās pozīcijas

10. *panta (a) līdz (g) punktos*, kad pretendents, kas pieder profesijai, kura ietilpst šo nodaļu darbības sfērā, īpašu un izņēmuma iemeslu dēļ neatbilst šo nodaļu noteikumiem. Uzskaitītie gadījumi attiecas uz situācijām, kuras pašlaik atbilst Līguma darbības jomai, kā interpretēja Eiropas Kopienų Tiesa, un uz situācijām, kurām piemērojami specifiski lēmumi saskaņā ar spēkā esošajām direktīvām. Attiecīgi Padome pieņēma Komisijas priekšlikuma 10. *apsvērumu* (kopējās pozīcijas 14. *apsvērums*).
28. Komisijas priekšlikuma 11. *pants* nosaka piecus profesionālās kvalifikācijas līmeņus. Padome uzskata par piemērotāku nevis ieviest piekto līmeni, bet paturēt četrus līmeņus, kā noteikts spēkā esošajās direktīvās, kopā ar savienošanas pasākumiem, kas noteikti kopējās nostājas 13. *panta* 3. *punkts*. Tādēļ Padome svītvoja Komisijas priekšlikuma 11. *panta* 6. *punktu* un attiecīgi pieņēma citus noteikumus.
29. Eiropas Parlaments piedāvāja (192., 193., 216. un 217. grozījums) precizējumus 11. *panta* 2., 3., 5. un 6. *punktam*, kas atbilst *acquis*. Komisija grozītajā priekšlikumā pieņēma šos precizējumus kā pārstrādājamus. Arī Padome tos pieņēma kā pārstrādājamus un kā saskaņojamus ar Padomes nostāju, kas paskaidrota iepriekšminētajā 28. punktā.
30. Padome nepieņēma Eiropas Parlamenta 57. un 218. grozījumu 11. *pantam* to iemeslu dēļ, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā.
31. Padome kopējās nostājas 11. *panta* 4. *punktā* un 13. *panta* 2. *punktā* pievienoja iespēju atjaunot sarakstus II un III pielikumā saskaņā ar "komitoloģijas" procedūru.
32. Padome nepieņēma Eiropas Parlamenta priekšlikumu *jaunam* 12.a *pantam* (59. grozījums) to iemeslu dēļ, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā.
33. Padome nepieņēma Eiropas Parlamenta ierosināto grozījumu 13. *panta* 1. daļai un tā priekšlikumu *jaunam* 1.a *punktam* (60. grozījums) to iemeslu dēļ, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā.
34. Padome piekrīt Komisijas grozītajā priekšlikumā minētajam, ka Eiropas Parlamenta ierosinātais *jauns* 2.a *punkts* (62. grozījums) nav nepieciešams, ņemot vērā VII pielikumu.
35. Eiropas Parlaments ierosināja virkni grozījumu, kas saistīti ar kvalifikāciju, kas iegūta, pamatojoties uz franšīzes izglītības (63., 214., 8. un 10. grozījums saistībā ar 13. *panta* 2.b un 2.c *punktu* un 7.a un 7.c *apsvērumu*). Padome neakceptēja 214. un 10. grozījumu saskaņā ar iemesliem, kurus Komisija min grozītajā priekšlikumā. Padome tāpat neuzskata par nepieciešamu veikt papildinājumus, kurus ierosina 63. un 8. grozījumā. Tomēr Padome uzskata par nepieciešamu noteikt, attiecībā uz kvalifikāciju, kas iegūta, pamatojoties uz franšīzes izglītības, ka, pamatotu šaubu gadījumā, uzņēmēja dalībvalsts ar tās dalībvalsts kompetento iestādi, kurā ir iegūta kvalifikācija, ir tiesīga pārbaudīt, vai izglītības iestāde, kas atrodas dalībvalstī, kurā ir iegūta kvalifikācija, ir formāli sertificējusi to daļu no apmācības, kas iegūta iestādē citā dalībvalstī, vai izsniegtais apliecinājums par formālo kvalifikāciju ir tāds pats, kāds būtu izsniegts, ja kurss būtu pilnībā iziets dalībvalstī, kurā kvalifikācija ir iegūta, un vai apliecinājums par formālo kvalifikāciju dod tās pašas profesionālās tiesības pēdējās minētās dalībvalsts teritorijā. Padome uzskata, ka šo noteikumu ir piemēroti izteikt Komisijas priekšlikuma 46. *pantā*, kas skar dokumentus un informāciju, kuru var pieprasīt no kompetentajām iestādēm (Padomes kopējās nostājas 50. *panta* 2. *punkts*).
36. Padome pievienoja *jaunu punktu* 14. *pantam* (Padomes kopējās nostājas 14. *panta* 3. *punkts*), saskaņā ar kuru uzņēmējai dalībvalstij, nevis pretendētājam, dod iespēju izvēlēties, kāds kompensācijas līdzeklis piemērojams gadījumos, kas saistīti ar valsts likumdošanas pārzināšanu, un noteiktos īpašos gadījumos, kas atbilst 10. *panta* (a), (b), (c), (d), (f) un (g) *punktam* (sk. iepriekš minēto 27. *punktu*).

37. 14. *panta* 1. un 2. *punktā* Padome nepieņēma Eiropas Parlamenta 64. grozījumu un daļēji 151. grozījumu, kas attiecas uz klusējošo piekrišanu, to iemeslu dēļ, kurus Komisija min grozītajā priekšlikumā. Padome tāpat uzskata par lieku to 151. grozījuma daļu, kas attiecas uz “pamatotiem un būtiskiem iemesliem”, ņemot vērā tajā pašā apakšpunktā izteikto prasību “sniegt pietiekamu pamatojumu”. Padome uzskata, ka atlikusī 151. grozījuma daļa radītu neskaidrību, un tādēļ to nepieņēma.
38. Padome konstatējusi, ka jāizdara vairāki grozījumi 15. *pantā* un pievienotajā 9. *apsvērumā* (Padomes kopējās nostājas 13. *apsvērums*), kas attiecas uz kopējām platformām. Pirmkārt Padome uzskata par piemērotu šo pantu sākt ar sīkāku termina “kopējās platformas” definīciju nekā to, ko ieteikusi Komisija (kopējās nostājas 15. *panta* 1. *punkts*). Padome uzskata, ka nebūtu lietderīgi paredzēt kopējas platformas, kas attiecas tikai uz dažām dalībvalstīm, un tāpēc kopējai platformai, ko atzīst par piemērotu izskatīšanai šā *panta* nozīmē, jāattiecas uz vismaz divām trešdaļām Eiropas Savienības dalībvalstu, tostarp visām dalībvalstīm, kas reglamentē attiecīgo profesiju. Apsvērumam ir pievienots informatīvs, neizsmeļošs to iespējamo kritēriju saraksts, ko iekļauj kopējā platformā.

Padome uzskata, ka jāprecizē attiecīgo profesionālo apvienību, dalībvalstu un Komisijas loma attiecībā uz kopējām platformām. Šajā sakarā Padome ir skaidri norādījusi, ka:

- ne tikai profesionālās apvienības, bet arī dalībvalstis Komisijai drīkst sniegt kopējās platformas (kopējās nostājas 15. *panta* 2. *punkts*),
- Komisijai būtu jākonsultējas ar dalībvalstīm, pirms tā izlemj, vai kāds kopējās platformas projekts veicinātu profesionālo kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu (kopējās nostājas 15. *panta* 2. *punkts*),
- šis pants neietekmē dalībvalstu kompetenci pieņemt lēmumu par profesionālo kvalifikāciju, kāda nepieciešama, lai nodarbotos ar profesijām savā teritorijā, kā arī par savu izglītības un profesionālās apmācības sistēmu saturu un organizāciju (kopējās nostājas 15. *panta* 4. *punkts*).

Padome ir arī pievienojusi prasību, ka profesionālām apvienībām, kas sniedz kopējo platformu projektus, jābūt reprezentatīvām gan valsts, gan Eiropas līmenī (kopējās nostājas 15. *panta* 2. *punkts* un 13. *apsvērums*). Turklāt Padome ir pievienojusi klauzulu par šā *panta* pārskatīšanu trīs gadus pēc transponēšanas dienas (kopējās nostājas 15. *panta* 6. *punkts*).

Daudzi Padomes skaidrojumi 15. *pantā* sakrīt ar Eiropas Parlamenta 68., 70., 12. un 185. grozījuma ieteikumu būtību. No otras puses, Padome nav pieņēmusi Eiropas Parlamenta 188. grozījumu dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā.

III sadaļa, II nodaļa – Profesionālas pieredzes atzīšana

39. Komisija ierosināja vienkāršot Direktīvas 1999/42/EK 4. pantu un A pielikumu, samazinot paredzēto darbību kategoriju skaitu no sešām uz divām (Komisijas priekšlikuma 16. līdz 19. *pants* un IV *pielikums*). Padome piekrīt, ka ir vēlams samazināt darbību kategoriju skaitu, bet uzskata, ka skaits jāsamazina uz trim, nevis divām. Attiecīgi Padome ir sadalījusi Komisijas priekšlikuma 17. *pantu* divos atsevišķos pantos (kopējās nostājas 17. un 18. *pants*) un pārkārtojusi divus IV *pielikuma* sarakstus trijos sarakstos.

Padome ir pieņēmusi Eiropas Parlamenta priekšlikumu (207. grozījums) 17. *panta* 1. *punkta* (a) apakšpunktā aizstāt vārdus “pieci gadi” ar vārdiem “seši gadi”, bet tikai attiecībā uz darbībām, uz ko attiecas kopējās nostājas 17. *pants*; tā nav pieņēmusi šo maiņu attiecībā uz darbībām, uz ko attiecas kopējās nostājas 18. *pants* dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā. Dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā, Padome arī nav pieņēmusi Eiropas Parlamenta 207. grozījuma daļu, kas attiecas uz jaunu 17. *panta* 1. *punkta* (da) apakšpunktu.

40. Lai atbilstu Tiesas praksei, kas prasa īstenošanas pilnvarām, ko likumdevējs piešķir Komisijai, būt pietiekami skaidrām, ciktāl tām skaidri jānosaka pilnvaru robežas, Padome priekšlikuma 19. *pantā* (kopējās nostājas 20. pants) noteikusi, ka IV pielikuma darbību sarakstu grozījuma mērķim, izmantojot "komitoloģijas" procedūru, jābūt "nomenklatūras atjaunināšana un precizēšana, ar noteikumu, ka nemaina darbības, kas saistītas ar atsevišķām kategorijām" (¹).

III sadaļā, III nodaļā – Atzīšana, pamatojoties uz apmācību nosacījumu minimuma saskaņošanu

41. Padome ir pieņēmusi Eiropas Parlamenta 80., 88., 90., 93., 95., 97. un 161. grozījuma priekšlikumus pārvietot to zināšanās un iemaņu sarakstus, kas vajadzīgas darbībai III sadaļas III nodaļā minētās profesijās, no V pielikuma 5.1.1., 5.2.1., 5.3.1., 5.4.1, 5.5.1. un 5.6.1. *punkta* uz direktīvas galveno daļu. Padome šos sarakstus ir iekļāvusi priekšlikuma 22., 29., 32., 35., 36. un 40. *pantā* (kopējās nostājas 24. *panta* 3. punkts, 31. *panta* 6. punkts, 34. *panta* 3. punkts, 38. *panta* 3. punkts, 40. *panta* 3. punkts un 44. *panta* 3. punkts), nevis izveidojusi jaunus pantus. Tomēr dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā, Padome nav pieņēmusi Eiropas Parlamenta 154. grozījuma priekšlikumu no 20. *panta* 5. *punkta* (kopējās nostājas 21. *panta* 6. punkts) svītrot iespēju šos sarakstus atjaunināt, izmantojot "komitoloģijas" procedūru. Konsekvences labad Padome ir arī pārvietojusi arhitektu zināšanu un iemaņu sarakstu no V pielikuma 5.7.1. *punkta* uz priekšlikuma 42. *pantu* (kopējās nostājas 46. *panta* 1. punkts).
42. Padome ir arī pieņēmusi Eiropas Parlamenta 96. un 162. grozījumu, kas pārvieto vecmāšu un farmaceitu profesionālo darbību sarakstu no V pielikuma 5.5.3. un 5.6.3. *punkta* uz priekšlikuma 38. un 41. *pantu* (kopējās nostājas 42. *panta* 2. punkts un 45. *panta* 2. punkts).
43. Dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā, Padome nav pieņēmusi Eiropas Parlamenta 153. un 128. grozījumu, kurā paredzēts priekšlikuma 20. *pantā* un V pielikuma jaunajā 5.a *punktā* pievienot noteikumus attiecībā uz psihoterapeitiem.
44. Eiropas Parlaments 75. grozījumā ir ierosinājis grozīt priekšlikuma 20. *panta* 6. *punktu* tā, ka, ja dalībvalsts pieņem noteikumus attiecībā uz kvalifikācijas apliecinājuma dokumentu izsniegšanu III sadaļas III nodaļas minētajās jomās, šai dalībvalstij būtu jāziņo ne tikai Komisijai, bet arī pārējām dalībvalstīm. Dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā, Padome pieņem šo grozījumu, ciktāl tas attiecas uz arhitektu kvalifikāciju (kopējās nostājas 21. *panta* 7. punkts), bet ne uz citām šajā nodaļas minētajām profesijām. Padome uzskata, ka papildu prasība ziņot pārējām dalībvalstīm attiecībā uz arhitektiem ir pamatota, jo saskaņā ar spēkā esošajām direktīvām pastāv dažādas sistēmas, kas attiecas uz arhitektiem un citām profesijām.
- Saskaņā ar iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā, Padome nav pieņēmusi Eiropas Parlamenta 77. grozījumu, kurā paredzēts jauns 20. *panta* 6.a punkts. Tomēr, ņemot vērā atšķirīgo sistēmu, kas attiecas uz arhitektiem (sk. iepriekšējo apakšpunktu), Padome norāda, ka Komisija iepriekš minētajā 68. *punkta* paziņojumā norādījusi, ka, ja dalībvalstij ir nopietnas bažas, vai arhitektu kvalifikācijas apliecinājuma dokumenti atbilst direktīvas kritērijiem, Komisija paredz lietu nodot Komisijas paziņojumā minētajai ekspertu grupai.
45. Eiropas Parlaments ir ierosinājis vairākus grozījumus, kas attiecas uz nepilna laika mācībām profesijās, uz kurām attiecas priekšlikuma III sadaļas III nodaļa (81., 86., 159., 160. un 94. grozījums). Saskaņā ar direktīvas galveno mērķi - vienkāršošanu, Padome ir devusi priekšroku apvienot vienā noteikumā (kopējās nostājas 22.a pants) visus noteikumus, kas attiecas uz nepilna laika mācībām, rezultātā svītrojot Komisijas priekšlikuma 23. *panta* 4. *punktu*, 26. *panta* 4. *punktu*, 29. *panta* 3. *punkta* trešo daļu un 36. *panta* 3. *punktu*.

(¹) To pašu iemeslu dēļ Padome ir noteikusi priekšlikuma 23. *panta* 6. *punktā* un 24. *pantā* paredzēto īstenošanas pilnvaru robežas (kopējās nostājas 25. *panta* 5. punkts un 26. pants).

46. Eiropas Parlaments 101. grozījumā ir ierosinājis 40. *pantā* iekļaut tādu noteikumu attiecībā uz farmaceitiem, kas līdzīgs Komisijas priekšlikuma 22. *panta* 3. *punktam* par tālākizglītību un mācību. Padome piekrīt Komisijas grozītajā priekšlikumā minētajam uzskatam, ka šāds noteikums būtu jāpiemēro visām profesijām, uz kurām attiecas III sadaļas III nodaļa. Tādēļ Padome šajā sakarā ir iekļāvusi vienu noteikumu (kopējās nostājas 22.b *pants*), rezultātā svītrotot Komisijas priekšlikuma 22. *panta* 3. *punktu*.
47. Padome III sadaļas III nodaļā, kā arī pielikumos ir pievienojusi vairākus noteikumus, kas ņem vērā desmit jaunu dalībvalstu pievienošanās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā un kas balstās uz tiem atbilstīgajiem pielāgojumiem spēkā esošās direktīvās, kuri veikti attiecīgajos pievienošanās aktos.
- Padome arī pievienojusi noteikumus attiecībā uz Polijā izsniegtiem māsu un vecmāšu kvalifikācijas dokumentiem, ņemot vērā tiesību aktus, kas pieņemti Polijā kopš iepriekš minēto pievienošanās aktu noslēgšanas (kopējās nostājas 33. *panta* 3. *punkts* un 43. *panta* 4. *punkts*).
48. Padome ir izlabojusi datumus Komisijas priekšlikuma 21. *panta* 2. *punkta* (a) apakšpunktā un 39. *panta* 2. *punktā* no 1989. gada 3. oktobra uz 1990. gada 3. oktobri (kopējās nostājas 23. *panta* 2. *punkta* (a) apakšpunkts un 43. *panta* 2. *punkts*).
49. Dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā, Padome nav pieņēmusi Eiropas Parlamenta 155. grozījumu, kurā paredzēts svītrot Komisijas priekšlikuma 23. *panta* 6. *punktu*.
50. Eiropas Parlaments 156. grozījumā, kas attiecas uz 24. *panta otro daļu*, ierosināja to, ka V pielikuma 5.1.4. *punktā* būtu jāparedz iespēja ar "komitoloģijas" procedūru iekļaut ne vien jaunas medicīnas specialitātes, kas ir kopīgas visām dalībvalstīm, bet arī jaunas medicīnas specialitātes, kas ir kopīgas ierobežotam dalībvalstu skaitam. Komisija savā grozītajā priekšlikumā nepieņēma šo grozījumu. Padome izvēlējusies kompromisa risinājumu - jaunas medicīnas specialitātes var iekļaut, ja tās ir kopīgas vismaz divām piektdaļām dalībvalstu (kopējās nostājas 26. *panta otrā daļa* un 17. *apsvērums*). Tas saistīts ar medicīnas specialitāšu atkārtotu sadali starp V pielikuma 5.1.4. *punktu* (kopējās nostājas 5.1.3. *punkts*) un VI pielikuma 6.1. *punktu*.
- Padome neuzskata par vajadzīgu pārvietot specializēto ārstu iegūtu tiesību sarakstus no VI pielikuma 6.1. *punkta* uz V pielikuma jaunu 5.1.4.a *punktu*, kā Eiropas Parlaments ierosināja 158., 127., 132., 178./rev. 2, 133. un 215. grozījumā.
51. Padome ir iekļāvusi tā Eiropas Parlamenta 87. grozījuma būtību, kurā paredzēts jauns 28.a *pants*, kopējās nostājas II sadaļā (sk. 19. līdz 24. *punktu*).
52. Tāpat kā medicīnas specialitāšu gadījumā (sk. iepriekš minēto 50. *punktu*) Padome no jauna iekļāvusi iespēju automātiska atzīt zobārstu specialitātes, kas ir kopīgas vismaz divām piektdaļām dalībvalstu. Attiecīgi Padome uzskatījusi par vajadzīgu atšķirt pamatapmācības zobārstniecībā (kopējās nostājas 34. *pants* un V pielikuma 5.3.2. *punkts*) un speciālistu apmācību zobārstniecībā (kopējās nostājas 35. *pants* un V pielikuma 5.3.3. *pants*). Rezultātā ir svītrots Komisijas priekšlikuma VI pielikuma 6.2. *punkts* un 34. *panta* 3. un 4. *punkts*, kuros ir norāde uz minēto VI pielikuma *punktu*.
53. Dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā, Padome nav pieņēmusi Eiropas Parlamenta 92. grozījumu, kurā paredzēts jauns 35. *panta* 2.a *punkts*.
54. Dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā, Padome nav pieņēmusi Eiropas Parlamenta 98. un 19. grozījumu, kurā paredzēts jauns 40. *panta* 1.b *punkts* un attiecīgs jauns 19.a *apsvērums*.

55. Eiropas Parlaments 162., 163., 104. un 18. grozījumā ir ierosinājis Direktīva 85/433/EEK 2. panta 2. punktā minēto atkāpi attiecībā uz aptiekām saglabāt 41. *panta 2.a vai 2.b vai 4.a punktā* un to minēt priekšlikuma 19. apsvērumā. Padome ir pieņēmusi saglabāt atkāpi, bet uzskata, ka būtu labāk to ievietot priekšlikuma 20. *pantā* (kopējās nostājas 21. *panta 4. punkts*), jo tā attiecas uz oficiālu kvalifikācijas pierādījumu automātisku atzīšanu.
56. Turklāt Padome Direktīvas 85/433/EEK 5. panta otrajā daļā minēto atkāpi attiecībā uz aptiekām saglabājusi priekšlikuma 41. *pantā* (kopējās nostājas 45. panta 4. punkts).
57. Dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā, Padome nav pieņēmusi Eiropas Parlamenta 212. grozījumu, kurā paredzēts *jauns 45.a pants*.

III sadaļā, IV nodaļā – Kopīgi noteikumi par tiesībām veikt uzņēmējdarbību

58. Padome ir pārvietojusi Komisijas priekšlikuma VII *pielikuma 2.b punktu* uz 46. *pantu* (kopējās nostājas 50. panta 2. punkts), uzskatot, ka to būtu jāietver šajā pantā, nevis pielikumā.
59. Padome ir pārvietojusi Komisijas priekšlikuma 46. *panta 2. punktu* no III sadaļas uz V. *sadaļas 52. pantu* (kopējās nostājas 56. panta 2. punkts), uzskatot, ka šis noteikums būtu jāpiemēro ne tikai attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, bet arī attiecībā uz pārrobežu pakalpojumu sniegšanu. Padome ir vēl paplašinājusi šā noteikuma jomu uz savstarpēju informācijas apmaiņu starp uzņēmējām valstīm un izcelsmes dalībvalstīm, kā Eiropas Parlaments ierosinājis 110. grozījumā, kā arī pievienojusi īpašu norādi uz “veiktiem disciplinārajiem pasākumiem vai kriminālajām soda sankcijām”, skaidri norādot, ka informācijas apmaiņā jāievēro tiesību akti par personas datiem.
60. Padome ir grozījusi priekšlikuma 47. *panta 2. punktu* (kopējās nostājas 51. panta 2. punktu), paredzot papildu mēnesi gadījumos, uz kuriem attiecas III sadaļas I un II nodaļa, saskaņā ar spēkā esošo direktīvu atļauto laikposmu.
61. Dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā, Padome nav pieņēmusi Eiropas Parlamenta 113. grozījumu, kurā paredzēts *jauns 48. panta 2.a punkts*.

IV sadaļā – Detalizēti noteikumi attiecībā uz darbošanos ar profesijā

62. Padome ir pārvietojusi 49. *pantu* (kopējās nostājas 53. pants) par valodas zināšanām uz IV *sadaļu*, kas attiecas ne tikai uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, bet arī uz pakalpojumu sniegšanu. Padome arī ir svītrojusi priekšlikuma 49. *panta 2. punktu*, uzskatot, ka tas ietver pienākumu rast tādus rezultātus, ko nevar garantēt. Padome nav pieņēmusi Eiropas Parlamenta ierosināto 114. grozījumu, uzskatot, ka direktīvām būtu jābūt adresētām dalībvalstīm, nevis migrantiem.
63. Padome ir ierobežojusi 51. *pantā* paredzēto atbrīvojumu (kopējās nostājas 55. pants), attiecinot to tikai uz ārstiem un praktizējošiem zobārstiem saskaņā ar spēkā esošajām direktīvām.

V sadaļā – Administratīvā sadarbība un atbildība par ieviešanu

64. Dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā, Padome nav pieņēmusi Eiropas Parlamenta 116., 117. un 118. grozījumu, kas priekšlikuma 52. *pantā* vārdus “kompetentās iestādes” aizstātu ar vārdiem “profesionālās apvienībās vai līdzīgas kompetentās struktūras” un kas šīm struktūrām nodotu 53. *pantā* paredzētās kontaktpunktu funkcijas. Šo pašu iemeslu dēļ tā nav pieņēmusi Parlamenta attiecīgo 136. grozījumu 8. *panta 1. punktā*. Turklāt Padome uzskata, ka nav pamatotu iemeslu aizstāt vārdus “kompetentas iestādes” ar vārdiem “kompetentas struktūras”.

65. Padome ir grozījusi priekšlikuma 53. *panta* pēdējo daļu (kopējās nostājas 57. pantu), proporcionālītātes interesēs skaidri norādot, ka kontaktpunktiem nav sistemātiski jāinformē Komisija par visiem iesniegtajiem jautājumiem.
66. Padome *jaunajā apsvērumā* (kopējās nostājas 28. *apsvērums*) ir skaidri norādījusi, ka katrai dalībvalstij pašai jānosaka, kā obligāti norīkotais viens vienīgs kontaktpunkts sadarbojas ar citiem birojiem, kas izveidoti šajā dalībvalstī. Šis apsvērums arī pārņem vairākus tā *jaunā 23.a apsvēruma* elementus, ko Eiropas Parlaments ierosinājis 26. grozījumā.
67. Padome svītrojusi Komisijas priekšlikuma 54. *panta* 3. *punktu*, uzskatot, ka punkta saturs attiecas uz pantā paredzētās komitejas reglamentu, nevis uz šo direktīvu.
68. Eiropas Parlaments 119. un 120. grozījumā ierosina priekšlikuma 54. *pantā* paredzēt divas, nevis vienu komiteju. Padome nav pieņēmusi šos grozījumus dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā.
- Turklāt Eiropas Parlaments 119. un 120. grozījumā, kā arī 27., 180., 181., 182., 183., 83. un 157. grozījumā izteicis vairākus priekšlikumus attiecībā uz komitejas darbības organizēšanu un tās ekspertu grupas izveidošanu, kas palīdzētu Komisijai (24., 24.a, 24.b, 25.a *apsvērumi* un 23.a *pants* un 24. *panta* 2.a, 2.b un 2.c *punkts*). Padome piekrīt Komisijai, ka šie jautājumi būtu jārisina komitejas iekšējā reglamentā un Komisijā un nebūtu jāreglamentē direktīvā. Šajā sakarā Padome ir ņēmusi vērā Komisijas paziņojumu par ekspertu grupas izveidi un darbību, īpaši saistībā ar 54. un 15. pantu un 20. *panta* 6. *punktu*.

VI sadaļa – Citi noteikumi

69. Padome priekšlikuma 55. *pantam* ir pievienojusi *jaunu punktu* (kopējās nostājas 59. *panta* 2. *punktu*), kurā paredzēts, ka Komisija ik pēc pieciem gadiem sagatavo ziņojumu par direktīvas īstenošanu.
- Dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā, Padome nav pieņēmusi 55. *panta* papildinājumus un attiecīgo *jaunu* 21.a un 22.a *apsvērumu*, ko Eiropas Parlaments ierosinājis 187., 122., 23. un 186. grozījumā.
70. Dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā, Padome nav pieņēmusi Eiropas Parlamenta 168., 123. un 124. grozījumu, kurā paredzēts veikt grozījumus 56. *panta* 2. *punktā* un pievienot *jaunu* 56. *panta* 2.a *punktu* attiecībā uz atkāpes klauzulu.
71. Padome priekšlikuma 57. *pantam* (kopējās nostājas 61. *pants*) juridiskās noteiktības labad ir pievienojusi skaidrojumu, kas skaidri norāda, ka jebkuri tiesību akti, kas pieņemti pamatojoties uz direktīvām, kurus atceļ šī direktīva, netiks ietekmēti ar to direktīvu atcelšanu.

Pielikumi

72. Kā iepriekš skaidrots (sk. 41., 42., 47., 50., 52. un 58. *punktu*), Padome ir pārvietojusi daļu pielikumu saturu uz attiecīgajiem direktīvas pantiem, pārkārtojusi dažus pielikumus, un pielikumiem pievienojusi noteikumus attiecībā uz dalībvalstīm, kas pievienojās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā, uz attiecīgo Pievienošanās aktu pamata pievienojot atbilstošus noteikumus spēkā esošām direktīvām.
73. Padome nav pieņēmusi Eiropas Parlamenta 126. grozījumu, kurā paredzēts II pielikumā Grieķijas ierakstam pievienot "tūristu gidu" profesiju, uzskatot to par nevajadzīgu.

Citi Eiropas Parlamenta grozījumi

74. Padome nav pieņēmusi vairākus citus Eiropas Parlamenta ierosinātos grozījumus, uzskatot tos par nevajadzīgiem.

IV. SECINĀJUMI

75. Padome kopējā nostājā ir pārņēmusi ievērojamu skaitu Eiropas Parlamenta ierosināto grozījumu. Gadījumos, kad Padome nav pieņēmusi Eiropas Parlamenta ierosinātos grozījumus, tas galvenokārt bijis dēļ iemesliem, kurus Komisija minējusi grozītajā priekšlikumā.

Kaut arī Komisija vēlētos, lai Padomes kopējā nostāja būtu tuvāka tās priekšlikumam, īpaši attiecībā uz II sadaļu par pagaidu un neregulāru pārrobežu pakalpojumu sniegšanu, tā ir pieņēmusi kopējo nostāju kā apmierinošu kompromisu.
